CODUL PENAL din 21 iunie 1968 (**republicat**)

EMITENT • **PARLAMENTUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 1 din 12 februarie 2007**

Data intrării în vigoare 16-04-1997

Formă consolidată valabilă la data 12-02-2007
Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 12-02-2007 până la data de 10-12-2007

Atenție, se afisează forma consolidată a CODUL PENAL din 21 iunie 1968(Republicata 1) din Monitorul Oficial nr.65 din 16-04-1997

Abrogat de Articolul 250, Titlul IV din LEGE nr. 187 din 24 octombrie 2012 la data 01-02-2014

---

*) Textul initial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 65 din 16 aprilie 1997. Aceasta este forma actualizata de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra Neamt până la data de 12 februarie 2007, cu modificările şi completările aduse de: LEGEA nr. 143 din 26 iulie 2000; LEGEA nr. 197 din 13 noiembrie 2000; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 207 din 15 noiembrie 2000; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 10 din 11 ianuarie 2001; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001; LEGEA nr. 456 din 18 iulie 2001; LEGEA nr. 20 din 10 ianuarie 2002; LEGEA nr. 61 din 16 ianuarie 2002; LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 93 din 20 iunie 2002; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 16 noiembrie 2004; LEGEA nr. 85 din 7 aprilie 2005; LEGEA nr. 160 din 30 mai 2005; LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005; LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006; ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 60 din 6 septembrie 2006; DECIZIA nr. 62 din 18 ianuarie 2007.
**) Codul penal a fost publicat în B. Of., Partea I, nr. 79-79 bis din 21 iunie 1968; republicat B. Of., Partea I, nr. 55-56 din 23 aprilie 1973; republicat în M. Of., Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, în temeiul art. III din Legea nr. 140/1996, publicată în M. Of. al României, Partea I, nr. 289 din 14 noiembrie 1996.
***) Conform art. II din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 expresia pedepse complimentare din cuprinsul Codului penal sau al altor acte normative în vigoare se inlocuieste cu expresia pedepse complementare.
****) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Partea GENERALĂ

Titlul I
LEGEA PENALA ŞI LIMITELE EI DE APLICARE

Capitolul I
DISPOZITII PRELIMINARE

Scopul legii penale

Articolul 1

Legea penala apara, împotriva infracţiunilor, România, suveranitatea, independenta, unitatea şi indivizibilitatea statului, persoana, drepturile şi libertatile acesteia, proprietatea, precum şi întreaga ordine de drept.

Legalitatea incriminarii

Articolul 2

Legea prevede care fapte constituie infractiuni, pedepsele ce se aplică infracţiunilor şi masurile ce se pot lua în cazul savirsirii acestor fapte.

Capitolul II
LIMITELE APLICARII LEGII PENALE

Secţiunea I
Aplicarea legii penale în spatiu

Teritorialitatea legii penale

Articolul 3

Legea penala se aplică infracţiunilor savirsite pe teritoriul României.

Personalitatea legii penale

Articolul 4

Legea penala se aplică infracţiunilor savirsite în afara teritoriului tarii, dacă faptuitorul este cetatean român sau dacă, neavind nici o cetatenie, are domiciliul în tara.

Realitatea legii penale

Articolul 5

Legea penala se aplică infracţiunilor savirsite în afara teritoriului tarii, contra sigurantei statului român sau contra vietii unui cetatean român, ori prin care s-a adus o vatamare grava integritatii corporale sau sănătăţii unui cetatean român, când sunt savirsite de către un cetatean strain sau de o persoană fără cetatenie care nu domiciliaza pe teritoriul tarii.

Punerea în miscare a actiunii penale pentru infractiunile prevăzute în alineatul precedent se face numai cu autorizarea prealabila a procurorului general.

Universalitatea legii penale

Articolul 6

Legea penala se aplică şi altor infractiuni decit celor prevăzute în art. 5 alin. 1, savirsite în afara teritoriului tarii, de un cetatean strain sau de o persoană fără cetatenie care nu domiciliaza pe teritoriul tarii, dacă:

a) fapta este prevăzută ca infractiune şi de legea penala a tarii unde a fost savirsita;

b) faptuitorul se afla în tara.

Pentru infractiunile indreptate împotriva intereselor statului român sau contra unui cetatean român, infractorul poate fi judecat şi în cazul când s-a obţinut extradarea lui.

Dispozitiile alineatelor precedente nu se aplică în cazul când, potrivit legii statului în care infractorul a savirsit infractiunea, exista vreo cauza care împiedica punerea în miscare a actiunii penale sau continuarea procesului penal ori executarea pedepsei, sau când pedeapsa a fost executata ori este considerata ca executata. Când pedeapsa nu a fost executata sau a fost executata numai în parte, se procedeaza potrivit dispoziţiilor legale privitoare la recunoasterea hotărârilor straine.

Legea penala şi conventiile internationale

Articolul 7

Dispozitiile cuprinse în art. 5 şi 6 se aplică, dacă nu se dispune altfel printr-o convenţie internationala.

Imunitatea de jurisdictie

Articolul 8

Legea penala nu se aplică infracţiunilor savirsite de către reprezentantii diplomatici ai statelor straine sau de alte persoane care, în conformitate cu conventiile internationale, nu sunt supuse jurisdictiei penale a statului român.

Extradarea

Articolul 9

Extradarea se acordă sau poate fi solicitata pe bază de convenţie internationala, pe bază de reciprocitate şi, în lipsa acestora, în temeiul legii.

Secţiunea II
Aplicarea legii penale în timp

Activitatea legii penale

Articolul 10

Legea penala se aplică infracţiunilor savirsite în timpul cit ea se afla în vigoare.

Neretroactivitatea legii penale

Articolul 11

Legea penala nu se aplică faptelor care, la data când au fost savirsite, nu erau prevăzute ca infractiuni.

Retroactivitatea legii penale

Articolul 12

Legea penala nu se aplică faptelor savirsite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea noua. În acest caz executarea pedepselor, a masurilor de siguranţă şi a masurilor educative, pronuntate în baza legii vechi, precum şi toate consecintele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte, inceteaza prin intrarea în vigoare a legii noi.

Legea care prevede măsuri de siguranţă sau măsuri educative se aplică şi infracţiunilor care nu au fost definitiv judecate până la data intrarii în vigoare a legii noi.

Aplicarea legii penale mai favorabile

Articolul 13

În cazul în care de la savirsirea infractiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea cea mai favorabila.
Când legea anterioara este mai favorabila, pedepsele complementare care au corespondent în legea penala noua se aplică în conţinutul şi limitele prevăzute de aceasta, iar cele care nu mai sunt prevăzute în legea penala noua nu se mai aplica.
Aplicarea obligatorie a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive

Articolul 14

Când după raminerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completa a pedepsei inchisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai usoara, sancţiunea aplicata, dacă depăşeşte maximul special prevăzut de legea noua pentru infractiunea savirsita, se reduce la acest maxim.
Dacă după raminerea definitivă a hotărârii de condamnare la detentiune pe viaţa şi până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeasi fapta pedeapsa inchisorii, pedeapsa detentiunii pe viaţa se inlocuieste cu maximul inchisorii prevăzut pentru acea infractiune.
Dacă legea noua prevede în locul pedepsei inchisorii numai amenda, pedeapsa aplicata se inlocuieste cu amendă, fără a se putea depăşi maximul special prevăzut în legea noua. Tinindu-se seama de partea executata din pedeapsa inchisorii, se poate inlatura în totul sau în parte executarea amenzii.
Pedepsele complementare, masurile de siguranţă, precum şi masurile educative neexecutate şi neprevazute în legea noua, nu se mai executa, iar cele care au corespondent în legea noua se executa în conţinutul şi limitele prevăzute de această lege.
Când o dispoziţie din legea noua se referă la pedepse definitiv aplicate, se tine seama, în cazul pedepselor executate până la data intrarii în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusa sau inlocuita potrivit dispoziţiilor alineatelor precedente.
Aplicarea facultativa a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive

Articolul 15

Când după raminerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completa a pedepsei inchisorii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai usoara, iar sancţiunea aplicata este mai mica decit maximul special prevăzut de legea noua, tinindu-se seama de infractiunea savirsita, de persoana condamnatului, de conduita acestuia după pronuntarea hotărârii sau în timpul executarii pedepsei şi de timpul cit a executat din pedeapsa, se poate dispune fie menţinerea, fie reducerea pedepsei. Pedeapsa aplicata nu poate fi coborâtă sub limita ce ar rezultă din reducerea acestei pedepse proportional cu micsorarea maximului special prevăzut pentru infractiunea savirsita.
Dispozitiile art. 14 alin. 5 se aplică şi în cazul condamnarilor aratate în prezentul articol, executate până la data intrarii în vigoare a legii noi, pedeapsa din hotărâre reducându-se cu o treime.
Aplicarea legii penale temporare

Articolul 16

Legea penala temporara se aplică infractiunii savirsite în timpul când era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost urmarita sau judecata în acel interval de timp.

Titlul II
INFRACTIUNEA

Capitolul I
DISPOZITII GENERALE

Trasaturile esentiale ale infractiunii

Articolul 17

Infractiunea este fapta care prezinta pericol social, savirsita cu vinovatie şi prevăzută de legea penala.
Infractiunea este singurul temei al raspunderii penale.
Pericolul social al faptei

Articolul 18

Fapta care prezinta pericol social în înţelesul legii penale este orice actiune sau inactiune prin care se aduce atingere uneia dintre valorile aratate în art. 1 şi pentru sanctionarea careia este necesară aplicarea unei pedepse.
Fapta care nu prezinta pericolul social al unei infractiuni

Articolul 18^1

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, dacă prin atingerea minima adusa uneia din valorile aparate de lege şi prin conţinutul ei concret, fiind lipsita în mod vadit de importanţa, nu prezinta gradul de pericol social al unei infractiuni.
La stabilirea în concret a gradului de pericol social se tine seama de modul şi mijloacele de savirsire a faptei, de scopul urmarit, de imprejurarile în care fapta a fost comisa, de urmarea produsa sau care s-ar fi putut produce, precum şi de persoana şi conduita făptuitorului.
În cazul faptelor prevăzute în prezentul articol, procurorul sau instanţa aplica una din sanctiunile cu caracter administrativ prevăzute în art. 91.
Vinovatia

Articolul 19

Vinovatie exista când fapta care prezinta pericol social este savirsita cu intentie sau din culpa.
1. Fapta este savirsita cu intentie când infractorul:
a) prevede rezultatul faptei sale, urmarind producerea lui prin savirsirea acelei fapte;
b) prevede rezultatul faptei sale şi, desi nu-l urmareste, accepta posibilitatea producerii lui.
2. Fapta este savirsita din culpa când infractorul:
a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l accepta, socotind fără temei ca el nu se va produce;
b) nu prevede rezultatul faptei sale, desi trebuia şi putea sa-l prevada.
Fapta constind intr-o actiune savirsita din culpa constituie infractiune numai atunci când în lege se prevede în mod expres aceasta.
Fapta constind intr-o infractiune constituie infractiune fie ca este savirsita cu intentie, fie din culpa, afară de cazul când legea sancţionează numai savirsirea ei cu intentie.
Condiţiile raspunderii penale a persoanelor juridice

Articolul 19^1*)

Persoanele juridice, cu excepţia statului, a autorităţilor publice şi a instituţiilor publice care desfăşoară o activitate ce nu poate face obiectul domeniului privat, raspund penal pentru infractiunile savarsite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice, dacă fapta a fost savarsita cu forma de vinovatie prevăzută de legea penala.
Raspunderea penala a persoanei juridice nu exclude raspunderea penala a persoanei fizice care a contribuit, în orice mod, la savarsirea aceleiasi infractiuni.

Art. 19^1 a fost introdus de pct. 1 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Capitolul II
TENTATIVA

Conţinutul tentativei

Articolul 20

Tentativa consta în punerea în executare a hotărârii de a savirsi infractiunea, executarea care a fost însă întreruptă sau nu şi-a produs efectul.
Exista tentativa şi în cazul în care consumarea infractiunii nu a fost posibila datorita insuficientei sau defectuozitatii mijloacelor folosite, ori datorita imprejurarii ca în timpul când s-au savirsit actele de executare, obiectul lipsea de la locul unde faptuitorul credea ca se afla.
Nu exista tentativa atunci când imposibilitatea de consumare a infractiunii este datorita modului cum a fost conceputa executarea.
Pedepsirea tentativei

Articolul 21

Tentativa se pedepseste numai când legea prevede expres aceasta.
Tentativa se sancţionează cu o pedeapsă cuprinsa între jumatatea minimului şi jumatatea maximului prevăzute de lege pentru infractiunea consumata, fără ca minimul să fie mai mic decit minimul general al pedepsei. În cazul când pedeapsa prevăzută de lege este detentiunea pe viaţa, se aplică pedeapsa inchisorii de la 10 la 25 de ani.
În cazul persoanei juridice, tentativa se sancţionează cu amendă cuprinsa între minimul special şi maximul special al amenzii prevăzute de lege pentru infractiunea consumata, reduse la jumătate. La aceasta pedeapsa se pot adauga una sau mai multe pedepse complementare*).

Alin. 3 al art. 21 a fost introdus de pct. 2 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Desistarea şi impiedicarea rezultatului

Articolul 22

Este aparat de pedeapsa faptuitorul care s-a desistat ori a impiedicat mai înainte de descoperirea faptei producerea rezultatului.
Dacă actele indeplinite până în momentul desistarii sau impiedicarii producerii rezultatului constituie o alta infractiune, se aplică pedeapsa pentru acea infractiune.

Capitolul III
PARTICIPATIA

Participantii

Articolul 23

Participanti sunt persoanele care contribuie la savirsirea unei fapte prevăzute de legea penala în calitate de autori, instigatori sau complici.
Autorul

Articolul 24

Autor este persoana care savirseste în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penala.
Instigatorul

Articolul 25

Instigator este persoana care, cu intentie, determina pe o altă persoană sa savirseasca o faptă prevăzută de legea penala.
Complicele

Articolul 26

Complice este persoana care, cu intentie, inlesneste sau ajuta în orice mod la savirsirea unei fapte prevăzute de legea penala. Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul savirsirii faptei, ca va tainui bunurile provenite din aceasta sau ca va favoriza pe faptuitor, chiar dacă după savirsirea faptei promisiunea nu este indeplinita.
Pedeapsa în caz de participatie

Articolul 27

Instigatorul şi complicele la o faptă prevăzută de legea penala savirsita cu intentie se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru autor. La stabilirea pedepsei se tine seama de contribuţia fiecaruia la savirsirea infractiunii, precum şi de dispozitiile art. 72.
Circumstantele personale şi reale

Articolul 28

Circumstantele privitoare la persoana unui participant nu se rasfring asupra celorlalţi.
Circumstantele privitoare la fapta se rasfring asupra participantilor, numai în măsura în care acestia le-au cunoscut sau le-au prevăzut.
Instigarea neurmata de executare

Articolul 29

Actele de instigare neurmate de executarea faptei, precum şi actele de instigare urmate de desistarea autorului ori de impiedicarea de către acesta a producerii rezultatului, se sancţionează cu o pedeapsă între minimul special al pedepsei pentru infractiunea la care s-a instigat şi minimul general. În cazul când pedeapsa prevăzută de lege este detentiunea pe viaţa, se aplică pedeapsa inchisorii de la 2 la 10 ani.
Actele aratate în alineatul precedent nu se sancţionează, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea la care s-a instigat este de 2 ani sau mai mica, afară de cazul când actele indeplinite de autor până în momentul desistarii constituie alta fapta prevăzută de legea penala.
Impiedicarea savirsirii faptei

Articolul 30

Participantul nu se pedepseste dacă în cursul executarii, dar înainte de descoperirea faptei, împiedica consumarea acesteia. Dacă actele savirsite până în momentul impiedicarii constituie o alta fapta prevăzută de legea penala, participantului i se aplică pedeapsa pentru aceasta fapta.
Participatia improprie

Articolul 31

Determinarea, inlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intentie, la savirsirea din culpa de către o altă persoană, a unei fapte prevăzute de legea penala, se sancţionează cu pedeapsa pe care legea o prevede pentru fapta comisa cu intentie.

Determinarea, inlesnirea sau ajutarea în orice mod, cu intentie, la savirsirea unei fapte prevăzute de legea penala, de către o persoană care comite acea fapta fără vinovatie, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infractiune.

Dispozitiile art. 28-30 se aplică în mod corespunzător.

Capitolul IV
PLURALITATEA DE INFRACTIUNI

Formele pluralitatii

Articolul 32

Pluralitatea de infractiuni constituie, după caz, concurs de infractiuni sau recidiva.

Concursul de infractiuni

Articolul 33

Concurs de infractiuni exista:

a) când doua sau mai multe infractiuni au fost savirsite de aceeasi persoana, înainte de a fi condamnata definitiv pentru vreuna dintre ele. Exista concurs chiar dacă una dintre infractiuni a fost comisa pentru savirsirea sau ascunderea altei infractiuni;

b) când o actiune sau inactiune, savirsita de aceeasi persoana, datorita imprejurarilor în care a avut loc şi urmarilor pe care le-a produs, intruneste elementele mai multor infractiuni.

Pedeapsa principala în caz de concurs de infractiuni savarsite de persoana fizica

Articolul 34

În caz de concurs de infractiuni, se stabileste pedeapsa pentru fiecare infractiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmeaza:

a) când s-a stabilit o pedeapsă cu detentiune pe viaţa şi una sau mai multe pedepse cu inchisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detentiunii pe viaţa;

b) când s-au stabilit numai pedepse cu inchisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporita până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este indestulator, se poate adauga un spor de până la 5 ani;

c) când s-au stabilit numai amenzi, se aplică pedeapsa cea mai mare, care poate fi sporita până la maximul ei special, iar dacă acest maxim nu este indestulator, se poate adauga un spor de până la jumătate din acel maxim;

d) când s-a stabilit o pedeapsă cu inchisoare şi o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa inchisorii, la care se poate adauga amenda, în totul sau în parte;

e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu inchisoare şi mai multe pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa inchisorii, potrivit dispozitiei de la lit. b), la care se poate adauga amenda, potrivit dispozitiei de la lit. c).

Prin aplicarea dispoziţiilor din alineatul precedent nu se poate depăşi totalul pedepselor stabilite de instanţa pentru infractiunile concurente.

Denumirea marginala a art. 34 a fost modificata de pct. 3 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Pedeapsa complementara şi masurile de siguranţă în caz de concurs de infractiuni

Articolul 35

Dacă pentru una dintre infractiunile concurente s-a stabilit şi o pedeapsă complementara, aceasta se aplică alaturi de pedeapsa inchisorii.

Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de natura diferita, sau chiar de aceeasi natura dar cu continut diferit, acestea se aplică alaturi de pedeapsa inchisorii.

Dacă s-au stabilit mai multe pedepse complementare de aceeasi natura şi cu acelasi continut, se aplică cea mai grea dintre acestea.

Masurile de siguranţă de natura diferita sau de aceeasi natura, dar cu un continut diferit, luate în cazul infracţiunilor concurente, se cumuleaza.

Dacă s-au luat mai multe măsuri de siguranţă de aceeasi natura şi cu acelasi continut, dar pe durate diferite, se aplică o singură dată măsura de siguranţă cu durata cea mai lunga. În cazul masurilor de siguranţă de aceeasi natura şi cu acelasi continut, luate potrivit art. 118, acestea se cumuleaza.

Alin. 4 al art. 35 a fost modificat de pct. 4 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Alin. 5 al art. 35 a fost introdus de pct. 5 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Alin. 5 al art. 35 a fost modificat de art. IV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 60 din 6 septembrie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 764 din 7 septembrie 2006.
Contopirea pedepselor pentru infractiuni concurente savarsite de persoana fizica

Articolul 36

Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infractiune concurenta, se aplică dispozitiile art. 34 şi 35.
Dispozitiile art. 34 şi 35 se aplică şi în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a ramas definitivă, se constată că cel condamnat suferise şi o alta condamnare definitivă pentru o infractiune concurenta.
Dacă infractorul a executat în totul sau în parte pedeapsa aplicata prin hotărârea anterioara, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infractiunile concurente.
Dispozitiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infractiuni se aplică şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa detentiunii pe viaţa a fost comutata sau inlocuita cu pedeapsa inchisorii.

Denumirea marginala a art. 36 a fost modificata de pct. 6 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Recidiva în cazul persoanei fizice

Articolul 37

Exista recidiva pentru persoana fizica în urmatoarele cazuri:

a) când după raminerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa inchisorii mai mare de 6 luni, cel condamnat savirseste din nou o infractiune cu intentie, înainte de începerea executarii pedepsei, în timpul executarii sau în stare de evadare, iar pedeapsa prevăzută de lege pentru a doua infractiune este inchisoarea mai mare de un an;

b) când după executarea unei pedepse cu inchisoare mai mare de 6 luni, după gratierea totala sau a restului de pedeapsa, ori după implinirea termenului de prescriptie a executarii unei asemenea pedepse, cel condamnat savirseste din nou o infractiune cu intentie pentru care legea prevede pedeapsa inchisorii mai mare de un an;

c) când după condamnarea la cel puţin trei pedepse cu inchisoare până la 6 luni sau după executare, după gratierea totala sau a restului de pedeapsa, ori după prescrierea executarii a cel puţin trei asemenea pedepse, cel condamnat savirseste din nou o infractiune cu intentie pentru care legea prevede pedeapsa inchisorii mai mare de un an.

Exista recidiva şi în cazurile în care una dintre pedepsele prevăzute în alin. 1 este detentiunea pe viaţa.
Pentru stabilirea stării de recidiva în cazurile prevăzute în alin. 1 lit. a) şi b) şi alin. 2, se poate tine seama şi de hotărârea de condamnare pronunţată în strainatate, pentru o faptă prevăzută şi de legea română, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit dispoziţiilor legii.

Denumirea marginala a art. 37 a fost modificata de pct. 7 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Partea introductiva a alin. 1 al art. 37 a fost modificata de pct. 8 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Condamnarile care nu atrag starea de recidiva

Articolul 38

La stabilirea stării de recidiva nu se tine seama de hotărârile de condamnare privitoare la:

a) infractiunile savirsite în timpul minoritatii;

a^1) infractiunile savirsite din culpa;

b) infractiunile amnistiate;

c) faptele care nu mai sunt prevăzute ca infractiuni de legea penala.

De asemenea, nu se tine seama de condamnarile pentru care a intervenit reabilitarea, sau în privinta cărora s-a implinit termenul de reabilitare.
Pedeapsa în caz de recidiva pentru persoana fizica

Articolul 39

În cazul recidivei prevăzute în art. 37 alin. 1 lit. a), pedeapsa stabilita pentru infractiunea savirsita ulterior şi pedeapsa aplicata pentru infractiunea anterioara se contopesc potrivit dispoziţiilor art. 34 şi 35. Sporul prevăzut în art. 34 alin. 1 lit. b) se poate mari până la 7 ani.

Dacă pedeapsa anterioara a fost executata în parte, contopirea se face între pedeapsa ce a mai ramas de executat şi pedeapsa aplicata pentru infractiunea savirsita ulterior.
În cazul savirsirii unei infractiuni după evadare, prin pedeapsa anterioara se înţelege pedeapsa care se executa, cumulata cu pedeapsa aplicata pentru evadare.
În cazul recidivei prevăzute în art. 37 alin. 1 lit. b), se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neindestulator, în cazul inchisorii se poate adauga un spor de până la 10 ani, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult două treimi din maximul special.
În cazul recidivei prevăzute în art. 37 lit. c) se aplică în mod corespunzător dispozitiile din alineatele precedente.
Dacă după raminerea definitivă a hotărârii de condamnare şi mai înainte ca pedeapsa sa fi fost executata sau considerata ca executata, se descopera ca cel condamnat se afla în stare de recidiva, instanţa aplica dispozitiile din alin. 1 în cazul recidivei prevăzute în art. 37 lit. a) şi dispozitiile din alin. 4 în cazul recidivei prevăzute în art. 37 lit. b).
Dispozitiile alineatului precedent se aplică şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa detentiunii pe viaţa a fost comutata sau inlocuita cu pedeapsa inchisorii.

Denumirea marginala a art. 39 a fost modificata de pct. 9 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Pedeapsa în unele cazuri când nu exista recidiva

Articolul 40

Când după condamnarea definitivă cel condamnat savirseste din nou o infractiune, înainte de începerea executarii pedepsei, în timpul executarii acesteia sau în stare de evadare, şi nu sunt intrunite condiţiile prevăzute de lege pentru starea de recidiva, pedeapsa se aplică potrivit regulilor pentru concursul de infractiuni.
În cazul persoanei juridice, dacă nu sunt intrunite condiţiile prevăzute în art. 40^2 alin. 1 lit. a), pedeapsa se aplică potrivit regulilor pentru concursul de infractiuni*).

Alin. 2 al art. 40 a fost introdus de pct. 10 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Pedeapsa în caz de concurs de infractiuni savarsite de persoana juridica

Articolul 40^1*)

În caz de concurs de infractiuni savarsite de persoana juridica, se stabileste pedeapsa amenzii pentru fiecare infractiune în parte şi se aplică amenda cea mai mare, care poate fi sporita până la maximul special prevăzut în art. 71^1 alin. 2 sau 3, iar dacă acest maxim nu este indestulator, se poate adauga un spor de până la o treime din acel maxim.
Dispozitiile alin. 1 se aplică şi în cazul în care persoana juridica condamnata definitiv este judecata ulterior pentru o infractiune concurenta, precum şi atunci când după ce o hotărâre de condamnare a ramas definitivă, se constată că persoana juridica suferise şi o alta condamnare definitivă pentru o infractiune concurenta. În aceste cazuri, partea din amenda executata se scade din amenda aplicata pentru infractiunile concurente.
Dispozitiile art. 35 se aplică în mod corespunzător.

Art. 40^1 a fost introdus de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Recidiva în cazul persoanei juridice

Articolul 40^2*)

Exista recidiva pentru persoana juridica în urmatoarele cazuri:

a) când după ramanerea definitivă a unei hotărâri de condamnare, persoana juridica savarseste din nou o infractiune cu intentie, iar amenda pentru infractiunea anterioara nu a fost executata;

b) când după ramanerea definitivă a unei hotărâri de condamnare, persoana juridica savarseste din nou o infractiune cu intentie, iar amenda pentru infractiunea anterioara a fost executata sau considerata ca executata.

În cazul recidivei prevăzute în alin. 1 lit. a), amenda stabilita pentru infractiunea savarsita ulterior şi amenda aplicata pentru infractiunea anterioara se contopesc, potrivit art. 40^1 alin. 1 şi 3. Sporul prevăzut în art. 40^1 alin. 1 se poate mari până la jumătate.

Dacă amenda anterioara a fost executata în parte, contopirea se face între amenda ce a mai ramas de executat şi amenda aplicata pentru infractiunea savarsita ulterior.
În cazul recidivei prevăzute în alin. 1 lit. b), se aplică pedeapsa amenzii până la maximul special prevăzut în art. 71^1 alin. 2 sau 3, iar dacă acest maxim nu este indestulator, se poate adauga un spor de până la două treimi din acel maxim.
Dacă după ramanerea definitivă a hotărârii de condamnare şi mai înainte ca amenda sa fi fost executata sau considerata ca executata, se descopera ca persoana juridica condamnata se afla în stare de recidiva, instanţa aplica dispozitiile din alin. 2, în cazul recidivei prevăzute în alin. 1 lit. a), şi dispozitiile din alin. 4, în cazul recidivei prevăzute în alin. 1 lit. b).

Art. 40^2 a fost introdus de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Unitatea infractiunii continuate şi a celei complexe

Articolul 41

În cazul infractiunii continuate şi al infractiunii complexe nu exista pluralitate de infractiuni.
Infractiunea este continuata când o persoană savirseste la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiasi rezolutii, acţiuni sau inactiuni care prezinta, fiecare în parte, conţinutul aceleiasi infractiuni.
Infractiunea este complexa când în conţinutul sau intra, ca element sau ca circumstanta agravanta, o actiune sau inactiune care constituie prin ea insasi o faptă prevăzută de legea penala.
Pedeapsa pentru infractiunea continuata

Articolul 42

Infractiunea continuata se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea savarsita, la care se poate adauga un spor, potrivit dispoziţiilor art. 34 sau, după caz, art. 40^1 alin. 1.

Art. 42 a fost modificat de pct. 12 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Recalcularea pedepsei pentru infractiunea continuata sau complexa

Articolul 43

Dacă infractorul condamnat definitiv pentru o infractiune continuata sau complexa este judecat ulterior şi pentru alte acţiuni sau inactiuni care intră în conţinutul aceleiasi infractiuni, tinindu-se seama de infractiunea savirsita în intregul ei, se stabileste o pedeapsă corespunzătoare, care nu poate fi mai usoara decit cea pronunţată anterior.

Capitolul V
CAUZELE CARE INLATURA CARACTERUL PENAL AL FAPTEI

Legitima aparare

Articolul 44

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, savirsita în stare de legitima aparare.
Este în stare de legitima aparare acela care savirseste fapta pentru a inlatura un atac material, direct, imediat şi injust, indreptat împotriva sa, a altuia sau împotriva unui interes obstesc, şi care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul obstesc.
Se prezuma ca este în legitima aparare, şi acela care savarseste fapta pentru a respinge patrunderea fără drept a unei persoane prin violenta, viclenie, efractie sau prin alte asemenea mijloace, intr-o locuinta, incapere, dependinta sau loc imprejmuit ori delimitat prin semne de marcare. (Alin. 2^1)
Este de asemenea în legitima aparare şi acela care din cauza tulburarii sau temerii a depasit limitele unei apărari proportionale cu gravitatea pericolului şi cu imprejurarile în care s-a produs atacul.

Alin. (2^1) al art. 44 a fost introdus de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Alin. (2^1) al art. 44 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din Titlul IX din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.
Starea de necesitate

Articolul 45

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, savirsita în stare de necesitate.

Este în stare de necesitate acela care savirseste fapta pentru a salva de la un pericol iminent şi care nu putea fi inlaturat altfel, viaţa, integritatea corporala sau sănătatea sa, a altuia sau un bun important al său ori al altuia un interes obstesc.
Nu este în stare de necesitate persoana care în momentul când a savirsit fapta şi-a dat seama ca pricinuieste urmări vadit mai grave decit cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era inlaturat.
Constringerea fizica şi constringerea morala

Articolul 46

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, savirsita din cauza unei constrângeri fizice careia faptuitorul nu i-a putut rezista.
De asemenea, nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, savirsita din cauza unei constrângeri morale, exercitata prin amenintare cu un pericol grav pentru persoana făptuitorului ori a altuia şi care nu putea fi inlaturat în alt mod.
Cazul fortuit

Articolul 47

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, al carei rezultat este consecinţa unei împrejurări care nu putea fi prevăzută.
Iresponsabilitatea

Articolul 48

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, dacă faptuitorul, în momentul savirsirii faptei, fie din cauza alienatiei mintale, fie din alte cauze, nu putea să-şi dea seama de actiunile sau inactiunile sale, ori nu putea fi stapin pe ele.
Betia

Articolul 49

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, dacă faptuitorul, în momentul savirsirii faptei, se gasea, datorita unor împrejurări independente de voinţa sa, în stare de betie completa produsa de alcool sau de alte substante.
Starea de betie voluntara completa produsa de alcool sau de alte substante nu inlatura caracterul penal al faptei. Ea poate constitui, după caz, o circumstanta atenuanta sau agravanta.
Minoritatea făptuitorului

Articolul 50

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, savirsita de un minor care la data comiterii acesteia nu indeplinea condiţiile legale pentru a raspunde penal.
Eroarea de fapt

Articolul 51

Nu constituie infractiune fapta prevăzută de legea penala, când faptuitorul, în momentul savirsirii acesteia, nu cunostea existenta unei stari, situaţii sau împrejurări de care depinde caracterul penal al faptei.
Nu constituie o circumstanta agravanta imprejurarea pe care infractorul nu a cunoscut-o în momentul savirsirii infractiunii.
Dispozitiile alin. 1 şi 2 se aplică şi faptelor savirsite din culpa pe care legea penala le pedepseste, numai dacă necunoasterea stării, situaţiei sau imprejurarii respective nu este ea insasi rezultatul culpei.
Necunoasterea sau cunoasterea gresita a legii penale nu inlatura caracterul penal al faptei.

Titlul III
PEDEPSELE

Capitolul I
DISPOZITII GENERALE

Pedeapsa şi scopul ei

Articolul 52

Pedeapsa este o măsura de constringere şi un mijloc de reeducare a condamnatului. Scopul pedepsei este prevenirea savirsirii de noi infractiuni.
Prin executarea pedepsei se urmareste formarea unei atitudini corecte faţă de muncă, faţă de ordinea de drept şi faţă de regulile de convietuire sociala. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinte fizice şi nici sa injoseasca persoana condamnatului.

Capitolul II
CATEGORIILE ŞI LIMITELE GENERALE ALE PEDEPSELOR

Felurile pedepselor aplicabile persoanei fizice

Articolul 53

Pedepsele sunt principale, complementare şi accesorii.

1. Pedepsele principale sunt:

a) detentiunea pe viaţa;

b) inchisoarea de la 15 zile la 30 de ani;

c) amenda de la 100 lei la 50.000 lei.

2. Pedepsele complementare sunt:

a) interzicerea unor drepturi de la unu la 10 ani;

b) degradarea militara.

3. Pedeapsa accesorie consta în interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64, în condiţiile prevăzute în art. 71.

Litera c) a pct. 1 al art. 53 a fost modificata de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Denumirea marginala a art. 53 a fost modificata de pct. 13 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Lit. c) de la pct. 1 al art. 53 a fost modificata de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Pct. 3 al art. 53 a fost modificat de pct. 15 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Felurile pedepselor aplicabile persoanei juridice

Articolul 53^1*)

Pedepsele sunt principale şi complementare.

Pedeapsa principala este amenda de la 2.500 lei la 2.000.000 lei.

Pedepsele complementare sunt:

a) dizolvarea persoanei juridice;

b) suspendarea activităţii persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la un an sau suspendarea uneia dintre activităţile persoanei juridice în legătură cu care s-a savarsit infractiunea pe o durată de la 3 luni la 3 ani;

c) închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani;

d) interzicerea de a participa la procedurile de achizitii publice pe o durată de la unu la 3 ani;

e) afisarea sau difuzarea hotărârii de condamnare.

Art. 53^1 a fost introdus de pct. 16 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Aplicarea şi executarea pedepselor complementare în cazul persoanei juridice

Articolul 53^2*)

Aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare se dispune atunci când instanţa constata ca, faţă de natura şi gravitatea infractiunii, precum şi faţă de imprejurarile în care a fost savarsita, aceste pedepse sunt necesare.

Aplicarea uneia sau mai multor pedepse complementare este obligatorie când legea prevede aceasta pedeapsa.

Pedepsele complementare prevăzute în art. 53^1 alin. 3 lit. b)-e) se pot aplica în mod cumulativ.

Executarea pedepselor complementare începe după ramanerea definitivă a hotărârii de condamnare.

Art. 53^2 a fost introdus de pct. 16 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Capitolul III

Pedepsele principale aplicabile persoanei fizice

Titlul Cap. III al Titlului III a fost modificat de pct. 17 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Secţiune
Regimul de executare a pedepselor principale privative de libertate

---

Secţiunea "Regimul de executare a pedepselor principale privative de libertate" a fost introdusa de pct. 18 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Reguli generale ale executarii pedepselor principale privative de libertate

Articolul 53^3

Executarea pedepselor principale privative de libertate se bazeaza pe sistemul progresiv. Condamnatii au posibilitatea sa treaca dintr-un regim de executare în altul în condiţiile prevăzute de legea privind executarea pedepselor.

Pedepsele privative de libertate se executa în unul din urmatoarele regimuri:

a) regimul de maxima siguranţa;

b) regimul inchis;

c) regimul semideschis;

d) regimul deschis.

Regimul executarii pedepselor privative de libertate se bazeaza pe posibilitatea condamnatilor de a presta, cu acordul lor, o munca utila, dacă sunt apti pentru munca, pe educarea condamnatilor, pe respectarea de către acestia a ordinii interioare a locurilor de detinere, precum şi pe stimularea şi recompensarea celor staruitori în munca, disciplinati, şi care dau dovezi temeinice de indreptare.

După implinirea varstei de 60 de ani pentru barbati şi 55 de ani pentru femei, condamnatii pot presta o munca numai la cererea acestora, dacă sunt apti pentru munca.

Toate mijloacele folosite în cadrul regimului executarii pedepselor privative de libertate trebuie să contribuie la reintegrarea în societate a celor condamnati şi la prevenirea savarsirii de noi infractiuni de către acestia.

Art. 53^3 a fost introdus de pct. 18 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Regimul de muncă

Articolul 53^4

Munca prestata de condamnati este remunerata, cu excepţia muncii cu caracter gospodaresc, necesare locului de detinere, şi a celei prestate în caz de calamitate.

Condiţiile de prestare a muncii, durata şi plata acesteia, precum şi repartizarea veniturilor cuvenite condamnatilor sunt stabilite prin legea privind executarea pedepselor.

Art. 53^4 a fost introdus de pct. 18 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Secţiunea I
Detentiunea pe viaţa

Regimul detentiunii pe viaţa

Articolul 54

Detentiunea pe viaţa se executa în penitenciare anume destinate pentru aceasta sau în sectii speciale ale celorlalte penitenciare.

Regimul executarii pedepsei detentiunii pe viaţa este reglementat în legea privind executarea pedepselor.

Neaplicarea pedepsei detentiunii pe viaţa

Articolul 55

Pedeapsa detentiunii pe viaţa nu se aplică aceluia care, la data pronuntarii hotărârii de condamnare, a implinit vârsta de 60 de ani. În acest caz, în locul pedepsei detentiunii pe viaţa se aplică pedeapsa inchisorii pe timp de 25 de ani şi pedeapsa interzicerii unor drepturi pe durata ei maxima.

În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detentiunii pe viaţa a implinit vârsta de 60 de ani în timpul executarii pedepsei, detentiunea pe viaţa se inlocuieste cu inchisoarea pe timp de 25 de ani.

Liberarea condiţionată

Articolul 55^1

Cel condamnat la pedeapsa detentiunii pe viaţa poate fi liberat condiţionat după executarea efectiva a 20 de ani de detentiune, dacă este staruitor în munca, disciplinat şi da dovezi temeinice de indreptare, tinindu-se seama şi de antecedentele sale penale.

Condamnatul trecut de vârsta de 60 de ani pentru barbati şi de 55 de ani pentru femei poate fi liberat condiţionat după executarea efectiva a 15 ani de detentiune, dacă sunt indeplinite şi celelalte condiţii prevăzute în alin. 1.
Pedeapsa se considera executata, dacă în termen de 10 ani de la liberare cel condamnat nu a savirsit din nou o infractiune. Dacă în acest interval de timp cel liberat a comis din nou o infractiune, se aplică, în mod corespunzător, dispozitiile art. 61.
Calculul pedepsei în caz de comutare sau inlocuire

Articolul 55^2

În cazul comutarii sau inlocuirii pedepsei detentiunii pe viaţa cu pedeapsa inchisorii, perioada de detentiune executata se considera ca parte executata din pedeapsa inchisorii.

Secţiunea II
Inchisoarea

Regimul general al executarii pedepsei

Articolul 56

Abrogat.

Art. 56 a fost abrogat de pct. 19 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Regimul de detinere

Articolul 57

Executarea pedepsei inchisorii se face, potrivit dispoziţiilor legii privind executarea pedepselor, în locuri de detinere anume destinate.
Femeile condamnate la pedeapsa inchisorii executa aceasta pedeapsa separat de condamnatii barbati.
Minorii condamnati la pedeapsa inchisorii executa pedeapsa separat de condamnatii majori sau în locuri de detinere speciale, asigurindu-li-se posibilitatea de a continua invatamintul general obligatoriu şi de a dobindi o pregatire profesionala potrivit cu aptitudinile lor.
Regimul de muncă

Articolul 58

Abrogat.

Art. 58 a fost abrogat de pct. 19 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Liberarea condiţionată

Articolul 59

După ce a executat cel puţin două treimi din durata pedepsei în cazul inchisorii care nu depăşeşte 10 ani sau cel puţin trei pătrimi în cazul inchisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este staruitor în munca, disciplinat şi da dovezi temeinice de indreptare, tinindu-se seama şi de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiţionat înainte de executarea în intregime a pedepsei.
În calculul fractiunilor de pedeapsa prevăzute în alin. 1 se tine seama de partea din durata pedepsei care poate fi considerata, potrivit legii, ca executata pe baza muncii prestate. În acest caz însă, liberarea condiţionată nu poate fi acordată înainte de executarea efectiva a cel puţin jumătate din durata pedepsei când aceasta nu depăşeşte 10 ani şi a cel puţin două treimi când pedeapsa este mai mare de 10 ani.
Când condamnatul executa mai multe pedepse cu inchisoare care nu se contopesc, fractiunile de pedeapsa aratate în alin. 1 se socotesc în raport cu totalul pedepselor.
În aplicarea dispoziţiilor alineatelor precedente se are în vedere durata pedepsei pe care o executa condamnatul.
Liberarea condiţionată în cazul infracţiunilor savirsite din culpa

Articolul 59^1

Cel condamnat pentru savirsirea uneia sau mai multor infractiuni din culpa poate fi liberat condiţionat înainte de executarea în intregime a pedepsei, după ce a executat cel puţin jumătate din durata pedepsei în cazul inchisorii care nu depăşeşte 10 ani sau cel puţin două treimi în cazul inchisorii mai mari de 10 ani, dacă indeplineste şi celelalte condiţii prevăzute în art. 59 alin. 1.
Dispozitiile art. 59 alin. 2 se aplică în mod corespunzător, liberarea condiţionată neputind fi acordată înainte de executarea efectiva a cel puţin o treime din durata pedepsei când aceasta nu depăşeşte 10 ani şi a cel puţin jumătate când pedeapsa este mai mare de 10 ani.

În cazul în care pedeapsa ce se executa este rezultata din concursul între infractiuni savirsite din culpa şi infractiuni intentionate, se aplică dispozitiile art. 59.
Dispozitiile art. 59 alin. 3 şi 4 se aplică în mod corespunzător.
Liberarea condiţionată în cazuri speciale

Articolul 60

Condamnatul care, din cauza stării sănătăţii sau din alte cauze, nu a fost niciodata folosit la munca ori nu mai este folosit, poate fi liberat condiţionat după executarea fractiunilor de pedeapsa aratate în art. 59 sau, după caz, în art. 59^1, dacă da dovezi temeinice de disciplina şi de indreptare.
Cei condamnati în timpul minoritatii, când ajung la vârsta de 18 ani, precum şi condamnatii trecuti de vârsta de 60 de ani pentru barbati şi de 55 de ani pentru femei, pot fi liberati condiţionat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul inchisorii care nu depăşeşte 10 ani sau a unei jumatati în cazul inchisorii mai mari de 10 ani, dacă indeplinesc celelalte condiţii prevăzute în art. 59 alin. 1.
Persoanele prevăzute în alin. 2, condamnate pentru savirsirea unei infractiuni din culpa, pot fi liberate condiţionat după executarea unei pătrimi din durata pedepsei în cazul inchisorii care nu depăşeşte 10 ani sau a unei treimi în cazul inchisorii mai mari de 10 ani, dacă indeplinesc celelalte condiţii prevăzute în art. 59 alin. 1.
Dacă pedeapsa ce se executa este rezultata din concursul între infractiuni savirsite din culpa şi infractiuni intentionate, se aplică dispozitiile privind liberarea condiţionată în cazul infracţiunilor intentionate.
Când condamnatul executa mai multe pedepse cu inchisoare, care nu se contopesc, fractiunile de pedeapsa se socotesc în raport cu totalul pedepselor.
În toate cazurile, la calculul fractiunii de pedeapsa se tine seama de partea din durata pedepsei considerata, potrivit legii, ca executata pe baza muncii prestate.
Dispozitiile art. 59 alin. 4 se aplică în mod corespunzător.
Efectele liberarii condiţionate

Articolul 61

Pedeapsa se considera executata dacă în intervalul de timp de la liberare şi până la implinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a savirsit din nou o infractiune. Dacă în acelasi interval cel liberat a comis din nou o infractiune, instanţa, tinind seama de gravitatea acesteia, poate dispune fie menţinerea liberarii condiţionate, fie revocarea. În acest din urmă caz, pedeapsa stabilita pentru infractiunea savirsita ulterior şi restul de pedeapsa ce a mai ramas de executat din pedeapsa anterioara se contopesc, putindu-se aplică un spor până la 5 ani.
Revocarea este obligatorie în cazul când fapta savirsita este o infractiune contra sigurantei statului, o infractiune contra pacii şi omenirii, o infractiune de omor, o infractiune savirsita cu intentie care a avut ca urmare moartea unei persoane sau o infractiune prin care s-au produs consecinte deosebit de grave.
Executarea pedepsei intr-o inchisoare militara

Articolul 62

Executarea pedepsei inchisorii care nu depăşeşte 2 ani, de către militarii în termen, se face intr-o inchisoare militara în cazurile prevăzute de lege, precum şi în cazurile când instanţa judecătorească, tinind seama de imprejurarile cauzei şi de persoana condamnatului, dispune aceasta.
Dacă militarul condamnat a executat jumătate din durata pedepsei şi a dat dovezi temeinice de indreptare, partea din durata pedepsei ce a mai ramas de executat se reduce cu o treime, iar dacă s-a evidentiat în mod deosebit, reducerea poate depăşi o treime, putind cuprinde chiar tot restul pedepsei.
Dacă în timpul executarii pedepsei militarul condamnat devine inapt serviciului, este liberat condiţionat.
Dacă în timpul executarii pedepsei militarul condamnat savirseste din nou o infractiune, instanţa care pronunţă condamnarea pentru aceasta infractiune face, după caz, aplicarea art. 39 alin. 1 şi 2 sau a art. 40. Pedeapsa astfel stabilita se executa într-un loc de detinere.
După executarea pedepsei potrivit alin. 1-3 sau după gratierea totala ori după gratierea restului de pedeapsa, cel condamnat este reabilitat de drept.
Dispozitiile alineatelor precedente sunt aplicabile şi celor care au devenit militari în termen după raminerea definitivă a hotărârii de condamnare.
În cazul în care, înainte de începerea executarii pedepsei intr-o inchisoare militara, condamnatul a fost trecut în rezerva, pedeapsa se executa într-un loc de detinere.

Secţiunea III
Amenda

Stabilirea amenzii

Articolul 63

Pedeapsa amenzii consta în suma de bani pe care infractorul este condamnat sa o plateasca.

Ori de cate ori legea prevede că o infractiune se pedepseste numai cu amendă, fără a-i arata limitele, minimul special al acesteia este de 150 lei, iar maximul de 10.000 lei.
Când legea prevede pedeapsa amenzii fără a-i arata limitele, alternativ cu pedeapsa inchisorii de cel mult un an, minimul special al amenzii este de 300 lei şi maximul special de 15.000 lei, iar când prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa inchisorii mai mare de un an, minimul special este de 500 lei şi maximul special de 30.000 lei.
În caz de aplicare a cauzelor de atenuare sau de agravare a pedepselor, amenda nu poate să depăşească limitele generale aratate în art. 53 pct. 1 lit. c).
Amenda se stabileste tinindu-se seama de dispozitiile art. 72, fără a-l pune însă pe infractor în situaţia de a nu-şi putea îndeplini indatoririle privitoare la întreţinerea, cresterea, invatatura şi pregătirea profesionala a persoanelor faţă de care are aceste obligaţii legale.

Alin. (2) şi (3) ale art. 63 au fost modificate de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Alin. (2) şi (3) ale art. 63 au fost modificate de pct. 20 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Inlocuirea pedepsei amenzii

Articolul 63^1

Dacă cel condamnat se sustrage cu rea-credinta de la executarea amenzii, instanţa poate inlocui aceasta pedeapsa cu pedeapsa inchisorii în limitele prevăzute pentru infractiunea savirsita, tinind seama de partea din amenda care a fost achitata.

Capitolul IV
Pedepsele complementare şi pedepsele accesorii aplicabile persoanei fizice

---
Titlul Cap. IV al Titlului III a fost modificat de pct. 21 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Secţiunea I
Pedepsele complementare

Interzicerea unor drepturi

Articolul 64

Pedeapsa complementara a interzicerii unor drepturi consta în interzicerea unuia sau unora din urmatoarele drepturi:

a) dreptul de a alege şi de a fi ales în autorităţile publice sau în functii elective publice;

b) dreptul de a ocupa o functie implicind exercitiul autorităţii de stat;

c) dreptul de a ocupa o functie sau de a exercita o profesie ori de a desfăşura o activitate, de natura aceleia de care s-a folosit condamnatul pentru savarsirea infractiunii;

d) drepturile parintesti;

e) dreptul de a fi tutore sau curator.

Interzicerea drepturilor prevăzute la lit. b) nu se poate pronunţă decit pe linga interzicerea drepturilor prevăzute la lit. a), afară de cazul când legea dispune altfel.

Litera c) a alin. (1) al art. 64 a fost modificata de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 93 din 20 iunie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 27 iunie 2002.
Aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi

Articolul 65

Pedeapsa complementara a interzicerii unor drepturi poate fi aplicata, dacă pedeapsa principala stabilita este inchisoarea de cel puţin 2 ani şi instanţa constata ca, faţă de natura şi gravitatea infractiunii, imprejurarile cauzei şi persoana infractorului, aceasta pedeapsa ese necesară.
Aplicarea pedepsei interzicerii unor drepturi este obligatorie când legea prevede aceasta pedeapsa.
Condiţia aratata în alin. 1 cu privire la cuantumul pedepsei principale trebuie să fie indeplinita şi în cazul în care aplicarea pedepsei prevăzute în acel alineat este obligatorie.
Executarea pedepsei interzicerii unor drepturi

Articolul 66

Executarea pedepsei interzicerii unor drepturi începe după executarea pedepsei inchisorii, după gratierea totala sau a restului de pedeapsa, ori după prescriptia executarii pedepsei.

Degradarea militara

Articolul 67

Pedeapsa complementara a degradării militare consta în pierderea gradului şi a dreptului de a purta uniforma.
Degradarea militara se aplică în mod obligatoriu condamnatilor militari şi rezervisti, dacă pedeapsa principala stabilita este inchisoarea mai mare de 10 ani sau detentiunea pe viaţa.
Degradarea militara poate fi aplicata condamnatilor militari şi rezervisti pentru infractiuni savirsite cu intentie, dacă pedeapsa principala stabilita este de cel puţin 5 ani şi de cel mult 10 ani.

Articolul 68

Abrogat.

Articolul 69

Abrogat.

Articolul 70

Abrogat.

Secţiunea II
Pedepsele accesorii

Conţinutul şi modul de executare a pedepsei accesorii

Articolul 71

Pedeapsa accesorie consta în interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64.
Condamnarea la pedeapsa detentiunii pe viaţa sau a inchisorii atrage de drept interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. a)-c) din momentul în care hotărârea de condamnare a ramas definitivă şi până la terminarea executarii pedepsei, până la gratierea totala sau a restului de pedeapsa ori până la implinirea termenului de prescriptie a executarii pedepsei.
Interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. d) şi e) se aplică ţinându-se seama de natura şi gravitatea infractiunii savarsite, de imprejurarile cauzei, de persoana infractorului şi de interesele copilului ori ale persoanei aflate sub tutela sau curatela.
Pe durata amanarii sau a intreruperii executarii pedepsei detentiunii pe viaţa sau a inchisorii, condamnatul poate să îşi exercite drepturile parintesti şi dreptul de a fi tutore sau curator, în afară de cazul în care aceste drepturi au fost anume interzise condamnatului prin hotărârea de condamnare.
Pe durata suspendarii condiţionate a executarii pedepsei inchisorii sau a suspendarii sub supraveghere a executarii pedepsei inchisorii, se suspenda şi executarea pedepselor accesorii.

Art. 71 a fost modificat de pct. 22 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Capitolul IV^1
Pedepsele aplicabile persoanei juridice*)

Cap. IV^1 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Conţinutul pedepsei amenzii

Articolul 71^1

Pedeapsa amenzii consta în suma de bani pe care persoana juridica este condamnata sa o plateasca.
Când legea prevede pentru infractiunea savarsita de persoana fizica pedeapsa inchisorii de cel mult 10 ani sau amenda, minimul special al amenzii pentru persoana juridica este de 5.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 600.000 lei.
Când legea prevede pentru infractiunea savarsita de persoana fizica pedeapsa detentiunii pe viaţa sau pedeapsa inchisorii mai mare de 10 ani, minimul special al amenzii pentru persoana juridica este de 10.000 lei, iar maximul special al amenzii este de 900.000 lei.

Art. 71^1 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Conţinutul pedepsei complementare a dizolvarii persoanei juridice

Articolul 71^2

Pedeapsa complementara a dizolvarii persoanei juridice se aplică atunci când persoana juridica a fost constituita în scopul savarsirii de infractiuni sau când obiectul sau de activitate a fost deturnat în acest scop.
În caz de neexecutare, cu rea-credinta, a uneia dintre pedepsele complementare prevăzute în art. 53^1 alin. 3 lit. b)-d), instanţa dispune dizolvarea persoanei juridice.
Pedeapsa complementara a dizolvarii persoanei juridice are ca efect deschiderea procedurii de lichidare, potrivit legii, iar o copie după dispozitivul hotărârii definitive de condamnare prin care s-a aplicat aceasta pedeapsa va fi comunicata, de îndată, instanţei civile competente, care va proceda la desemnarea lichidatorului.

Art. 71^2 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Conţinutul pedepsei complementare a suspendarii activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice

Articolul 71^3

Pedeapsa complementara a suspendarii activităţii persoanei juridice consta în interzicerea desfăşurării activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice, în realizarea careia a fost savarsita infractiunea.
În caz de neexecutare, cu rea-credinta, a pedepsei complementare prevăzute în art. 53^1 alin. 3 lit. e), instanţa dispune suspendarea activităţii sau a uneia dintre activităţile persoanei juridice până la punerea în executare a pedepsei complementare, dar nu mai mult de 3 luni.
Dacă până la implinirea termenului prevăzut în alin. 2 pedeapsa complementara nu a fost pusa în executare, instanţa dispune dizolvarea persoanei juridice.

Art. 71^3 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Neaplicarea dizolvarii sau suspendarii activităţii persoanei juridice

Articolul 71^4

Pedepsele complementare prevăzute în art. 53 1 alin. 3 lit. a) şi b) nu pot fi aplicate partidelor politice, sindicatelor, patronatelor şi organizaţiilor religioase ori aparţinând minoritatilor, constituite potrivit legii.
Dispozitiile prevăzute în alin. 1 se aplică şi persoanelor juridice care îşi desfăşoară activitatea în domeniul presei.

Art. 71^4 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Conţinutul pedepsei complementare a inchiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice

Articolul 71^5

Pedeapsa complementara a inchiderii unor puncte de lucru ale persoanei juridice consta în închiderea unuia sau a mai multora dintre punctele de lucru aparţinând persoanei juridice cu scop lucrativ, în care s-a desfăşurat activitatea în realizarea careia a fost savarsita infractiunea.
Dispozitiile prevăzute în alin. 1 nu se aplică persoanelor juridice care îşi desfăşoară activitatea în domeniul presei.

Art. 71^5 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Conţinutul pedepsei complementare a interzicerii de a participa la procedurile de achizitii publice

Articolul 71^6

Pedeapsa complementara a interzicerii de a participa la procedurile de achizitii publice consta în interzicerea de a participa, direct sau indirect, la procedurile pentru atribuirea contractelor de achizitii publice prevăzute de lege.

Art. 71^6 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Conţinutul pedepsei complementare a afisarii sau difuzarii hotărârii de condamnare

Articolul 71^7

Afisarea hotărârii definitive de condamnare sau difuzarea acesteia se realizează pe cheltuiala persoanei juridice condamnate.
Prin afisarea sau difuzarea hotărârii de condamnare nu poate fi dezvaluita identitatea victimei, afară de cazul în care exista acordul acesteia sau al reprezentantului sau legal.
Afisarea hotărârii de condamnare se realizează în extras, în forma şi locul stabilite de instanţa, pentru o perioadă cuprinsa între o luna şi 3 luni.

Difuzarea hotărârii de condamnare se face în extras şi în forma stabilita de instanţa, prin intermediul presei scrise sau audiovizuale ori prin alte mijloace de comunicare audiovizuala, desemnate de instanţa.
Dacă difuzarea se face prin presa scrisa sau audiovizuala instanţa stabileste numărul aparitiilor, care nu poate fi mai mare de 10, iar în cazul difuzarii prin alte mijloace audiovizuale, durata acesteia nu poate depăşi 3 luni.

Art. 71^7 a fost introdus de pct. 23 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Capitolul V
INDIVIDUALIZAREA PEDEPSELOR

Secţiunea I
Dispozitii generale

Criteriile generale de individualizare

Articolul 72

La stabilirea şi aplicarea pedepselor se tine seama de dispozitiile părţii generale a acestui cod, de limitele de pedeapsa fixate în partea speciala, de gradul de pericol social al faptei savirsite, de persoana infractorului şi de imprejurarile care atenueaza sau agraveaza raspunderea penala.
Când pentru infractiunea savirsita legea prevede alternative, se tine seama de dispozitiile alineatului precedent atit pentru alegerea uneia dintre pedepsele alternative, cit şi pentru proportionalizarea acesteia.
La stabilirea şi aplicarea pedepselor pentru persoana juridica se tine seama de dispozitiile părţii generale a prezentului cod, de limitele de pedeapsa fixate în partea speciala pentru persoana fizica, de gravitatea faptei savarsite şi de imprejurarile care atenueaza sau agraveaza raspunderea penala*).

Alin. 3 al art. 72 a fost introdus de pct. 24 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Secţiunea II
Circumstantele atenuante şi agravante

Circumstanţe atenuante

Articolul 73

Urmatoarele împrejurări constituie circumstanţe atenuante:
a) depăşirea limitelor legitimei aparari sau ale stării de necesitate;
b) savirsirea infractiunii sub stăpânirea unei puternice tulburari sau emotii, determinata de o provocare din partea persoanei vatamate, produsa prin violenta, printr-o atingere grava a demnitatii persoanei sau prin alta actiune ilicita grava.

Împrejurări care pot constitui circumstanţe atenuante

Articolul 74

Urmatoarele împrejurări pot fi considerate circumstanţe atenuante:
a) conduita buna a infractorului înainte de savirsirea infractiunii;
b) staruinta depusa de infractor pentru a inlatura rezultatul infractiunii sau a repara paguba pricinuita;
c) atitudinea infractorului după savirsirea infractiunii, rezultind din prezentarea sa în faţa autorităţii, comportarea sincera în cursul procesului, inlesnirea descoperirii ori arestarii participantilor.

Imprejurarile enumerate în prezentul articol au caracter exemplificativ.

Circumstanţe agravante

Articolul 75

Urmatoarele împrejurări constituie circumstanţe agravante:
a) savirsirea faptei de trei sau de mai multe persoane împreună;
b) savirsirea infractiunii prin acte de cruzime, prin violente asupra membrilor familiei ori prin metode sau mijloace care prezinta pericol public;*)
c) savirsirea infractiunii de către un infractor major, dacă aceasta a fost comisa împreună cu un minor;
c^1) savarsirea infractiunii pe temei de rasa, naţionalitate, etnie, limba, religie, gen, orientare sexuala, opinie, apartenenta politica, convingeri, avere, origine sociala, vârsta, dizabilitate, boala cronica necontagioasa sau infectie HIV/SIDA;
d) savirsirea infractiunii din motive josnice;

e) savirsirea infractiunii în stare de betie anume provocata în vederea comiterii faptei;

f) savirsirea infractiunii de către o persoană care a profitat de situaţia prilejuita de o calamitate.

Instanţa poate retine ca circumstanţe agravante şi alte împrejurări care imprima faptei un caracter grav.

---

*) Lit. b) de la primul aliniat este reprodusa astfel cum a fost modificata prin Legea nr. 197/2000 pentru modificarea şi completarea unor dispozitii din Codul penal, publicată în M. Of., Partea I, nr. 568 din 15 noiembrie 2000.

Lit. c^1) a art. 75 a fost introdusa de pct. 25 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Efectele circumstantelor atenuante

Articolul 76

În cazul în care exista circumstanţe atenuante, pedeapsa principala pentru persoana fizica se reduce sau se schimba, după cum urmeaza:

a) când minimul special al pedepsei inchisorii este de 10 ani sau mai mare, pedeapsa se coboara sub minimul special, dar nu mai jos de 3 ani;

b) când minimul special al pedepsei inchisorii este de 5 ani sau mai mare, pedeapsa se coboara sub minimul special, dar nu mai jos de un an;

c) când minimul special al pedepsei inchisorii este de 3 ani sau mai mare, pedeapsa se coboara sub minimul special, dar nu mai jos de 3 luni;

d) când minimul special al pedepsei inchisorii este de un an sau mai mare, pedeapsa se coboara sub acest minim, până la minimul general;

e) când minimul special al pedepsei inchisorii este de 3 luni sau mai mare, pedeapsa se coboara sub acest minim, până la minimul general, sau se aplică o amenda care nu poate fi mai mica de 250 lei, iar când minimul special este sub 3 luni, se aplică o amenda care nu poate fi mai mica de 200 lei;

f) când pedeapsa prevăzută de lege este amenda, aceasta se coboara sub minimul ei special, putand fi redusa până la 150 lei în cazul când minimul special este de 500 lei sau mai mare, ori până la minimul general, când minimul special este sub 500 lei.

În cazul infracţiunilor contra sigurantei statului, al infracţiunilor contra pacii şi omenirii, al infractiunii de omor, al infracţiunilor savirsite cu intentie care au avut ca urmare moartea unei persoane, sau al infracţiunilor prin care s-au produs consecinte deosebit de grave, dacă se constată că exista circumstanţe atenuante, pedeapsa inchisorii poate fi redusa cel mult până la o treime din minimul special.

Când exista circumstanţe atenuante, pedeapsa complementara privativa de drepturi, prevăzută de lege pentru infractiunea savirsita, poate fi inlaturata.

În cazul în care exista circumstanţe atenuante, amenda pentru persoana juridica se reduce după cum urmeaza:

a) când minimul special al amenzii este de 10.000 lei sau mai mare, amenda se coboara sub acest minim, dar nu mai mult de o patrime;

b) când minimul special al amenzii este de 5.000 lei sau mai mare, amenda se coboara sub acest minim, dar nu mai mult de o treime*).

Literele e) şi f) ale alin. (1) al art. 76 au fost modificate de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Partea introductiva a alin. (1) al art. 76 a fost modificata de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Lit. e) şi f) ale alin. (1) al art. 76 au fost modificate de pct. 26 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. (4) al art. 76 a fost introdus de pct. 27 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Circumstantele atenuante în cazul pedepsei detentiunii pe viaţa

Articolul 77

Când pentru infractiunea savirsita legea prevede pedeapsa detentiunii pe viaţa, dacă exista circumstanţe atenuante, se aplică pedeapsa inchisorii de la 10 la 25 de ani.

Efectele circumstantelor agravante

Articolul 78

În cazul în care exista circumstanţe agravante, persoanei fizice i se poate aplica o pedeapsă până la maximul special. Dacă maximul special este neindestulator, în cazul inchisorii se poate adauga un spor de până la 5 ani, care nu poate depăşi o treime din acest maxim, iar în cazul amenzii se poate aplica un spor de cel mult o treime din maximul special.
În cazul în care exista circumstanţe agravante, persoanei juridice i se aplică amenda care poate fi sporita până la maximul special, prevăzut în art. 71^1 alin. 2 sau 3, iar dacă acest maxim nu este indestulator se poate adauga un spor de până la o patrime din acel maxim*).

Art. 78 a fost modificat de pct. 28 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Indicarea circumstantelor

Articolul 79

Orice imprejurare retinuta ca circumstanta atenuanta sau ca circumstanta agravanta trebuie aratata în hotărâre.
Concursul între cauzele de agravare şi de atenuare

Articolul 80

În caz de concurs între cauzele de agravare şi cauzele de atenuare, pedeapsa se stabileste tinindu-se seama de circumstantele agravante, de circumstantele atenuante şi de starea de recidiva.
În caz de concurs între circumstantele agravante şi atenuante, coborirea pedepsei sub minimul special nu este obligatorie.
În cazul aplicarii concomitente a dispoziţiilor cu privire la circumstanţe agravante, recidiva şi concurs de infractiuni, pedeapsa inchisorii nu poate depăşi 25 de ani, dacă maximul special pentru fiecare infractiune este de 10 ani sau mai mic, şi 30 de ani, dacă maximul special pentru cel puţin una dintre infractiuni este mai mare de 10 ani.
În cazul aplicarii concomitente a dispoziţiilor cu privire la circumstanţe agravante, recidiva şi concurs de infractiuni, pedeapsa amenzii pentru persoana juridica poate fi sporita până la maximul general*).

Alin. 4 al art. 80 a fost introdus de pct. 29 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Secţiunea III
Suspendarea condiţionată a executarii pedepsei

Condiţiile de aplicare a suspendarii condiţionate

Articolul 81

Instanţa poate dispune suspendarea condiţionată a executarii pedepsei aplicate persoanei fizice pe o anumita durata, dacă sunt intrunite urmatoarele condiţii:
a) pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 3 ani sau amenda;
b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa inchisorii mai mare de 6 luni, afară de cazul când condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38;
c) se apreciaza ca scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.
Suspendarea condiţionată a executarii pedepsei poate fi acordată şi în caz de concurs de infractiuni, dacă pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 2 ani şi sunt intrunite condiţiile prevăzute în alin. 1 lit. b) şi c).
Abrogat.
Abrogat.
Suspendarea condiţionată a executarii pedepsei nu atrage suspendarea executarii masurilor de siguranţă şi a obligaţiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare.
Suspendarea condiţionată a executarii pedepsei trebuie motivata.
---
*) Alin. 3 al art. 81 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 456/2001 publicată în M. Of. nr. 410 din 25 iulie 2001 care aproba cu modificari şi completari ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 207/2000 privind modificarea şi completarea Codului penal şi a Codului de procedura penala.

**) Prin Decizia nr. 463 din 13 noiembrie 1997, definitivă, publicată în M. Of. nr. 53 din 6 februarie 1998, Curtea Constituţională, admite excepţia de neconstitutionalitate şi constata ca dispozitiile art. 81 alin. (4) din Codul penal, sunt neconstitutionale.

Partea introductiva a alin. 1 al art. 81 a fost modificata de pct. 30 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 3 şi 4 ale art. 81 au fost abrogate de pct. 31 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Termenul de incercare

Articolul 82

Durata suspendarii condiţionate a executarii pedepsei constituie termen de incercare pentru condamnat şi se compune din cuantumul pedepsei inchisorii aplicate, la care se adauga un interval de timp de 2 ani.

În cazul când pedeapsa a carei executare a fost suspendata este amenda, termenul de incercare este de un an.

Termenul de incercare se socoteste de la data când hotărârea prin care s-a pronuntat suspendarea condiţionată a executarii pedepsei a ramas definitivă.

Revocarea în cazul savirsirii unei infractiuni

Articolul 83

Dacă în cursul termenului de incercare cel condamnat a savirsit din nou o infractiune, pentru care s-a pronuntat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanţa revoca suspendarea condiţionată, dispunind executarea în intregime a pedepsei, care nu se contopeste cu pedeapsa aplicata pentru noua infractiune.

Revocarea suspendarii pedepsei nu are loc însă, dacă infractiunea savirsita ulterior a fost descoperita după expirarea termenului de incercare.

Dacă infractiunea ulterioară este savirsita din culpa, se poate aplica suspendarea condiţionată a executarii pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiţionată a executarii pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendari.

La stabilirea pedepsei pentru infractiunea savirsita după raminerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplica sporul prevăzut de lege pentru recidiva.

Revocarea în cazul neexecutarii obligaţiilor civile

Articolul 84

Dacă până la expirarea termenului de incercare condamnatul nu a indeplinit oblibaţiile civile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanţa dispune revocarea suspendarii executarii pedepsei, afară de cazul când cel condamnat dovedeste că nu a avut putinta de a îndeplini acele obligaţii.

Art. 84 a fost modificat de pct. 32 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Anularea suspendarii pentru infractiuni savirsite anterior

Articolul 85

Dacă se descopera ca cel condamnat mai savirsise o infractiune înainte de pronuntarea hotărârii prin care s-a dispus suspendarea sau până la raminerea definitivă a acesteia, pentru care i s-a aplicat pedeapsa inchisorii chiar după expirarea termenului de incercare, suspendarea condiţionată a executarii pedepsei se anulează, aplicindu-se, după caz, dispozitiile privitoare la concursul de infractiuni sau recidiva.

Anularea suspendarii executarii pedepsei nu are loc, dacă infractiunea care ar fi putut atrage anularea a fost descoperita după expirarea termenului de incercare.

În cazurile prevăzute în alin. 1, dacă pedeapsa rezultata în urma contopirii nu depăşeşte 2 ani, instanţa poate aplica dispozitiile art. 81. În cazul când se dispune suspendarea condiţionată a executarii pedepsei, termenul de incercare se calculeaza de la data raminerii definitive a hotărârii prin care s-a pronuntat anterior suspendarea condiţionată a executarii pedepsei.

Reabilitarea în cazul suspendarii condiţionate a executarii pedepsei

Articolul 86

Dacă condamnatul nu a savirsit din nou o infractiune inauntrul termenului de incercare şi nici nu s-a pronuntat revocarea suspendarii condiţionate a executarii pedepsei în baza art. 83 şi 84, el este reabilitat de drept.

Secţiunea III^1

Suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere

Condiţiile de aplicare a suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere

Articolul 86^1

Instanţa poate dispune suspendarea executarii pedepsei aplicate persoanei fizice sub supraveghere, dacă sunt intrunite urmatoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 4 ani;

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa inchisorii mai mare de un an, afară de cazurile când condamnarea intră în vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 38;

c) se apreciaza, tinind seama de persoana condamnatului, de comportamentul sau după comiterea faptei, ca pronuntarea condamnarii constituie un avertisment pentru acesta şi, chiar fără executarea pedepsei, condamnatul nu va mai savirsi infractiuni.

Suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere poate fi acordată şi în cazul concursului de infractiuni, dacă pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 3 ani şi sunt intrunite condiţiile prevăzute în alin. 1 lit. b) şi c).

Abrogat.

Dispozitiile art. 81 alin. 5 şi 6 se aplică şi în cazul suspendarii executarii pedepsei aplicate persoanei fizice sub supraveghere.

---

*) Alin. 3 al art. 86^1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 456/2001 publicată în M.Of. 410 /25.07.2001 pentru aprobarea cu modificari şi completari a ORDONANTEI DE URGENTA nr. 207/2000.

**) Prin Decizia nr. 25 din 10 februarie 1998, definitivă, publicată în M. Of. nr. 143 din 8 aprilie 1998, Curtea Constituţională, a admis excepţia de neconstitutionalitate a dispoziţiilor art. 86^1 alin. 4 Cod penal şi a constatat ca aceste prevederi sunt neconstitutionale, cat priveste trimiterea la prevederile art. 81 alin. 4 din acelasi cod.

Partea introductiva a alin. 1 al art. 86 a fost modificata de pct. 33 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 3 al art. 86 a fost abrogat de pct. 34 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 4 al art. 86 a fost modificat de pct. 35 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Termenul de incercare

Articolul 86^2

Termenul de incercare în cazul suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere se compune din cuantumul pedepsei inchisorii aplicate, la care se adauga un interval de timp, stabilit de instanţa, între 2 şi 5 ani.

Dispozitiile art. 82 alin. 3 se aplică în mod corespunzător.

Masurile de supraveghere şi oblibaţiile condamnatului

Articolul 86^3

Pe durata termenului de incercare, condamnatul trebuie să se supuna urmatoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte, la datele fixate, la judecatorul desemnat cu supravegherea lui sau la Serviciul de protecţie a victimelor şi reintegrare sociala a infractorilor;

b) sa anunte, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reşedinţa sau locuinta şi orice deplasare care depăşeşte 8 zile, precum şi intoarcerea;

c) sa comunice şi să justifice schimbarea locului de muncă;

d) sa comunice informaţii de natura a putea fi controlate mijloacele lui de existenta.

Datele prevăzute în alin. 1 lit. b), c) şi d) se comunică judecatorului sau serviciului stabilit în alin. 1 lit. a).

Instanţa poate să impuna condamnatului respectarea uneia sau a mai multora din urmatoarele obligaţii:

a) sa desfasoare o activitate sau să urmeze un curs de invatamint ori de calificare;

b) sa nu schimbe domiciliul sau reşedinţa avuta ori sa nu depăşească limita teritoriala stabilita, decit în condiţiile fixate de instanţa;

c) sa nu frecventeze anumite locuri stabilite;

d) sa nu între în legătură cu anumite persoane;

e) sa nu conduca nici un vehicul sau anumite vehicule;

f) să se supuna masurilor de control, tratament sau ingrijire, în special în scopul dezintoxicarii.

Supravegherea executarii obligaţiilor stabilite de instanţa conform alin. 3 lit. a)-f) se face de judecatorul sau serviciul prevăzut în alin. 1 lit. a). În caz de neindeplinire a obligaţiilor, judecatorul sau serviciul desemnat cu supravegherea condamnatului sesizeaza instanţa pentru luarea masurii prevăzute în art. 86^4 alin. 2.

Lit. a) a alin. 1 al art. 86^3 a fost modificata de pct. 36 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 2 şi 4 ale art. 86^3 au fost modificate de pct. 37 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Revocarea suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere

Articolul 86^4

Dispozitiile art. 83 şi 84 se aplică în mod corespunzător şi în cazul suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere.
Dacă cel condamnat nu indeplineste, cu rea-credinta, masurile de supraveghere prevăzute de lege ori oblibaţiile stabilite de instanţa, aceasta revoca suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere, dispunand executarea în intregime a pedepsei.

Alin. 2 al art. 86^4 a fost modificat de pct. 38 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Anularea suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere

Articolul 86^5

Dispozitiile art. 85 alin. 1 şi 2 se aplică în mod corespunzător şi în cazul suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere.
În cazurile prevăzute în art. 85 alin. 1, dacă pedeapsa rezultata în urma contopirii nu depăşeşte 3 ani, instanţa poate aplica dispozitiile art. 86^1. În cazul când se dispune suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere, termenul de incercare se calculeaza de la data raminerii definitive a hotărârii prin care s-a pronuntat anterior suspendarea condiţionată a executarii pedepsei.
Reabilitarea în cazul suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere

Articolul 86^6

Dacă cel condamnat nu a savirsit din nou o infractiune inauntrul termenului de incercare şi nici nu s-a pronuntat revocarea suspendarii executarii pedepsei în baza art. 86^4, el este reabilitat de drept.

Secţiunea III^2
Executarea pedepsei la locul de muncă

Condiţii de aplicare

Articolul 86^7

În cazul în care instanţa, tinind seama de gravitatea faptei, de imprejurarile în care a fost comisa, de conduita profesionala şi generală a făptuitorului şi de posibilitatile acestuia de reeducare, apreciaza ca sunt suficiente temeiuri ca scopul pedepsei să fie atins fără privare de libertate, poate dispune executarea pedepsei în unitatea în care condamnatul îşi desfăşoară activitatea sau în alta unitate, în toate cazurile cu acordul scris al unităţii şi dacă sunt intrunite urmatoarele condiţii:

a) pedeapsa aplicata este inchisoarea de cel mult 5 ani;

b) cel în cauza nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa inchisorii mai mare de 1 an, afară de cazul când condamnarea intră în vreunul din cazurile prevăzute în art. 38.

Executarea pedepsei la locul de muncă poate fi dispusa şi în caz de concurs de infractiuni, dacă pedeapsa aplicata pentru concursul de infractiuni este de cel mult 3 ani inchisoare şi sunt intrunite celelalte condiţii prevăzute în alineatul precedent.
Abrogat.
Dispozitiile alin. 1 şi 2 se aplică şi în cazul în care condamnatul nu desfăşoară o activitate la data aplicarii pedepsei.
---
*) Alin. 3 al art. 86^7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 456/2001 publicată în M.Of. 410 /25.07.2001 pentru aprobarea cu modificari şi completari a ORDONANTEI DE URGENTA nr. 207/2000.

Alin. 3 al art. 86^7 a fost abrogat de pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Modul de executare

Articolul 86^8

Pe durata executarii pedepsei, condamnatul este obligat sa indeplineasca toate indatoririle la locul de muncă, cu urmatoarele limitari ale drepturilor ce-i revin potrivit legii:

a) din totalul veniturilor cuvenite, potrivit legii, pentru munca prestata, cu excepţia sporurilor acordate pentru activitatea desfăşurată în locuri de muncă cu condiţii vatamatoare sau periculoase, se retine o cota de 15-

40%, stabilita potrivit legii, în raport cu cuantumul veniturilor şi cu indatoririle condamnatului pentru întreţinerea altor persoane, care se varsă la bugetul statului. În cazul condamnatului minor, limitele retinerii se reduc la jumătate;

b) drepturile de asigurări sociale se stabilesc în procentele legale aplicate la venitul net cuvenit condamnatului, după retinerea cotei prevăzute la lit. a);

c) durata executarii pedepsei nu se considera vechime în munca;

d) nu se poate schimba locul de muncă la cererea condamnatului, decit prin hotărârea instanţei de judecată;

e) condamnatul nu poate fi promovat;

f) condamnatul nu poate ocupa functii de conducere, iar în raport cu fapta savirsita nu poate ocupa functii care implica exercitiul autorităţii de stat, functii instructiv-educative ori de gestiune.

Pe durata executarii pedepsei, condamnatului i se interzice dreptul electoral de a fi ales.

Instanţa poate dispune ca cel condamnat să respecte şi una sau mai multe din oblibaţiile prevăzute în art. 86^3.

Pedeapsa se executa la locul de muncă în baza mandatului de executare a pedepsei.

Pe timpul executarii pedepsei în unitatea în care cel condamnat îşi desfăşoară activitatea la data aplicarii pedepsei, contractul de muncă se suspenda.

În cazul executarii pedepsei intr-o alta unitate decit cea în care îşi desfăşura activitatea condamnatul la data aplicarii pedepsei, contractul de muncă incheiat inceteaza. Pedeapsa se executa fără a se incheia contract de muncă.

Dispozitiile alin. 6 se aplică în mod corespunzător şi în cazul condamnatului care nu desfăşoară o activitate la data aplicarii pedepsei.

În cazul în care cel condamnat la executarea pedepsei la locul de muncă a devenit militar în termen în cursul judecatii sau după raminerea definitivă a hotărârii de condamnare, pedeapsa se executa la locul de muncă, după trecerea în rezerva a acestuia.

Revocarea executarii pedepsei la locul de muncă

Articolul 86^9

Dacă după raminerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus executarea pedepsei la locul de muncă, cel condamnat savirseste din nou o infractiune, înainte de începerea executarii pedepsei sau în timpul executarii acesteia, instanţa revoca executarea pedepsei la locul de muncă. Pedeapsa se aplică potrivit dispoziţiilor art. 39 alin. 1 şi 2 sau, după caz, ale art. 40.

Dacă infractiunea ulterioară este savirsita din culpa, instanţa poate dispune şi pentru aceasta infractiune executarea pedepsei la locul de muncă. În acest caz, revocarea nu mai are loc şi pedeapsa se aplică potrivit regulilor pentru concursul de infractiuni.

Dacă condamnatul se sustrage de la prestarea activităţii în cadrul unităţii sau nu-şi indeplineste în mod corespunzător indatoririle ce-i revin la locul de muncă ori nu respecta masurile de supraveghere sau oblibaţiile stabilite prin hotărârea de condamnare, instanţa poate să revoce executarea pedepsei la locul de muncă, dispunind executarea pedepsei într-un loc de detinere.

Când condamnatul nu mai poate presta munca din cauza pierderii totale a capacităţii de muncă, instanţa revoca executarea pedepsei la locul de muncă şi, tinind seama de imprejurarile care au determinat incapacitatea de muncă şi dispozitiile art. 72, dispune suspendarea condiţionată a executarii pedepsei chiar dacă nu sunt intrunite condiţiile prevăzute în art. 81 sau 86^1.

Dacă executarea pedepsei la locul de muncă se revoca potrivit alin. 1 sau 3, pedeapsa aplicata sau, după caz, restul de pedeapsa ramas neexecutat se executa într-un loc de detinere.

Anularea executarii pedepsei la locul de muncă

Articolul 86^10

Dacă cel condamnat mai savirseste o infractiune până la raminerea definitivă a hotărârii şi aceasta se descopera mai înainte ca pedeapsa sa fi fost executata la locul de muncă sau considerata executata, instanţa, dacă nu sunt intrunite condiţiile prevăzute în art. 86^7, anulează executarea pedepsei la locul de muncă.

Anularea se dispune şi în cazul în care hotărârea de condamnare pentru infractiunea descoperita ulterior se pronunţă după ce pedeapsa a fost executata la locul de muncă sau considerata ca executata. Pedeapsa se stabileste, după caz, potrivit regulilor de la concursul de infractiuni sau recidiva.

La scaderea pedepsei executate în intregime sau în parte, ori, după caz, la contopirea pedepselor, se aplică dispozitiile privitoare la pedeapsa inchisorii, fără a se tine seama dacă una din pedepse se executa la locul de muncă. Pedeapsa astfel stabilita se executa într-un loc de detinere.

Încetarea executarii pedepsei

Articolul 86^11

Dacă cel condamnat a executat cel puţin două treimi din durata pedepsei, a dat dovezi temeinice de indreptare, a avut o buna conduita, a fost disciplinat şi staruitor în munca, instanţa poate dispune încetarea

executarii pedepsei la locul de muncă, la cererea conducerii unităţii unde condamnatul îşi desfăşoară activitatea sau a condamnatului.
Pedeapsa se considera executata dacă în intervalul de timp de la încetarea executarii pedepsei la locul de muncă şi până la implinirea duratei pedepsei, cel condamnat nu a savirsit din nou o infractiune. Dacă în acelasi interval condamnatul a comis din nou o infractiune, instanţa poate dispune revocarea încetării executarii pedepsei la locul de muncă, dispozitiile art. 61 şi 86^10 alin. 3 fiind aplicabile în mod corespunzător.

Secţiunea IV
Calculul pedepselor

Durata executarii

Articolul 87

Durata executarii pedepsei inchisorii se socoteste din ziua în care condamnatul începe să execute hotărârea definitivă de condamnare.
Ziua în care începe executarea pedepsei şi ziua în care inceteaza se socotesc în durata executarii.
Timpul în care condamnatul, în cursul executarii pedepsei, se afla bolnav în spital, intră în durata executarii, afară de cazul în care şi-a provocat în mod voit boala, iar aceasta imprejurare se constata în cursul executarii pedepsei.
În durata executarii pedepsei inchisorii la locul de muncă nu intra timpul în care condamnatul lipseste de la locul de muncă.
Computarea retinerii şi a arestarii preventive

Articolul 88

Timpul retinerii şi al arestarii preventive se scade din durata pedepsei inchisorii pronuntate. Scaderea se face şi atunci când condamnatul a fost urmarit sau judecat, în acelasi timp ori în mod separat, pentru mai multe infractiuni concurente, chiar dacă a fost scos de sub urmărire, s-a incetat urmarirea penala sau a fost achitat ori s-a incetat procesul penal pentru fapta care a determinat retinerea sau arestarea preventiva.
Scaderea retinerii şi a arestarii preventive se face şi în caz de condamnare la amenda, prin înlăturarea în totul sau în parte a executarii amenzii.
Computarea privatiunii de libertate executata în afara tarii

Articolul 89

În cazul infracţiunilor savirsite în condiţiile art. 4, 5 sau 6, partea din pedeapsa, precum şi retinerea şi arestarea preventiva executate în afara teritoriului tarii se scad din durata pedepsei aplicate pentru aceeasi infractiune de instantele române.

Titlul IV
INLOCUIREA RASPUNDERII PENALE

Condiţiile inlocuirii

Articolul 90

Instanţa poate dispune inlocuirea raspunderii penale cu raspunderea care atrage o sanctiune cu caracter administrativ, dacă sunt indeplinite urmatoarele condiţii:

a) pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea savarsita este inchisoarea de cel mult un an sau amenda ori s-au savarsit infractiunile prevăzute în art. 208, 213, art. 215 alin. 1, art. 215^1 alin. 1, art. 217 alin. 1, art. 219 alin. 1, dacă valoarea pagubei nu depăşeşte 10 lei sau infractiunea prevăzută în art. 249, dacă valoarea pagubei nu depăşeşte 50 lei;

b) fapta, în conţinutul ei concret şi în imprejurarile în care a fost savirsita, prezinta un grad de pericol social redus şi nu a produs urmări grave;

c) paguba pricinuita prin infractiune a fost integral reparata până la pronuntarea hotărârii;

d) din atitudinea făptuitorului după savirsirea infractiunii rezultă ca acesta regreta fapta;

e) sunt suficiente date ca faptuitorul poate fi indreptat fără a i se aplică o pedeapsă.

Inlocuirea raspunderii penale nu se poate dispune dacă faptuitorul a mai fost anterior condamnat sau i s-au mai aplicat de doua ori sancţiuni cu caracter administrativ. Condamnarea se considera inexistenta în situaţiile prevăzute în art. 38.

Lit. a) a alin. 1 al art. 90 a fost modificata de pct. 40 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Sanctiunile cu caracter administrativ

Articolul 91

Când instanţa dispune inlocuirea raspunderii penale, aplica una din urmatoarele sancţiuni cu caracter administrativ:

a) mustrarea;

b) mustrarea cu avertisment;

c) amenda de la 10 lei la 1.000 lei*).

---

*) Art. 91 este reprodus astfel cum a fost modificat prin ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 207/2000.
Lit. c) a art. 91 a fost modificata de pct. 41 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Articolul 92

Abrogat.

Articolul 93

Abrogat.

Articolul 94

Abrogat.

Articolul 95

Abrogat.

Articolul 96

Abrogat.

Articolul 97

Abrogat.

Inlocuirea în caz de pluralitate de infractori sau de infractiuni

Articolul 98

În caz de participatie, inlocuirea raspunderii penale poate avea loc numai pentru acei faptuitori faţă de care sunt indeplinite condiţiile prevăzute în prezentul titlu.
Inlocuirea raspunderii penale poate fi dispusa şi în cazul concursului de infractiuni, dacă pentru fiecare infractiune aflata în concurs sunt indeplinite condiţiile de inlocuire a raspunderii penale.

Titlul V
MINORITATEA

Limitele raspunderii penale

Articolul 99

Minorul care nu a implinit vârsta de 14 ani nu raspunde penal.
Minorul care are vârsta între 14 şi 16 ani raspunde penal, numai dacă se dovedeste ca a savirsit fapta cu discernământ.
Minorul care a implinit vârsta de 16 ani raspunde penal.
Consecintele raspunderii penale

Articolul 100

Faţa de minorul care raspunde penal se poate lua o măsura educativa ori i se poate aplica o pedeapsă. La alegerea sanctiunii se tine seama de gradul de pericol social al faptei savirsite, de starea fizica, de dezvoltarea intelectuala şi morala, de comportarea lui, de condiţiile în care a fost crescut şi în care a trait şi de orice alte elemente de natura sa caracterizeze persoana minorului.
Pedeapsa se aplică numai dacă se apreciaza ca luarea unei măsuri educative nu este suficienta pentru indreptarea minorului.
Masurile educative

Articolul 101

Masurile educative care se pot lua faţă de minor sunt:

a) mustrarea;

b) libertatea supravegheata;

c) internarea într-un centru de reeducare;

d) internarea într-un institut medical-educativ.

Mustrarea

Articolul 102

Măsura educativa a mustrarii consta în dojenirea minorului, în aratarea pericolului social al faptei savirsite, în sfatuirea minorului să se poarte în asa fel incit sa dea dovadă de indreptare, atrăgându-i-se totodata atenţia ca dacă va savirsi din nou o infractiune, se va lua faţă de el o măsura mai severa sau i se va aplica o pedeapsă.
Libertatea supravegheata

Articolul 103

Măsura educativa a libertatii supravegheate consta în lasarea minorului în libertate pe timp de un an, sub supraveghere deosebită. Supravegherea poate fi incredintata, după caz, parintilor minorului, celui care l-a infiat sau tutorelui. Dacă acestia nu pot asigura supravegherea în condiţii satisfăcătoare, instanţa dispune încredinţarea supravegherii minorului, pe acelasi interval de timp, unei persoane de incredere, de preferinta unei rude mai apropiate, la cererea acesteia, ori unei institutii legal insarcinate cu supravegherea minorilor.
Instanţa pune în vedere, celui caruia i s-a încredinţat supravegherea, indatorirea de a veghea indeaproape asupra minorului, în scopul indreptarii lui. De asemenea, i se pune în vedere ca are obligaţia sa instiinteze instanţa de îndată, dacă minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtari rele ori a savirsit din nou o faptă prevăzută de legea penala.
Instanţa poate să impuna minorului respectarea uneia sau mai multora din urmatoarele obligaţii:

a) sa nu frecventeze anumite locuri stabilite;

b) sa nu între în legătură cu anumite persoane;

c) sa presteze o activitate neremunerata intr-o institutie de interes public fixata de instanţa, cu o durată între 50 şi 200 de ore, de maximum 3 ore pe zi, după programul de şcoala, în zilele nelucratoare şi în vacanta.

Instanţa atrage atenţia minorului asupra consecintelor comportarii sale.
După luarea masurii libertatii supravegheate, instanţa incunostinteaza şcoala unde minorul invata sau unitatea la care este angajat şi, după caz, institutia la care presteaza activitatea stabilita de instanţa.
Dacă inauntrul termenului prevăzut în alin. 1 minorul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtari rele, ori savirseste o faptă prevăzută de legea penala, instanţa revoca libertatea supravegheata şi ia faţă de minor măsura internarii într-un centru de reeducare. Dacă fapta prevăzută de legea penala constituie infractiune, instanţa ia măsura internarii sau aplica o pedeapsă.
Termenul de un an prevăzut în alin. 1 curge de la data punerii în executare a libertatii supravegheate.
Internarea într-un centru de reeducare

Articolul 104

Măsura educativa a internarii într-un centru de reeducare se ia în scopul reeducarii minorului, caruia i se asigura posibilitatea de a dobindi invatatura necesară şi o pregatire profesionala potrivit cu aptitudinile sale.
Măsura internarii se ia faţă de minorul în privinta caruia celelalte măsuri educative sunt neindestulatoare.
Internarea într-un institut medical-educativ

Articolul 105

Măsura internarii într-un institut medical-educativ se ia faţă de minorul care, din cauza stării sale fizice sau psihice, are nevoie de un tratament medical şi de un regim special de educatie.
Durata masurilor

Articolul 106

Masurile prevăzute în art. 104 şi 105 se iau pe timp nedeterminat, însă nu pot dura decit până la implinirea virstei de 18 ani. Măsura prevăzută în art. 105 trebuie să fie ridicata de îndată ce a disparut cauza care a impus luarea acesteia. Instanţa, dispunind ridicarea masurii prevăzute în art. 105, poate, dacă este cazul, sa ia faţă de minor măsura internarii într-un centru de reeducare.
La data când minorul devine major, instanţa poate dispune prelungirea internarii pe o durată de cel mult 2 ani, dacă aceasta este necesară pentru realizarea scopului internarii.
Liberarea minorului înainte de a deveni major

Articolul 107

Dacă a trecut cel puţin un an de la data internarii în centrul de reeducare şi minorul a dat dovezi temeinice de indreptare, de sârguinţa la invatatura şi la insusirea pregatirii profesionale, se poate dispune liberarea acestuia înainte de a deveni major.
Revocarea liberarii sau internarii minorului

Articolul 108

Dacă în perioada liberarii acordate potrivit articolului precedent, minorul are o purtare necorespunzatoare, se poate dispune revocarea liberarii.
Dacă în perioada internarii într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ ori a liberarii înainte de a deveni major, minorul savirseste din nou o infractiune pentru care se apreciaza ca este cazul sa i se aplice pedeapsa inchisorii, instanţa revoca internarea. În cazul când nu este necesară o pedeapsă, se menţine măsura internarii şi se revoca liberarea.

Pedepsele pentru minori

Articolul 109

Pedepsele ce se pot aplica minorului sunt inchisoarea sau amenda prevăzute de lege pentru infractiunea savirsita. Limitele pedepselor se reduc la jumătate. În urma reducerii, în nici un caz minimul pedepsei nu va depăşi 5 ani.

Când legea prevede pentru infractiunea savirsita pedeapsa detentiunii pe viaţa, se aplică minorului inchisoarea de la 5 la 20 de ani.

Pedepsele complementare nu se aplică minorului.

Condamnarile pronuntate pentru fapte savirsite în timpul minoritatii nu atrag incapacitati sau decaderi.

Suspendarea condiţionată a executarii pedepsei

Articolul 110

În caz de suspendare condiţionată a executarii pedepsei aplicate minorului, termenul de incercare se compune din durata pedepsei inchisorii, la care se adauga un interval de timp de la 6 luni la 2 ani, fixat de instanţa. Dacă pedeapsa aplicata este amenda, termenul de incercare este de 6 luni.

Suspendarea executarii pedepsei sub supraveghere sau sub control

Articolul 110^1

O dată cu suspendarea condiţionată a executarii pedepsei inchisorii aplicate minorului în condiţiile art. 110, instanţa poate dispune, pe durata termenului de incercare, dar până la implinirea virstei de 18 ani, încredinţarea supravegherii minorului unei persoane sau institutii din cele aratate în art. 103, putind stabili, totodata, pentru minor una sau mai multe obligaţii dintre cele prevăzute în art. 103 alin. 3, iar după implinirea virstei de 18 ani, respectarea de către acesta a masurilor de supraveghere ori a obligaţiilor prevăzute în art. 86^3.

Dispozitiile art. 81 alin. 3 şi 4, art. 82 alin. 3, art. 83, 84 şi 86 se aplică în mod corespunzător.

Sustragerea minorului de la indeplinirea obligaţiilor prevăzute în art. 103 alin. 3 poate atrage revocarea suspendarii condiţionate. În cazul neindeplinirii masurilor de supraveghere ori a obligaţiilor stabilite de instanţa, potrivit art. 86^3, se aplică în mod corespunzător dispozitiile art. 86^4 alin. 2.

Dispozitiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător şi în caz de liberare condiţionată a minorului.

Titlul VI
MASURILE DE SIGURANTA

Capitolul I
DISPOZITII GENERALE

Scopul masurilor de siguranţă

Articolul 111

Masurile de siguranţă au ca scop înlăturarea unei stari de pericol şi preintimpinarea savirsirii faptelor prevăzute de legea penala.

Masurile de siguranţă se iau faţă de persoanele care au comis fapte prevăzute de legea penala.

Masurile de siguranţă se pot lua chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă, cu excepţia masurii prevăzute în art. 112 lit. d).

Felurile masurilor de siguranţă

Articolul 112

Masurile de siguranţă sunt:

a) obligarea la tratament medical;

b) internarea medicală;

c) interzicerea de a ocupa o functie sau de a exercita o profesie, o meserie ori o alta ocupatie;

d) interzicerea de a se afla în anumite localităţi;

e) expulzarea strainilor;

f) confiscarea speciala.

g) interdictia de a reveni în locuinta familiei pe o perioadă determinata.*)

---

*) Lit. g) a art. 112 a fost introdusa prin Legea nr. 197/2000.

Capitolul II
REGIMUL MASURILOR DE SIGURANTA

Obligarea la tratament medical

Articolul 113

Dacă faptuitorul, din cauza unei boli ori a intoxicarii cronice prin alcool, stupefiante sau alte asemenea substante, prezinta pericol pentru societate, poate fi obligat a se prezenta în mod regulat la tratament medical până la insanatosire.
Când persoana faţă de care s-a luat această măsură nu se prezinta regulat la tratament, se poate dispune internarea medicală.
Dacă persoana obligata la tratament este condamnata la pedeapsa detentiunii pe viaţa sau la pedeapsa inchisorii, tratamentul se efectueaza şi în timpul executarii pedepsei.
Măsura obligarii la tratament medical poate fi luata în mod provizoriu şi în cursul urmaririi penale sau al judecatii.
Internarea medicală

Articolul 114

Când faptuitorul este bolnav mintal ori toxicoman şi se afla intr-o stare care prezinta pericol pentru societate, se poate lua măsura internarii într-un institut medical de specialitate, până la insanatosire.
Aceasta măsura poate fi luata în mod provizoriu şi în cursul urmaririi penale sau al judecatii.
Interzicerea unei functii sau profesii

Articolul 115

Când faptuitorul a savirsit fapta datorita incapacitatii, nepregatirii sau altor cauze care îl fac impropriu pentru ocuparea unei anumite functii, ori pentru exercitarea unei profesii, meserii sau altei ocupatii, se poate lua măsura interzicerii de a ocupa acea functie sau de a exercita acea profesie, meserie ori ocupatie.
Aceasta măsura poate fi revocata la cerere, după trecerea unui termen de cel puţin un an, dacă se constată că temeiurile care au impus luarea ei au incetat. O noua cerere nu se poate face decit după trecerea unui termen de cel puţin un an de la data respingerii cererii anterioare.
Interzicerea de a se afla în anumite localităţi

Articolul 116

Când persoana condamnata la pedeapsa inchisorii de cel puţin un an a mai fost condamnata pentru alte infractiuni, dacă instanţa constata ca prezenta acesteia în localitatea unde a savirsit infractiunea sau în alte localităţi constituie un pericol grav pentru societate, poate lua faţă de aceasta persoana măsura interzicerii de a se afla în acea localitate sau în alte localităţi anume determinate prin hotărârea de condamnare.
Condiţia ca faptuitorul sa fi fost condamnat anterior pentru alte infractiuni nu se cere, când se pronunţă o condamnare mai mare de 5 ani.
Aceasta măsura poate fi luata pe o durată până la 5 ani şi poate fi prelungita dacă pericolul social subzista. Prelungirea nu poate depăşi durata masurii luate initial.
În cazul infracţiunilor de furt, tilharie, specula, ultraj contra bunelor moravuri şi tulburarea linistii publice, cersetorie, prostitutie, viol, relatii sexuale între persoane de acelasi sex şi perversiune sexuala, măsura de siguranţă poate fi luata oricare ar fi pedeapsa aplicata, durata sau cuantumul acesteia şi chiar dacă faptuitorul nu a mai fost condamnat anterior pentru alte infractiuni.
Măsura de siguranţă poate fi revocata la cerere sau din oficiu, după trecerea unui termen de cel puţin un an, dar numai dacă temeiurile care au impus luarea ei au incetat. O noua cerere nu se poate face decit după trecerea unui termen de cel puţin un an de la data respingerii cererii anterioare.
Expulzarea

Articolul 117

Cetateanului strain care a comis o infractiune i se poate interzice raminerea pe teritoriul tarii.
Dispoziţia alineatului precedent se aplică şi persoanei fără cetatenie care nu are domiciliu în tara.
În cazul în care expulzarea insoteste pedeapsa inchisorii, aducerea la indeplinire a expulzarii are loc după executarea pedepsei.
Persoanele prevăzute în prezentul articol nu vor fi expulzate dacă exista motive serioase de a se crede ca risca să fie supuse la tortura în statul în care urmeaza a fi expulzate.
Confiscarea speciala

Articolul 118

Sunt supuse confiscarii speciale:

a) bunurile produse prin savarsirea faptei prevăzute de legea penala;

b) bunurile care au fost folosite, în orice mod, la savarsirea unei infractiuni, dacă sunt ale infractorului sau dacă, aparţinând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor. Aceasta măsura nu poate fi dispusa în cazul infracţiunilor savarsite prin presa;

c) bunurile produse, modificate sau adaptate în scopul savarsirii unei infractiuni, dacă au fost utilizate la comiterea acesteia şi dacă sunt ale infractorului. Când bunurile apartin altei persoane confiscarea se dispune dacă producerea, modificarea sau adaptarea a fost efectuata de proprietar ori de infractor cu stiinta proprietarului;

d) bunurile care au fost date pentru a determina savarsirea unei fapte sau pentru a rasplati pe faptuitor;

e) bunurile dobandite prin savarsirea faptei prevăzute de legea penala, dacă nu sunt restituite persoanei vatamate şi în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia;

f) bunurile a caror detinere este interzisa de lege.

În cazul prevăzut în alin. 1 lit. b), dacă valoarea bunurilor supuse confiscarii este vadit disproportionata faţă de natura şi gravitatea infractiunii, se dispune confiscarea în parte, prin echivalent banesc, ţinând seama de urmarea infractiunii şi de contribuţia bunului la producerea acesteia.

În cazurile prevăzute în alin. 1 lit. b) şi c), dacă bunurile nu pot fi confiscate, intrucat nu sunt ale infractorului, iar persoana careia îi apartin nu a cunoscut scopul folosirii lor, se confisca echivalentul în bani al acestora.

Dacă bunurile supuse confiscarii nu se gasesc, în locul lor se confisca bani şi bunuri până la concurenta valorii acestora.

Se confisca, de asemenea, bunurile şi banii obtinuti din exploatarea sau folosirea bunurilor supuse confiscarii, cu excepţia bunurilor prevăzute în alin. 1 lit. b) şi c).

Instanţa poate să nu dispună confiscarea bunului dacă acesta face parte din mijloacele de existenta, de trebuinta zilnica ori de exercitare a profesiei infractorului sau a persoanei asupra careia ar putea opera măsura confiscarii speciale.

Art. 118 a fost modificat de pct. 42 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Interdictia de a reveni în locuinta familiei pe o perioadă determinata

Articolul 118^1

Când persoana condamnata la pedeapsa inchisorii de cel puţin un an pentru loviri sau orice alte acte de violenta cauzatoare de suferinte fizice şi psihice, savarsite asupra membrilor familiei, dacă instanţa constata ca prezenta acesteia în locuinta familiei constituie un pericol grav pentru ceilalti membri ai familiei, poate lua faţă de aceasta persoana măsura interzicerii de a reveni în locuinta familiei, la cererea părţii vatamate. Aceasta măsura poate fi luata pe o durată de până la 2 ani.*)

---

*) Art. 118^1 a fost introdus, cu acest continut, prin Legea nr. 197/2000.

Titlul VII
CAUZELE CARE INLATURA RASPUNDEREA PENALA SAU CONSECINTELE CONDAMNARII

Capitolul I
AMNISTIA ŞI GRATIEREA

Efectele amnistiei

Articolul 119

Amnistia inlatura raspunderea penala pentru fapta savirsita. Dacă intervine după condamnare, ea inlatura şi executarea pedepsei pronuntate, precum şi celelalte consecinte ale condamnarii. Amenda încasată anterior amnistiei nu se restituie.

Amnistia nu are efecte asupra masurilor de siguranţă, masurilor educative şi asupra drepturilor persoanei vatamate.

Efectele gratierii

Articolul 120

Gratierea are ca efect înlăturarea, în totul sau în parte, a executarii pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai usoara.

Gratierea are efecte şi asupra pedepselor a caror executare este suspendata condiţionat. În acest caz, partea din termenul de incercare care reprezinta durata pedepsei pronuntate de instanţa se reduce în mod corespunzător. Dacă suspendarea condiţionată este revocata sau anulata, se executa numai partea de pedeapsa rămasă negratiata.

Gratierea nu are efecte asupra pedepselor complementare, afară de cazul când se dispune altfel prin actul de gratiere.

Gratierea nu are efecte asupra masurilor de siguranţă şi masurilor educative.

Capitolul II
PRESCRIPTIA

Prescriptia raspunderii penale

Articolul 121

Prescriptia inlatura raspunderea penala.

Prescriptia nu inlatura raspunderea penala în cazul infracţiunilor contra pacii şi omenirii.

Termenele de prescriptie a raspunderii penale

Articolul 122

Termenele de prescriptie a raspunderii penale pentru persoana fizica sunt:

a) 15 ani, când legea prevede pentru infractiunea savirsita pedeapsa detentiunii pe viaţa sau pedeapsa inchisorii mai mare de 15 ani;

b) 10 ani, când legea prevede pentru infractiunea savirsita pedeapsa inchisorii mai mare de 10 ani, dar care nu depăşeşte 15 ani;

c) 8 ani, când legea prevede pentru infractiunea savirsita pedeapsa inchisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depăşeşte 10 ani;

d) 5 ani, când legea prevede pentru infractiunea savirsita pedeapsa inchisorii mai mare de un an, dar care nu depăşeşte 5 ani;

e) 3 ani, când legea prevede pentru infractiunea savirsita pedeapsa inchisorii care nu depăşeşte un an sau amenda.

Termenele de prescriptie a raspunderii penale pentru persoana juridica sunt:

a) 10 ani, când legea prevede pentru infractiunea savarsita de persoana fizica pedeapsa detentiunii pe viaţa sau pedeapsa inchisorii mai mare de 10 ani;

b) 5 ani, când legea prevede pentru infractiunea savarsita de persoana fizica pedeapsa inchisorii de cel mult 10 ani sau amenda.(Alin. 1^1)*)

Termenele aratate în prezentul articol se socotesc de la data savirsirii infractiunii. În cazul infracţiunilor continue termenul curge de la data încetării actiunii sau inactiunii, iar în cazul infracţiunilor continuate, de la data savirsirii ultimei acţiuni sau inactiuni.

Raspunderea penala a persoanei juridice se prescrie în condiţiile prevăzute de lege pentru persoana fizica, dispozitiile prevăzute în art. 121-124 aplicandu-se în mod corespunzător*).

Partea introductiva a alin. 1 al art. 122 a fost modificata de pct. 43 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 1^1 al art. 122 a fost introdus de pct. 44 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 3 al art. 122 a fost introdus de pct. 45 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Intreruperea cursului prescripţiei

Articolul 123

Cursul termenului prescripţiei prevăzute în art. 122 se intrerupe prin indeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat invinuitului sau inculpatului în desfăşurarea procesului penal.

După fiecare intrerupere începe să curgă un nou termen de prescriptie.

Intreruperea cursului prescripţiei produce efecte faţă de toţi participantii la infractiune, chiar dacă actul de intrerupere priveste numai pe unii dintre ei.

Prescriptia speciala

Articolul 124

Prescriptia inlatura raspunderea penala oricâte intreruperi ar interveni, dacă termenul de prescriptie prevăzut în art. 122 este depasit cu inca jumătate.

Prescriptia executarii pedepsei

Articolul 125

Prescriptia inlatura executarea pedepsei principale.

Prescriptia nu inlatura executarea pedepselor principale pronuntate pentru infractiunile contra pacii şi omenirii.

Termenele de prescriptie a executarii pedepsei

Articolul 126

Termenele de prescriptie a executarii pedepsei pentru persoana fizica sunt:

a) 20 de ani, când pedeapsa care urmeaza a fi executata este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea mai mare de 15 ani;

b) 5 ani, plus durata pedepsei ce urmeaza a fi executata, dar nu mai mult de 15 ani, în cazul celorlalte pedepse cu inchisoarea;

c) 3 ani, în cazul când pedeapsa este amenda.

Termenul de prescriptie a executarii pedepsei amenzii aplicate persoanei juridice este de 5 ani.(Alin. 1^1)*)

Executarea pedepselor complementare aplicate persoanelor juridice ce nu pot fi dizolvate sau a caror activitate nu poate fi suspendata se prescrie într-un termen de 3 ani, care curge de la data la care pedeapsa amenzii a fost executata sau considerata ca executata.(Alin. 1^2)*)

Termenul de prescriptie a executarii sanctiunilor cu caracter administrativ prevăzute în art. 18^1 şi în art. 91 este de un an.

Termenele aratate în alin. 1 şi 1^1 se socotesc de la data când hotărârea de condamnare a ramas definitivă, iar cele aratate în alin. 2 curg de la ramanerea definitivă a hotărârii sau, după caz, de la data când poate fi pusa în executare, potrivit legii, ordonanţa prin care s-a aplicat sancţiunea.

În cazul revocarii suspendarii condiţionate a executarii pedepsei, a suspendarii executarii pedepsei sub supraveghere sau, după caz, a executarii pedepsei la locul de muncă, termenul de prescriptie începe să curgă de la data când hotărârea de revocare a ramas definitivă.

Masurile de siguranţă nu se prescriu.

Partea introductiva a alin. 1 al art. 126 a fost modificata de pct. 46 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 1^1 şi 1^2 ale art. 126 au fost introduse de pct. 47 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Alin. 3 al art. 126 a fost modificat de pct. 48 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Intreruperea cursului prescripţiei executarii

Articolul 127

Cursul termenului prescripţiei prevăzute în art. 126 se intrerupe prin începerea executarii pedepsei sau prin savirsirea din nou a unei infractiuni.

Sustragerea de la executare, după începerea executarii pedepsei, face să curgă un nou termen de prescriptie de la data sustragerii.

Suspendarea cursului prescripţiei

Articolul 128

Cursul termenului prescripţiei prevăzute în art. 122 este suspendat pe timpul cit o dispoziţie legala sau o imprejurare de neprevazut ori de neinlaturat împiedica punerea în miscare a actiunii penale sau continuarea procesului penal.

Cursul termenului prescripţiei prevăzute în art. 126 este suspendat în cazurile şi condiţiile prevăzute în Codul de procedură penala.

Prescriptia îşi reia cursul din ziua în care a incetat cauza de suspendare.

Termenele de prescriptie pentru minori

Articolul 129

Termenele de prescriptie a raspunderii penale şi a executarii pedepsei se reduc la jumătate pentru cei care la data savirsirii infractiunii erau minori.

Prescriptia executarii pedepsei care a inlocuit pedeapsa detentiunii pe viaţa

Articolul 130

Executarea pedepsei inchisorii, atunci când aceasta inlocuieste pedeapsa detentiunii pe viaţa, se prescrie în 20 de ani. Termenul de prescriptie curge de la raminerea definitivă a hotărârii de condamnare la detentiunea pe viaţa.

Capitolul III
LIPSA PLINGERII PREALABILE ŞI IMPACAREA PARTILOR

Lipsa plingerii prealabile

Articolul 131

În cazul infracţiunilor pentru care punerea în miscare a actiunii penale este condiţionată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vatamata, lipsa acestei plângeri inlatura raspunderea penala.

Retragerea plingerii prealabile, de asemenea, inlatura raspunderea penala.

Fapta care a adus vatamare mai multor persoane atrage raspunderea penala, chiar dacă plingerea prealabila s-a facut sau se menţine numai de către una dintre ele.
Fapta atrage raspunderea penala a tuturor participantilor la savirsirea ei, chiar dacă plingerea prealabila s-a facut sau se menţine cu privire numai la unul dintre ei.
În cazul în care cel vatamat este o persoană lipsita de capacitate de exercitiu ori cu capacitate de exercitiu restrinsa, actiunea penala se pune în miscare şi din oficiu.
Impacarea părţilor

Articolul 132

Impacarea părţilor în cazurile prevăzute de lege inlatura raspunderea penala şi stinge şi actiunea civila.
Impacarea este personala şi produce efecte numai dacă intervine până la raminerea definitivă a hotărârii.
Pentru persoanele lipsite de capacitate de exercitiu impacarea se face numai de reprezentantii lor legali. Cei cu capacitate de exercitiu restrinsa se pot impaca cu incuviintarea persoanelor prevăzute de lege. Impacarea produce efecte şi în cazul în care actiunea penala a fost pusa în miscare din oficiu.

Capitolul IV
REABILITAREA

Efectele reabilitarii

Articolul 133

Reabilitarea face sa inceteze decaderile şi interdicţiile, precum şi incapacitatile care rezultă din condamnare.
Reabilitarea nu are ca urmare obligaţia de reintegrare în functia din care infractorul a fost scos în urma condamnarii ori de rechemare în cadrele permanente ale fortelor armate sau de redare a gradului militar pierdut.
De asemenea, reabilitarea nu are efecte asupra masurilor de siguranţă, cu excepţia celei prevăzute în art. 112 lit. d).
Reabilitarea de drept

Articolul 134

Reabilitarea persoanei fizice are loc de drept în cazul condamnarii la amenda sau la pedeapsa inchisorii care nu depăşeşte un an, dacă în decurs de 3 ani condamnatul nu a savarsit nicio alta infractiune.
Reabilitarea persoanei juridice are loc de drept dacă în decurs de 3 ani, de la data la care pedeapsa amenzii sau, după caz, pedeapsa complementara, a fost executata sau considerata ca executata şi persoana juridica nu a mai savarsit nicio alta infractiune*).

Art. 134 a fost modificat de pct. 49 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Reabilitarea judecătorească

Articolul 135

Condamnatul poate fi reabilitat, la cerere, de instanţa judecătorească:
a) în cazul condamnarii la pedeapsa inchisorii mai mare de un an până la 5 ani, după trecerea unui termen de 4 ani, la care se adauga jumătate din durata pedepsei pronuntate;
b) în cazul condamnarii la pedeapsa inchisorii mai mare de 5 ani până la 10 ani, după trecerea unui termen de 5 ani, la care se adauga jumătate din durata pedepsei pronuntate;
c) în cazul condamnarii la pedeapsa inchisorii mai mare de 10 ani, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adauga jumătate din durata pedepsei pronuntate;
d) în cazul pedepsei detentiunii pe viaţa comutate sau inlocuite cu pedeapsa inchisorii, după trecerea unui termen de 7 ani, la care se adauga jumătate din durata pedepsei cu inchisoare.
Procurorul general poate dispune, în cazuri excepţionale, reducerea termenelor prevăzute în acest articol.
Calculul termenului de reabilitare

Articolul 136

Termenele prevăzute în art. 134 şi 135 se socotesc de la data când a luat sfirsit executarea pedepsei principale sau de la data când aceasta s-a prescris.
Pentru cei condamnati la pedeapsa cu amendă termenul curge din momentul în care amenda a fost achitata sau executarea ei s-a stins în alt mod.
În caz de gratiere totala sau de gratiere a restului de pedeapsa, termenul curge de la data actului de gratiere.
Condiţiile reabilitarii judecătorești

Articolul 137

Cererea de reabilitare judecătorească se admite dacă cel condamnat intruneste urmatoarele condiţii:

a) nu a suferit o noua condamnare în intervalul prevăzut în art. 135;

b) îşi are asigurata existenta prin munca sau prin alte mijloace oneste, precum şi în cazul când are vârsta de a fi pensionat sau este incapabil de muncă;

c) a avut o buna conduita;

d) a achitat în intregime cheltuielile de judecată şi despăgubirile civile la plata cărora a fost obligat, afară de cazul când partea vatamata a renuntat la despăgubiri, sau când instanţa constata ca cel condamnat şi-a indeplinit în mod regulat oblibaţiile privitoare la dispozitiile civile din hotărârea de condamnare.

Când instanţa constata că nu este indeplinita condiţia de la lit. d), dar aceasta nu se datoreste relei-vointe a condamnatului, poate dispune reabilitarea.

Reinnoirea cererii de reabilitare

Articolul 138

În caz de respingere a cererii de reabilitare, nu se poate face o noua cerere decit după un termen de 3 ani, în cazul condamnarii la pedeapsa inchisorii mai mare de 10 ani, după un termen de 2 ani în cazul condamnarii la pedeapsa inchisorii mai mare de 5 ani şi după un termen de un an în celelalte cazuri; aceste termene se socotesc de la data respingerii cererii.

Condiţiile aratate în art. 137 trebuie să fie indeplinite şi pentru intervalul de timp care a precedat noua cerere.

Când respingerea cererii se bazeaza pe lipsa de forme, ea poate fi reinnoita potrivit dispoziţiilor Codului de procedura penala.

Anularea reabilitarii

Articolul 139

Reabilitarea judecătorească va fi anulata când după acordarea ei s-a descoperit ca cel reabilitat mai suferise o alta condamnare, care dacă ar fi fost cunoscuta, ducea la respingerea cererii de reabilitare.

Titlul VIII
INTELESUL UNOR TERMENI SAU EXPRESII IN LEGEA PENALA

Dispozitii generale

Articolul 140

Ori de cite ori legea penala foloseşte un termen sau o expresie din cele aratate în prezentul titlu, înţelesul acestora este cel prevăzut în articolele urmatoare, afară de cazul când legea penala dispune altfel.

Legea penala

Articolul 141

Prin "lege penala" se înţelege orice dispoziţie cu caracter penal cuprinsa în legi sau decrete.

Pedeapsa prevăzută de lege

Articolul 141^1

Prin pedeapsa prevăzută de lege se înţelege pedeapsa prevăzută în textul de lege care incrimineaza fapta savarsita în forma consumata, fără luarea în considerare a cauzelor de reducere sau de majorare a pedepsei.

Art. 141^1 a fost introdus de pct. 50 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Teritoriul

Articolul 142

Prin termenul "teritoriu" din expresiile "teritoriul României" şi "teritoriul tarii" se înţelege intinderea de pamint şi apele cuprinse între frontiere, cu subsolul şi spatiul aerian, precum şi marea teritoriala cu solul, subsolul şi spatiul aerian ale acesteia.

Infractiunea savirsita pe teritoriul tarii

Articolul 143

Prin "infractiune savirsita pe teritoriul tarii" se înţelege orice infractiune comisa pe teritoriul aratat în art. 142 sau pe o nava ori o aeronava română.

Infractiunea se considera savirsita pe teritoriul tarii şi atunci când pe acest teritoriu ori pe o nava sau aeronava română s-a efectuat numai un act de executare ori s-a produs rezultatul infractiunii.

Savirsirea unei infractiuni

Articolul 144

Prin "savirsirea unei infractiuni" sau "comiterea unei infractiuni" se înţelege savirsirea oricareia dintre faptele pe care legea le pedepseste ca infractiune consumata sau ca tentativa, precum şi participarea la comiterea acestora ca autor, instigator sau complice.

Public

Articolul 145

Prin termenul "public" se înţelege tot ce priveste autorităţile publice, instituţiile publice, instituţiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum şi bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.

Consecinte deosebit de grave

Articolul 146*)

Prin consecinte deosebit de grave se înţelege o paguba materiala mai mare de 200.000 lei sau o perturbare deosebit de grava a activităţii, cauzata unei autorităţi publice sau oricareia dintre unitatile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.

Art. 146 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 456/2001 publicată în M. Of. 410/25.07.2001 pentru aprobarea cu modificari şi completari a ORDONANTEI DE URGENTA nr. 207/2000.

Art. 146 a fost modificat de pct. 51 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Functionar public şi functionar

Articolul 147

Prin "functionar public" se înţelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investita, o insarcinare de orice natura, retribuita sau nu, în serviciul unei unităţi dintre cele la care se referă art. 145.

Prin "functionar" se înţelege persoana mentionata în alin. 1, precum şi orice salariat care exercită o insarcinare în serviciul unei alte persoane juridice decit cele prevăzute în acel alineat.

Articolul 148

Abrogat.

Rude apropiate

Articolul 149

"Rude apropiate" sunt ascendentii şi descendentii, fratii şi surorile, copiii acestora, precum şi persoanele devenite prin infiere, potrivit legii, astfel de rude.

Dispozitiile din legea penala privitoare la rude apropiate, în limitele prevăzute de alineatul precedent, se aplică în caz de infiere cu efecte depline, persoanei infiate cit şi descendentilor acesteia şi în raport cu rudele firesti, iar în caz de infiere cu efecte restrinse, infiatului cit şi descendentilor acestuia şi în raport cu rudele infietorului.

Membru de familie

Articolul 149^1

Prin membru de familie se înţelege sotul sau ruda apropiata, dacă aceasta din urma locuieste şi gospodareste împreună cu faptuitorul.*)

---

*) Art. 149^1 a fost introdus, cu acest continut, prin Legea nr. 197/2000.

Secrete de stat şi inscrisuri oficiale

Articolul 150

"Secrete de stat" sunt documentele şi datele care prezinta în mod vadit acest caracter, precum şi cele declarate sau calificate astfel prin hotărâre a Guvernului.

"Inscris oficial" este orice inscris care emana de la o unitate din cele la care se referă art. 145 sau care aparţine unei asemenea unităţi.

Arme

Articolul 151

"Arme" sunt instrumentele, piesele sau dispozitivele astfel declarate prin dispozitii legale.

Sunt asimilate armelor orice alte obiecte de natura a putea fi folosite ca arme şi care au fost intrebuintate pentru atac.

Fapta savirsita în public

Articolul 152

Fapta se considera savirsita "în public" atunci când a fost comisa:

a) într-un loc care prin natura sau destinaţia lui este totdeauna accesibil publicului, chiar dacă nu este prezenta nici o persoană;

b) în orice alt loc accesibil publicului, dacă sunt de faţa doua sau mai multe persoane;

c) în loc neaccesibil publicului, cu intentia însă ca fapta să fie auzita sau vazuta şi dacă acest rezultat s-a produs faţă de doua sau mai multe persoane;

d) intr-o adunare sau reuniune de mai multe persoane, cu excepţia reuniunilor care pot fi considerate ca au caracter de familie, datorita naturii relatiilor dintre persoanele participante;

e) prin orice mijloace cu privire la care faptuitorul şi-a data seama ca fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului.

Timp de razboi

Articolul 153

"Timp de razboi" este intervalul de timp de la data declararii mobilizarii sau de la începerea operaţiilor de razboi până la data trecerii armatei la starea de pace.

Calculul timpului

Articolul 154

La calcularea timpului ziua se socoteste de 24 de ore şi saptamina de 7 zile. Luna şi anul se socotesc implinite cu o zi înainte de ziua corespunzătoare datei de la care au inceput să curgă.

Partea SPECIALA

Titlul I

INFRACTIUNI CONTRA SIGURANTEI STATULUI

Tradarea

Articolul 155

Fapta cetateanului român sau a persoanei fără cetatenie, domiciliata pe teritoriul statului român, de a intră în legătură cu o putere sau cu o organizaţie străină ori cu agenti ai acestora, în scopul de a suprima sau stirbi unitatea şi indivizibilitatea, suveranitatea sau independenta statului, prin acţiuni de provocare de razboi contra tarii sau de inlesnire a ocupatiei militare straine, ori de subminare economica sau politica a statului, ori de aservire faţă de o putere străină, sau de ajutare a unei puteri straine pentru desfăşurarea unei activităţi dusmanoase împotriva sigurantei statului, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Tradarea prin ajutarea inamicului

Articolul 156

Fapta cetateanului român sau a persoanei fără cetatenie domiciliata pe teritoriul statului român, care, în timp de razboi:

a) preda teritorii, oraşe, pozitii de aparare, depozite ori instalaţii ale fortelor armate române sau care servesc apararii;

b) preda nave, aeronave, masini, aparate, armament sau orice alte materiale care pot sluji purtarii razboiului;

c) procura dusmanului oameni, valori şi materiale de orice fel;

d) trece de partea inamicului sau efectueaza alte acţiuni care sunt de natura sa favorizeze activitatea dusmanului ori sa slabeasca puterea de lupta a fortelor armate române sau a armatelor aliate,

se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează cetateanul român sau persoana fără cetatenie domiciliata pe teritoriul statului român, care, în timp de razboi, lupta sau face parte din formatii de lupta împotriva statului român sau a aliatilor săi.

Tradarea prin transmitere de secrete

Articolul 157

Transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizaţii straine ori agentilor acestora, precum şi procurarea de documente sau date ce constituie secrete de stat, ori detinerea de asemenea documente de către acei care nu au calitatea de a le cunoaste, în scopul transmiterii lor unei puteri sau organizaţii straine ori agentilor acestora, savirsite de un cetatean român sau de o persoană fără cetatenie domiciliata pe teritoriul statului român, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Aceleasi fapte, dacă privesc alte documente sau date care prin caracterul şi importanţa lor fac ca fapta savirsita sa pericliteze siguranţa statului, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Actiunile dusmanoase contra statului

Articolul 158

Faptele prevăzute în art. 155 şi în art. 156, savirsite de un cetatean strain sau de o persoană fără cetatenie care nu domiciliaza pe teritoriul statului român, se pedepsesc cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Spionajul

Articolul 159

Faptele prevăzute în art. 157, savirsite de un cetatean strain sau de o persoană fără cetatenie care nu domiciliaza pe teritoriul statului român, se pedepsesc cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Atentatul care pune în pericol siguranţa statului

Articolul 160

Atentatul savirsit contra vietii, integritatii corporale ori sănătăţii unei persoane care indeplineste o activitate importanţa de stat sau alta activitate publică importanţa, în împrejurări care fac ca fapta sa puna în pericol siguranţa statului, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Atentatul contra unei colectivitati

Articolul 161

Atentatul savirsit contra unei colectivitati prin otraviri în masa, provocare de epidemii sau prin orice alt mijloc, de natura sa slabeasca puterea de stat, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Subminarea puterii de stat

Articolul 162

Actiunea armata de natura sa slabeasca puterea de stat se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Orice alte acţiuni violente savirsite de mai multe persoane împreună, de natura sa atraga aceleasi urmări, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Actele de diversiune

Articolul 163

Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neintrebuintare, în intregime sau în parte, prin explozii, incendii sau în orice alt mod, a uzinelor, instalaţiilor industriale, masinilor, cailor de comunicatie, mijloacelor de transport, mijloacelor de telecomunicatie, construcţiilor, produselor industriale sau agricole, ori a altor bunuri, dacă fapta este de natura sa aduca în orice mod atingere sigurantei statului, se pedepsesc cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Articolul 164

Abrogat.
Subminarea economiei naţionale

Articolul 165

Fapta de a folosi o unitate din cele la care se referă art. 145, ori de a împiedica activitatea normala a acesteia, dacă fapta este de natura sa submineze economia naţionala, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a produs pagube importante economiei naţionale, pedeapsa este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Propaganda în favoarea statului totalitar

Articolul 166

Propaganda în vederea instaurarii unui stat totalitar, savirsita prin orice mijloace, în public, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea unor drepturi.
Propaganda consta în raspindirea, în mod sistematic, sau în apologia unor idei, conceptii sau doctrine cu intentia de a convinge şi de a atrage noi adepti.
Acţiuni împotriva ordinii constitutionale

Articolul 166^1

Intreprinderea oricarei acţiuni pentru schimbarea prin acţiuni ilegale şi prin violenta a ordinii constitutionale sau a caracterului naţional, suveran, independent, unitar şi indivizibil al statului român se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 166^1 a fost modificat de pct. 52 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Complotul

Articolul 167

Iniţierea sau constituirea unei asociaţii sau grupari în scopul savirsirii vreuneia dintre infractiunile prevăzute în art. 155-163, 165 şi 166^1, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asociaţii sau grupari se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Pedeapsa pentru complot nu poate fi mai mare decit sancţiunea prevăzută de lege pentru cea mai grava dintre infractiunile care intră în scopul asociaţiei sau gruparii.

Dacă faptele prevăzute în alin. 1 au fost urmate de savirsirea unei infractiuni, se aplică regulile de la concursul de infractiuni.

Nu se pedepseste persoana care, săvârşind fapta prevăzută în alin. 1 sau 3, o denunta mai înainte de a fi fost descoperita.

Compromiterea unor interese de stat

Articolul 168

Distrugerea, alterarea ori ascunderea unui document sau inscris în care sunt stabilite drepturi ale statului român în raport cu o putere străină, dacă fapta este de natura a compromite interesele de stat, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Comunicarea de informaţii false

Articolul 168^1

Comunicarea sau raspandirea, prin orice mijloace, de stiri, date sau informaţii false ori de documente falsificate, dacă prin aceasta se pune în pericol siguranţa statului, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Art. 168^1 a fost modificat de pct. 53 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Divulgarea secretului care pericliteaza siguranţa statului

Articolul 169

Divulgarea unor documente sau a unor date care constituie secrete de stat ori a altor documente sau date, de către cel care le cunoaste datorita atribuţiilor de serviciu, dacă fapta este de natura sa puna în pericol siguranţa statului, se pedepseste cu inchisoare de la 7 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Detinerea în afara indatoririlor de serviciu a unui document ce constituie secret de stat, dacă fapta este de natura sa puna în pericol siguranţa statului, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 10 ani.

Cu pedeapsa prevăzută în alin. 2 se sancţionează detinerea în afara indatoririlor de serviciu a altor documente în vederea divulgarii, dacă fapta este de natura sa puna în pericol siguranţa statului.

Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente sunt savirsite de orice altă persoană, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 7 ani.

Nedenuntarea

Articolul 170

Omisiunea de a denunta de îndată savirsirea vreuneia dintre infractiunile prevăzute în art. 155-163, 165, 166^1 şi 167 se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.

Omisiunea de a denunta, savirsita de sot sau de o ruda apropiata, nu se pedepseste.

Nu se pedepseste persoana care mai înainte de a se fi inceput urmarirea penala pentru infractiunea nedenuntata, incunostinteaza autorităţile competente despre acea infractiune sau care, chiar după ce s-a inceput urmarirea penala ori după ce vinovatii au fost descoperiti, a inlesnit arestarea acestora.

Infractiuni contra reprezentantului unui stat strain

Articolul 171

Infractiunile contra vietii, integritatii corporale, sănătăţii, libertatii sau demnitatii, savirsite împotriva reprezentantului unui stat strain, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta savirsita, al carei maxim se sporeste cu 2 ani.

Actiunea penala se pune în miscare la dorinţa exprimata de guvernul strain.

Unele cauze de nepedepsire sau de reducere a pedepsei

Articolul 172

Participantul la infractiunile prevăzute în prezentul titlu nu se pedepseste, dacă denunta în timp util savirsirea infractiunii, astfel ca să fie împiedicată consumarea ei, sau dacă împiedica el insusi consumarea infractiunii şi apoi o denunta.

Participantul care, după ce urmarirea penala a inceput ori infractorii au fost descoperiti, inlesneste arestarea acestora, se sancţionează cu o pedeapsă ale carei limite se reduc la jumătate.

Sanctionarea tentativei, tainuirii şi favorizarii

Articolul 173

Tentativa infracţiunilor prevăzute în prezentul titlu se pedepseste.

Se considera tentativa şi producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum şi luarea de măsuri în vederea comiterii infracţiunilor prevăzute în art. 156, 157, 159-163, 165, 166, 166^1 şi art. 158 raportat la infractiunea de tradare prin ajutarea inamicului.
Tainuirea şi favorizarea privitoare la infractiunile din acest titlu se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani.
Pedeapsa aplicata tainuitorului sau favorizatorului nu poate fi mai mare decit pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.
Tainuirea şi favorizarea savirsite de sot sau de o ruda apropiata în cazul infracţiunilor prevăzute în art. 155-163, 165, 166^1 şi 167 se pedepsesc. Limitele pedepsei prevăzute în alin. 3 se reduc la jumătate, iar în cazul celorlalte infractiuni tainuirea şi favorizarea nu se pedepsesc.

Titlul II
INFRACTIUNI CONTRA PERSOANEI

Capitolul I
INFRACTIUNI CONTRA VIETII, INTEGRITATII CORPORALE ŞI SĂNĂTĂŢII

Secţiunea I
Omuciderea

Omorul

Articolul 174

Uciderea unei persoane se pedepseste cu inchisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Tentativa se pedepseste.
Omorul calificat

Articolul 175

Omorul savirsit în vreuna din urmatoarele împrejurări:
a) cu premeditare;
b) din interes material;
c) asupra sotului sau unei rude apropiate;
d) profitind de starea de neputinta a victimei de a se apara;
e) prin mijloace ce pun în pericol viaţa mai multor persoane;
f) în legătură cu indeplinirea indatoririlor de serviciu sau publice ale victimei;
g) pentru a se sustrage ori pentru a sustrage pe altul de la urmărire sau arestare, ori de la executarea unei pedepse;
h) pentru a inlesni sau a ascunde savirsirea altei infractiuni;
i) în public,
se pedepseste cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Tentativa se pedepseste.
Omorul deosebit de grav

Articolul 176

Omorul savirsit în vreuna din urmatoarele împrejurări:
a) prin cruzimi;
b) asupra a doua sau mai multor persoane;
c) de către o persoană care a mai savirsit un omor;
d) pentru a savirsi sau a ascunde savirsirea unei tilharii sau piraterii;
e) asupra unei femei gravide;
f) asupra unui magistrat, politist, jandarm ori asupra unui militar, în timpul sau în legătură cu indeplinirea indatoririlor de serviciu sau publice ale acestora,
g) de către un judecator sau procuror, politist, jandarm sau militar, în timpul sau în legătură cu indeplinirea indatoririlor de serviciu sau publice ale acestora
se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Tentativa se pedepseste.

Lit. g) a alin. 1 al art. 176 a fost introdusa de pct. 54 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Pruncuciderea

Articolul 177

Uciderea copilului nou-nascut, savirsita imediat după nastere de către mama aflata intr-o stare de tulburare pricinuita de nastere, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Uciderea din culpa

Articolul 178

Uciderea din culpa a unei persoane se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Uciderea din culpa ca urmare a nerespectarii dispoziţiilor legale ori a masurilor de prevedere pentru exercitiul unei profesii sau meserii, ori pentru efectuarea unei anume activităţi, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Când uciderea din culpa a unei persoane este savirsita de un conducator de vehicul cu tractiune mecanica, având în singe o imbibatie alcoolica ce depăşeşte limita legala sau care se afla în stare de ebrietate, pedeapsa este inchisoarea de la 5 ani la 15 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează fapta savirsita din culpa, de orice altă persoană în exercitiul profesiei sau meseriei şi care se afla în stare de ebrietate.
Dacă prin fapta savirsita s-a cauzat moartea a doua sau mai multor persoane, la maximul pedepselor prevăzute în alineatele precedente se poate adauga un spor până la 3 ani.
Determinarea sau inlesnirea sinuciderii

Articolul 179

Fapta de a determina sau de a inlesni sinuciderea unei persoane, dacă sinuciderea sau încercarea de sinucidere a avut loc, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Când fapta prevăzută în alineatul precedent s-a savirsit faţă de un minor sau faţă de o persoană care nu era în stare să-şi dea seama de fapta sa, ori nu putea fi stăpâna pe actele sale, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani.

Secţiunea II
Lovirea şi vatamarea integritatii corporale sau a sănătăţii

Lovirea sau alte violente

Articolul 180

Lovirea sau orice acte de violenta cauzatoare de suferinte fizice se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă.
1^1 Faptele prevăzute la alin. 1 savarsite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.
Lovirea sau actele de violenta care au pricinuit o vatamare ce necesita pentru vindecare ingrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
2^1 Faptele prevăzute la alin. 2 savarsite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu inchisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă.
Actiunea penala se pune în miscare la plangerea prealabila a persoanei vatamate. În cazul faptelor prevăzute la alin. 1^1 şi 2^1 actiunea penala se pune în miscare şi din oficiu.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala, producandu-şi efectele şi în cazul în care actiunea penala a fost pusa în miscare din oficiu.*)
---
*) Art. 180 este reprodus astfel cum a fost completat şi modificat prin Legea nr. 197/2000.
Vatamarea corporala

Articolul 181

Fapta prin care s-a pricinuit integritatii corporale sau sănătăţii o vatamare care necesita pentru vindecare ingrijiri medicale de cel mult 60 de zile se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
1^1 Fapta prevăzută la alin. 1 savarsita asupra membrilor familiei se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.*)
Actiunea penala se pune în miscare la plangerea prealabila a persoanei vatamate. În cazul faptelor prevăzute la alin. 1^1 actiunea penala se pune în miscare şi din oficiu.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala, producandu-şi efectele şi în cazul în care actiunea penala a fost pusa în miscare din oficiu.
---
*) Alin. 1^1 al art. 181 a fost introdus prin Legea nr. 197/2000, iar alin. 2 şi 3 sunt reproduse astfel cum au fost modificate şi completate prin aceeasi lege.
Vatamarea corporala grava

Articolul 182

Fapta prin care s-a pricinuit integritatii corporale sau sănătăţii o vatamare care necesita pentru vindecare ingrijiri medicale mai mult de 60 de zile, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.

Dacă fapta a produs vreuna din urmatoarele consecinte: pierderea unui simt sau organ, încetarea funcţionarii acestora, o infirmitate permanenta fizica ori psihica, slutirea, avortul, ori punerea în primejdie a vietii persoanei, pedeapsa este inchisoarea de la 2 la 10 ani.
Când fapta a fost savarsita în scopul producerii consecintelor prevăzute la alin. 1 şi 2, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani.
Tentativa faptei prevăzute în alin. 3 se pedepseste.

Art. 182 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Lovirile sau vatamarile cauzatoare de moarte

Articolul 183

Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în art. 180-182 a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani.
Vatamarea corporala din culpa

Articolul 184

Fapta prevăzută la art. 180 alin. 2 şi 2^1, care a pricinuit o vatamare ce necesita pentru vindecare ingrijiri medicale mai mari de 10 zile, precum şi cea prevăzută la art. 181, savarsite din culpa, se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă.
Dacă fapta a avut vreuna din urmarile prevăzute la art. 182 alin. 1 sau 2, pedeapsa este inchisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.
Când savirsirea faptei prevăzute în alin. 1 este urmarea nerespectarii dispoziţiilor legale sau a masurilor de prevedere pentru exercitiul unei profesii sau meserii, ori pentru indeplinirea unei anume activităţi, pedeapsa este inchisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.
Fapta prevăzută în alin. 2 dacă este urmarea nerespectarii dispoziţiilor legale sau a masurilor de prevedere aratate în alineatul precedent se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Dacă faptele prevăzute la alin. 3 şi 4 sunt savarsite de către o persoană care se afla în stare de ebrietate, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 3 ani, în cazul alin. 3, şi inchisoarea de la unu la 5 ani, în cazul alin. 4.
(Alin. 4^1)
Pentru faptele prevăzute în alin. 1 şi 3, actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate. Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Alin. (1) şi (2) ale art. 184 au fost modificate de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Alin. (4^1) al art. 184 a fost introdus de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Secţiunea III
Avortul

Provocarea ilegala a avortului

Articolul 185

Intreruperea cursului sarcinii, prin orice mijloace, savirsita în vreuna dintre urmatoarele împrejurări:
a) în afara instituţiilor medicale sau cabinetelor medicale autorizate în acest scop;
b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate;
c) dacă vârsta sarcinii a depasit patrusprezece saptamini,
se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Intreruperea cursului sarcinii, savirsita în orice condiţii, fără consimtamintul femeii insarcinate, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă prin faptele prevăzute în alin. 1 şi 2 s-a cauzat femeii insarcinate vreo vatamare corporala grava, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii insarcinate, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
În cazul când fapta prevăzută în alin. 2 şi 3 a fost savirsita de medic, pe linga pedeapsa inchisorii, se va aplica şi interdictia exercitarii profesiei de medic, potrivit art. 64 lit. c).
Tentativa se pedepseste.
Nu se pedepseste intreruperea cursului sarcinii efectuata de medic:
a) dacă intreruperea cursului sarcinii era necesară pentru a salva viaţa, sănătatea sau integritatea corporala a femeii insarcinate de la un pericol grav şi iminent şi care nu putea fi inlaturat altfel;
b) în cazul prevăzut în alin. 1 lit. c), când intreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispoziţiilor legale;

c) în cazul prevăzut în alin. 2, când femeia însărcinată s-a aflat în imposibilitate de a-şi exprima voinţa, iar intreruperea cursului sarcinii se impunea din motive terapeutice, potrivit dispoziţiilor legale.

Articolul 186

Abrogat.

Articolul 187

Abrogat.

Articolul 188

Abrogat.

Capitolul II
INFRACTIUNI CONTRA LIBERTATII PERSOANEI

Lipsirea de libertate în mod ilegal

Articolul 189

Lipsirea de libertate a unei persoane în mod ilegal se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani.

În cazul în care fapta este savarsita prin simularea de calităţi oficiale, prin rapire, de o persoană inarmata, de doua sau mai multe persoane împreună sau dacă în schimbul eliberarii se cere un folos material sau orice alt avantaj, precum şi în cazul în care victima este minora sau este supusă unor suferinte ori sănătatea sau viaţa îi este pusa în pericol, pedeapsa este inchisoarea de la 7 la 15 ani.

Cu pedeapsa inchisorii de la 7 la 15 ani se sancţionează şi lipsirea de libertate a unei persoane savarsita în scopul de a o obliga la practicarea prostitutiei.

Dacă pentru eliberarea persoanei se cere, în orice mod, ca statul, o persoană juridica, o organizaţie internationala interguvernamentala sau un grup de persoane sa indeplineasca sau sa nu indeplineasca un anumit act, pedeapsa este inchisoarea de la 7 la 18 ani.

Dacă faptele prevăzute la alin. 1-4 se savarsesc de către o persoană care face parte dintr-un grup organizat, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani, în cazul alin. 1, inchisoarea de la 7 la 18 ani, în cazul alin. 2 şi 3, inchisoarea de la 10 la 20 de ani, în cazul alin. 4.

Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 15 la 25 de ani.

Tentativa faptelor prevăzute la alin. 1-4 se pedepseste.

Constituie tentativa şi producerea sau procurarea mijloacelor, a instrumentelor sau luarea de măsuri în vederea comiterii faptei prevăzute la alin. 4.

Art. 189 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Sclavia

Articolul 190

Punerea sau tinerea unei persoane în stare de sclavie, precum şi traficul de sclavi, se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

Tentativa se pedepseste.

Supunerea la munca fortata sau obligatorie

Articolul 191

Fapta de a supune o persoană, în alte cazuri decit cele prevăzute de dispozitiile legale, la prestarea unei munci contra vointei sale sau la o munca obligatorie, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

Violarea de domiciliu

Articolul 192

Patrunderea fără drept, în orice mod, intr-o locuinta, incapere, dependinta sau loc imprejmuit ţinând de acestea, fără consimtamantul persoanei care le foloseşte, sau refuzul de a le părăsi la cererea acesteia, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 4 ani.

În cazul în care fapta se savarseste de o persoană inarmata, de doua sau mai multe persoane împreună, în timpul noptii sau prin folosire de calităţi mincinoase, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani.

Pentru fapta prevăzută în alin. 1, actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate. Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Alin. (1) şi (2) ale art. 192 au fost modificate de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Amenintarea

Articolul 193

Fapta de a ameninta o persoană cu savarsirea unei infractiuni sau a unei fapte pagubitoare indreptate împotriva ei, a sotului ori a unei rude apropiate, dacă este de natura sa o alarmeze, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, fără ca pedeapsa aplicata să poată depăşi sancţiunea prevăzută de lege pentru infractiunea care a format obiectul amenintarii.
Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Alin. 1 al art. 193 a fost modificat de pct. 55 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Santajul

Articolul 194

Constringerea unei persoane, prin violenta sau amenintare, sa dea, sa faca, sa nu faca sau sa sufere ceva, dacă fapta este comisa spre a dobindi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Când constringerea consta în amenintarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromitatoare pentru persoana amenintata, pentru sotul acesteia sau pentru o ruda apropiata, pedeapsa este inchisoarea de la 2 la 7 ani.
Violarea secretului corespondentei

Articolul 195

Deschiderea unei corespondente adresate altuia ori interceptarea unei convorbiri sau comunicari efectuate prin telefon, telegraf sau prin alte mijloace de transmitere la distanta, fără drept, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează sustragerea, distrugerea sau retinerea unei corespondente, precum şi divulgarea continutului unei corespondente, chiar atunci când a fost trimisa deschisa sau a fost deschisa din greseala, ori divulgarea continutului unei convorbiri sau comunicari interceptate, chiar în cazul în care faptuitorul a luat cunoştinţa de acesta din greseala sau din întâmplare.
Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.
Divulgarea secretului profesional

Articolul 196

Divulgarea, fără drept, a unor date, de către acela caruia i-au fost încredinţate, sau de care a luat cunoştinţa în virtutea profesiei ori functiei, dacă fapta este de natura a aduce prejudicii unei persoane, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Actiunea penal se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Capitolul III
INFRACTIUNI PRIVITOARE LA VIATA SEXUALA

Violul

Articolul 197

Actul sexual, de orice natura, cu o persoană de sex diferit sau de acelasi sex, prin constrangerea acesteia sau profitand de imposibilitatea ei de a se apara ori de a-şi exprima voinţa, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi, dacă:
a) fapta a fost savarsita de doua sau mai multe persoane împreună;
b) victima se afla în ingrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau în tratamentul făptuitorului;
b^1) victima este membru al familiei;
c) s-a cauzat victimei o vatamare grava a integritatii corporale sau a sănătăţii.
Pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi, dacă victima nu a implinit vârsta de 15 ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Actiunea penala pentru fapta prevăzută în alin. 1 se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.

Alin. 1 al art. 197 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 197/2000; lit. b^1) de la alin. 2 a fost introdusa prin aceeasi lege, care de asemenea a abrogat alin. 5. ce avea urmatorul continut: "alin. 5. Faptele

prevăzute în alin. 1, 2 lit. b) şi c) şi alin. 3 teza I nu se pedepsesc dacă înainte ca hotărârea sa fi ramas definitivă a intervenit căsătoria dintre autor şi victima. În caz de participatie, în alte condiţii decit aceea prevăzută în alin. 2 lit. a), căsătoria dintre autor şi victima produce aceleasi efecte şi faţă de participanti".
Alin. (1), (2) şi (3) ale art. 197 au fost modificate de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001.
Alin. (3) al art. 197 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Actul sexual cu un minor

Articolul 198

Actul sexual, de orice natura, cu o persoană de sex diferit sau de acelasi sex, care nu a implinit vârsta de 15 ani, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează actul sexual, de orice natura, cu o persoană de sex diferit sau de acelasi sex între 15-18 ani, dacă fapta este savarsita de tutore sau curator ori de către supraveghetor, ingrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă faptuitorul a abuzat de increderea victimei sau de autoritatea ori influenţa sa asupra acesteia.
Dacă actul sexual, de orice natura, cu o persoană de sex diferit sau de acelasi sex, care nu a implinit vârsta de 18 ani, a fost determinat de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de către faptuitor, direct sau indirect, victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă faptele prevăzute în alin. 1-3 au fost savarsite în scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă pentru realizarea acestui scop s-a folosit constrangerea, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.
Când fapta prevăzută în alin. 1 a fost savarsita în imprejurarile prevăzute în art. 197 alin. 2 lit. b) ori dacă faptele prevăzute în alin. 1-4 au avut urmarile prevăzute în art. 197 alin. 2 lit. c), pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Titlul marginal al art. 198 a fost modificat prin Legea nr. 197/2000; alin. 1 şi 2 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin aceeasi lege care, de asemenea, abroga alin. 5.
Art. 198 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001.
Alin. (2) al art. 198 a fost modificat de LEGEA nr. 61 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 65 din 30 ianuarie 2002.
Art. 198 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Seductia

Articolul 199

Fapta aceluia care, prin promisiuni de căsătorie, determina o persoană de sex feminin mai mica de 18 ani de a avea cu el raport sexual, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.
Relatii sexuale între persoane de acelasi sex

Articolul 200

Abrogat.

Art. 200 a fost abrogat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001.
Perversiunea

Articolul 201

Actele de perversiune sexuala savarsite în public sau dacă au produs scandal sexuala public se pedepsesc cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Actele de perversiune sexuala cu o persoană care nu a implinit vârsta de 15 ani se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi actele de perversiune sexuala cu o persoană între 15-18 ani, dacă fapta este savarsita de tutore sau curator ori de către supraveghetor, ingrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă faptuitorul a abuzat de increderea victimei sau de autoritatea ori influenţa sa asupra acesteia.

Dacă actele de perversiune sexuala cu o persoană care nu a implinit vârsta de 18 ani au fost determinate de oferirea sau darea de bani ori alte foloase de către faptuitor, direct sau indirect, victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi. (Alin. 3^1)
Dacă faptele prevăzute în alin. 2, 3 şi 3^1 au fost savarsite în scopul producerii de materiale pornografice, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă pentru realizarea acestui scop s-a folosit constrangerea, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi. (Alin. 3^2)
Actele de perversiune sexuala cu o persoană în imposibilitate de a se apara ori de a-şi exprima voinţa sau prin constrangere se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă fapta prevăzută în alin. 1-4 are ca urmare vatamarea grava a integritatii corporale sau a sănătăţii, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă are ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este inchisoarea de la 15 la 25 ani şi interzicerea unor drepturi.

Alin. (2) şi (3) ale art. 201 au fost modificate de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001.
Alin. (4) şi (5) ale art. 201 au fost introduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001, modificare abrogata de LEGEA nr. 61 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 65 din 30 ianuarie 2002.
Art. 201 a fost modificat de LEGEA nr. 61 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 65 din 30 ianuarie 2002.
Alin. (2) şi (3) ale art. 201 au fost modificate de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Alin. (3^1) şi (3^2) ale art. 201 au fost introduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Corupţia sexuala

Articolul 202

Actele cu caracter obscen savarsite asupra unui minor sau în prezenta unui minor se pedepsesc cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Când actele prevăzute în alin. 1 se savarsesc în cadrul familiei, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 7 ani.
Dacă faptele prevăzute în alin. 1 şi 2 au fost savarsite în scopul producerii de materiale pornografice, maximul special al pedepsei se majoreaza cu 2 ani. (Alin. 2^1)
Ademenirea unei persoane în vederea savarsirii de acte sexuale cu un minor de sex diferit sau de acelasi sex se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Alin. (2) al art. 202 a fost introdus, cu acest continut, prin Legea nr. 197/2000.
Alin. (3) al art. 202 a fost introdus de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001.
Alin. (1) şi (2) ale art. 202 au fost modificate de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Alin. (2^1) al art. 202 a fost introdus de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Incestul

Articolul 203

Raportul sexual între rude în linie directa sau între frati şi surori se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Hartuirea

Articolul 203^1

Hartuirea unei persoane prin amenintare sau constrangere, în scopul de a obtine satisfactii sexuala de natura sexuala, de către o persoană care abuzeaza de autoritatea sau influenţa pe care i-o conferă functia indeplinita la locul de muncă se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 203^1 a fost introdus de LEGEA nr. 61 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 65 din 30 ianuarie 2002.
Sanctionarea tentativei

Articolul 204

Tentativa infracţiunilor prevăzute în art. 197, 198 şi 201-203 se pedepseste.

Art. 204 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 89 din 21 iunie 2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 338 din 26 iunie 2001.

Capitolul IV
INFRACTIUNI CONTRA DEMNITATII

Insulta

Articolul 205

Abrogat.

Alin. (1) al art. 205 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002.

Art. 205 a fost abrogat de pct. 56 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006*).

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

*) Prin DECIZIA CURTII CONSTITUTIONALE nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 104 din 12 februarie 2007 a fost admisa excepţia de neconstitutionalitate ridicata cu privire la dispozitiile art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea şi completarea Codului penal, precum şi pentru modificarea şi completarea altor legi, partea referitoare la abrogarea art. 205, 206 şi 207 din Codul penal, constatandu-se ca acestea sunt neconstitutionale.

Conform art. 147 din CONSTITUTIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003,

dispozitiile din legile şi ordonantele în vigoare, precum şi cele din regulamente, constatate ca fiind neconstitutionale, îşi inceteaza efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curtii Constitutionale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstitutionale cu dispozitiile Constituţiei. Pe durata acestui termen, dispozitiile constatate ca fiind neconstitutionale sunt suspendate de drept.

În consecinţa, abrogarea art. 205 este suspendata începând cu data de 12 februarie 2007, urmand ca art. 205 să se aplice în forma de dinainte de abrogare, respectiv:

"Insulta

Articolul 205

(1) Atingerea adusa onoarei ori reputatiei unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocura, se pedepseste cu amendă.

(2) Aceeasi pedeapsa se aplică şi în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boala sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.

(3) Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.

(4) Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Alin. (1) al art. 205 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002."

Calomnia

Articolul 206

Abrogat.

Alin. (1) al art. 206 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002.

Alin. (1) al art. 206 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 160 din 30 mai 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 470 din 2 iunie 2005.

Art. 206 a fost abrogat de pct. 56 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

*) Prin DECIZIA CURTII CONSTITUTIONALE nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 104 din 12 februarie 2007 a fost admisa excepţia de neconstitutionalitate ridicata cu privire la dispozitiile art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea şi completarea Codului penal, precum şi pentru modificarea şi completarea altor legi, partea referitoare la abrogarea art. 205, 206 şi 207 din Codul penal, constatandu-se ca acestea sunt neconstitutionale.

Conform art. 147 din CONSTITUTIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003,

dispozitiile din legile şi ordonantele în vigoare, precum şi cele din regulamente, constatate ca fiind neconstitutionale, îşi inceteaza efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curtii Constitutionale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstitutionale cu

dispozitiile Constituţiei. Pe durata acestui termen, dispozitiile constatate ca fiind neconstitutionale sunt suspendate de drept.
În consecinţa, abrogarea art. 206 este suspendata începând cu data de 12 februarie 2007, urmand ca art. 206 să se aplice în forma de dinainte de abrogare, respectiv:
"Calomnia

Articolul 206

(1) Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevarata, ar expune acea persoana la o sanctiune penala, administrativa sau disciplinara, ori dispretului public, se pedepseste cu amendă de la 2.500.000 lei la 130.000.000 lei.
(2) Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
(3) Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Alin. (1) al art. 206 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002.
Alin. (1) al art. 206 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 160 din 30 mai 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 470 din 2 iunie 2005."
Proba veritatii

Articolul 207

Abrogat.

Art. 207 a fost abrogat de pct. 56 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:
*) Prin DECIZIA CURTII CONSTITUTIONALE nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 104 din 12 februarie 2007 a fost admisa excepţia de neconstitutionalitate ridicata cu privire la dispozitiile art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea şi completarea Codului penal, precum şi pentru modificarea şi completarea altor legi, partea referitoare la abrogarea art. 205, 206 şi 207 din Codul penal, constatandu-se ca acestea sunt neconstitutionale.
Conform art. 147 din CONSTITUTIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003,
dispozitiile din legile şi ordonantele în vigoare, precum şi cele din regulamente, constatate ca fiind neconstitutionale, îşi inceteaza efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curtii Constitutionale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstitutionale cu dispozitiile Constituţiei. Pe durata acestui termen, dispozitiile constatate ca fiind neconstitutionale sunt suspendate de drept.
În consecinţa, abrogarea art. 207 este suspendata începând cu data de 12 februarie 2007, urmand ca art. 207 să se aplice în forma de dinainte de abrogare, respectiv:
"Proba veritatii

Articolul 207

Proba veritatii celor afirmate sau imputate este admisibila, dacă afirmarea sau imputarea a fost savirsita pentru apararea unui interes legitim. Fapta cu privire la care s-a facut proba veritatii nu constituie infractiunea de insulta sau calomnie."

Titlul III
INFRACTIUNI CONTRA PATRIMONIULUI

Furtul

Articolul 208

Luarea unui bun mobil din posesia sau detentia altuia, fără consimtamintul acestuia, în scopul de a şi-l insusi pe nedrept, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 12 ani.
Se considera bunuri mobile şi orice energie care are o valoare economica, precum şi inscrisurile.
Fapta constituie furt chiar dacă bunul aparţine în intregime sau în parte făptuitorului, dar în momentul savirsirii acel bun se gasea în posesia sau detinerea legitima a altei persoane.
De asemenea, constituie furt luarea în condiţiile alin. 1 a unui vehicul, cu scopul de a-l folosi pe nedrept.
Furtul calificat

Articolul 209

Furtul savirsit în urmatoarele împrejurări:
a) de doua sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o arma sau o substanţa narcotica;
c) de către o persoană mascata, deghizata sau travestita;
d) asupra unei persoane aflate în imposibilitatea de a-şi exprima voinţa sau de a se apara;
e) într-un loc public;
f) într-un mijloc de transport în comun;
g) în timpul noptii;
h) în timpul unei calamitati;
i) prin efractie, escaladare sau prin folosirea fără drept a unei chei adevarate ori a unei chei mincinoase,
se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi furtul privind:
a) un bun care face parte din patrimoniul cultural;
b) un act care serveste pentru dovedirea stării civile, pentru legitimare sau identificare.
Furtul privind urmatoarele categorii de bunuri:
a) titei, gazolina, condensat, etan lichid, benzina, motorina, alte produse petroliere sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisterna;
b) componente ale sistemelor de irigatii;
c) componente ale retelelor electrice;
d) un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situaţii de urgenta publică;
e) un mijloc de transport sau orice alt mijloc de interventie la incendiu, la accidente de cale ferata, rutiere, navale sau aeriene, ori în caz de dezastru;
f) instalaţii de siguranţă şi dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian şi componente ale acestora, precum şi componente ale mijloacelor de transport aferente;
g) bunuri prin insusirea cărora se pune în pericol siguranţa traficului şi a persoanelor pe drumurile publice;
h) cabluri, linii, echipamente şi instalaţii de telecomunicatii, radiocomunicatii, precum şi componente de comunicatii
se pedepseste cu inchisoare de la 4 la 18 ani.
Furtul care a produs consecinte deosebit de grave se pedepseste cu inchisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
În cazul prevăzut la alin. 3 lit. a), sunt considerate tentativa şi efectuarea de sapaturi pe terenul aflat în zona de protecţie a conductei de transport al titeiului, gazolinei, condensatului, etanului lichid, benzinei, motorinei, altor produse petroliere sau gazelor naturale, precum şi detinerea, în acele locuri sau în apropierea depozitelor, cisternelor sau vagoanelor-cisterna, a stuturilor, instalaţiilor sau oricăror altor dispozitive de prindere ori perforare.

Alin. 2 al art. 209 este reprodus astfel cum a fost modificat prin ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 207/2000.
Alin. 3 al art. 209 a fost introdus prin ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 207/2000, lit. a) de la alin. 3 a fost modificata prin ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 10/2001; intregul alineat este modificat prin Legea nr. 456/2001 publicată în M.Of. 410/25.07.2001, fostul alin. 3 devenind alin. 4.
Alin. 5 al art. 209 a fost introdus initial prin ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 10/2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 62 din 6 februarie 2001.
Alin. (5) a fost modificat de LEGEA nr. 20 din 10 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 59 din 28 ianuarie 2002 care aproba ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 10/2001 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 62 din 6 februarie 2001.
Litera a) a alin. (3) al art. 209 a fost modificata de LEGEA nr. 20 din 10 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 59 din 28 ianuarie 2002.
Pedepsirea unor furturi la plingerea prealabila

Articolul 210

Furtul savirsit între soti ori între rude apropiate, sau de către un minor în paguba tutorelui sau, ori de către cel care locuieste împreună cu persoana vatamata sau este gazduit de aceasta, se urmareste numai la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.
Tilharia

Articolul 211

Furtul savirsit prin intrebuintare de violente sau amenintari ori prin punerea victimei în stare de inconstienta sau neputinta de a se apara, precum şi furtul urmat de intrebuintarea unor astfel de mijloace pentru pastrarea bunului furat sau pentru înlăturarea urmelor infractiunii ori pentru ca faptuitorul să-şi asigure scaparea, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 18 ani.

Talharia savarsita în urmatoarele împrejurări:

a) de o persoană mascata, deghizata sau travestita;

b) în timpul noptii;

c) într-un loc public sau într-un mijloc de transport, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 20 de ani.

Pedeapsa este inchisoarea de la 7 la 20 de ani, dacă talharia a fost savarsita:

a) de doua sau mai multe persoane împreună;

b) de o persoană având asupra sa o arma, o substanţa narcotica ori paralizanta;

c) intr-o locuinta sau în dependinte ale acesteia;

d) în timpul unei calamitati;

e) a avut vreuna din urmarile aratate în art. 182. (Alin. 2^1)

Tilharia care a produs consecinte deosebit de grave sau a avut ca urmare moartea victimei se pedepseste cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Alin. (2) al art. 211 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Alin. (2^1) al art. 211 a fost introdus de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Pirateria

Articolul 212

Jefuirea prin acte de violenta savirsite în scopuri personale, de echipajul sau pasagerii unei nave împotriva persoanelor sau bunurilor care se gasesc pe acea nava ori împotriva altei nave, dacă navele se afla în marea libera sau într-un loc care nu este supus jurisdictiei nici unui stat, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 18 ani.

Dacă pirateria a avut vreuna dintre urmarile aratate în art. 182, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 20 de ani.

Pirateria care a produs consecinte deosebit de grave sau a avut ca urmare moartea victimei se pedepseste cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Dispozitiile alineatelor precedente se aplică în mod corespunzător şi când infractiunea de piraterie s-a comis pe o aeronava sau între aeronave şi nave.

Abuzul de incredere

Articolul 213

Insusirea unui bun mobil al altuia, detinut cu orice titlu, sau dispunerea de acest bun pe nedrept ori refuzul de a-l restitui, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 4 ani sau cu amendă.

Dacă bunul este proprietate privată, cu excepţia cazului când acesta este în intregime sau în parte al statului, actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate. Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Gestiunea frauduloasa

Articolul 214

Pricinuirea de pagube unei persoane, cu rea-credinta, cu ocazia administrarii sau conservarii bunurilor acesteia, de către cel care are ori trebuie să aibă grija administrarii sau conservarii acelor bunuri, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

Gestiunea frauduloasa savirsita în scopul de a dobindi un folos material se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani, dacă fapta nu constituie o infractiune mai grava.

Dacă bunul este proprietate privată, cu excepţia cazului când acesta este în intregime sau în parte proprietatea statului, actiunea penala pentru fapta prevăzută în alin. 1 se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.

Inselaciunea

Articolul 215

Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevarata a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasa a unei fapte adevarate, în scopul de a obtine pentru sine sau pentru altul un folos material injust şi dacă s-a pricinuit o paguba, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 12 ani.

Inselaciunea savirsita prin folosire de nume sau calităţi mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el insusi o infractiune, se aplică regulile privind concursul de infractiuni.

Inducerea sau menţinerea în eroare a unei persoane cu prilejul incheierii sau executarii unui contract, savirsita în asa fel incit, fără aceasta eroare, cel inselat nu ar fi incheiat sau executat contractul în condiţiile stipulate, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distinctiile acolo aratate.

Emiterea unui cec asupra unei institutii de credit sau unei persoane, stiind ca pentru valorificarea lui nu exista provizia sau acoperirea necesară, precum şi fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori

de a interzice trasului de a plati înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul aratat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o paguba posesorului cecului, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.
Inselaciunea care a avut consecinte deosebit de grave se pedepseste cu inchisoare de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Delapidarea

Articolul 215^1

Insusirea, folosirea sau traficarea, de către un functionar, în interesul sau ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestioneaza sau le administreaza, se pedepsesc cu inchisoare de la unu la 15 ani.
În cazul în care delapidarea a avut consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Insusirea bunului gasit

Articolul 216

Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun gasit autorităţilor sau celui care l-a pierdut, sau de a dispune de acel bun ca de al său, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi insusirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparţine altuia, ajuns din eroare în posesia făptuitorului.
Distrugerea

Articolul 217

Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neintrebuintare a unui bun apartinind altuia sau impiedicarea luării masurilor de conservare ori de salvare a unui astfel de bun, precum şi înlăturarea masurilor luate, se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 3 ani sau cu amendă.
În cazul în care bunul are deosebită valoare artistica, stiintifica, istorica, arhivistica sau o alta asemenea valoare, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 10 ani.
Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neintrebuintare a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor şi instalaţiilor de telecomunicatii sau pentru difuzarea programelor de radio şi televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apa şi a conductelor magistrale de alimentare cu apa, se pedepsesc cu inchisoare de la unu la 10 ani.
Dacă distrugerea, degradarea sau aducerea în stare se neintrebuintare se savirseste prin incendiere, explozie ori prin orice alt asemenea mijloc şi dacă rezultă pericol public, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 15 ani.
Dispozitiile prevăzute în alin. 2, 3 şi 4 se aplică chiar dacă bunul aparţine făptuitorului.
Dacă bunul este proprietate privată, cu excepţia cazului când acesta este în intregime sau în parte al statului, actiunea penala pentru fapta prevăzută în alin. 1 se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate. Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.
Distrugerea calificata

Articolul 218

Dacă faptele prevăzute în art. 217 au avut consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă au avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Dezastrul consta în distrugerea sau degradarea unor mijloace de transport în comun, de marfuri sau persoane, ori a unor instalaţii sau lucrari şi care a avut ca urmare moartea sau vatamarea grava a integritatii corporale ori sănătăţii mai multor persoane.
Distrugerea din culpa

Articolul 219

Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neintrebuintare, din culpa, a unui bun, chiar dacă acesta aparţine făptuitorului, în cazul în care fapta este savirsita prin incendiere, explozie sau prin orice alt asemenea mijloc şi dacă rezultă pericol public, se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 2 ani sau cu amendă.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează distrugerea ori degradarea din culpa a unei conducte petroliere sau de gaze, a unui cablu de înaltă tensiune, a echipamentelor şi instalaţiilor de telecomunicatii sau pentru difuzarea programelor de radio şi televiziune ori a sistemelor de alimentare cu apa şi a conductelor magistrale de alimentare cu apa, dacă a avut ca urmare aducerea în stare de neintrebuintare a acestora.
Distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neintrebuintare, din culpa, a unui bun, chiar dacă acesta aparţine făptuitorului, în cazul în care a avut consecinte deosebit de grave, se pedepsesc cu inchisoare de la unu la 6 ani, iar dacă a avut ca urmare un dezastru, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani.
Când dezastrul ori consecintele deosebit de grave s-au produs ca urmare a parasirii postului sau a savirsirii oricarei alte fapte de către personalul de conducere al unui mijloc de transport în comun ori de către personalul care asigura direct securitatea unor asemenea transporturi, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani.
Tulburarea de posesie

Articolul 220

Ocuparea, în intregime sau în parte, fără drept, a unui imobil aflat în posesia altuia, fără consimtamantul acestuia sau fără aprobare prealabila primita în condiţiile legii, ori refuzul de a elibera imobilul astfel ocupat se pedepseste cu inchisoare de la 1 la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 se savarseste prin violenta sau amenintare ori prin desfiintarea semnelor de hotar, a reperelor de marcare, pedeapsa este inchisoarea de la 2 la 7 ani.

Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se savarseste de doua sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 15 ani.

Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Art. 220 a fost modificat de pct. 2 al articolului unic din Titlul IX din LEGEA nr. 247 din 19 iulie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 653 din 22 iulie 2005.

Tainuirea

Articolul 221

Primirea, dobindirea sau transformarea unui bun ori inlesnirea valorificarii acestuia, cunoscând ca bunul provine din savirsirea unei fapte prevăzute de legea penala, dacă prin aceasta s-a urmarit obtinerea, pentru sine ori pentru altul, a unui folos material, se pedepsesc cu inchisoare de la 3 luni la 7 ani, fără ca sancţiunea aplicata să poată depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea din care provine bunul tainuit.

Tainuirea savirsita de sot sau de o ruda apropiata nu se pedepseste.

Sanctionarea tentativei

Articolul 222

Tentativa infracţiunilor prevăzute în art. 208-212, 215, 215^1, 217 şi 218 se pedepseste.

Titlul IV
INFRACTIUNI CONTRA AVUTULUI OBSTESC

Articolul 223

Abrogat.

Articolul 224

Abrogat.

Articolul 225

Abrogat.

Articolul 226

Abrogat.

Articolul 227

Abrogat.

Articolul 228

Abrogat.

Articolul 229

Abrogat.

Articolul 230

Abrogat.

Articolul 231

Abrogat.

Articolul 232

Abrogat.

Articolul 233

Abrogat.

Articolul 234

Abrogat.

Articolul 235

Abrogat.

Titlul V
INFRACTIUNI CONTRA AUTORITĂŢII

C.J.C.P. Piatra Neamţ

Ofensa adusa unor insemne

Articolul 236

Orice manifestare prin care se exprima dispret pentru insemnele României se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

Manifestarea prin care se exprima dispret pentru emblemele sau semnele de care se folosesc autorităţile se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.

Defaimarea tarii sau a natiunii

Articolul 236^1

Abrogat.

Art. 236^1 a fost abrogat de pct. 56 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Articolul 237

Abrogat.

Ofensa adusa autorităţii

Articolul 238

Abrogat.

Art. 238 a fost abrogat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002.

Ultrajul

Articolul 239

Amenintarea savarsita nemijlocit sau prin mijloace de comunicare directa contra unui functionar public care indeplineste o functie ce implica exercitiul autorităţii de stat, aflat în exercitiul functiunii ori pentru fapte indeplinite în exercitiul functiunii, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Lovirea sau orice acte de violenta, savarsite împotriva unui functionar public care indeplineste o functie ce implica exercitiul autorităţii de stat, aflat în exercitiul functiunii ori pentru fapte indeplinite în exercitiul functiunii, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Vatamarea corporala, savarsita împotriva unui functionar public care indeplineste o functie ce implica exercitiul autorităţii de stat, aflat în exercitiul functiunii ori pentru fapte indeplinite în exercitiul functiunii, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 6 ani.

Vatamarea corporala grava, savarsita împotriva unui functionar public care indeplineste o functie ce implica exercitiul autorităţii de stat, aflat în exercitiul functiunii ori pentru fapte indeplinite în exercitiul functiunii, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani.

Alin. (1) al art. 239 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002.

*) NOTA C.T.C.E.:

ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002, la punctul 5 al art. I, a prevăzut introducerea unui nou alineat, fără ca legiuitorul sa-l numeroteze. De aceea, consideram ca este alineatul (1'), ramanand valabila numerotarea anterioara a celorlalte alineate ale art. 239.

Alin. (1) al art. 239 a fost abrogat de pct. 2 al articolului unic din LEGEA nr. 160 din 30 mai 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 470 din 2 iunie 2005.

Alin. (2) al art. 239 a fost modificat de pct. 3 al articolului unic din LEGEA nr. 160 din 30 mai 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 470 din 2 iunie 2005.

Art. 239 a fost modificat de pct. 57 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Cazuri speciale de pedepsire

Articolul 239^1

În cazul infracţiunilor prevăzute în art. 180-182, art. 189 şi 193, savarsite împotriva sotului, copiilor sau parintilor unui judecator, procuror, politist, jandarm ori militar, în scop de intimidare sau de razbunare pentru acte sau fapte indeplinite în exercitiul functiunii, maximul pedepsei se majoreaza cu 2 ani.

Art. 239^1 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 58 din 23 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 351 din 27 mai 2002.

Art. 239^1 a fost modificat de pct. 58 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Uzurparea de calităţi oficiale

Articolul 240

Folosirea fără drept a unei calităţi oficiale, însoţită sau urmata de indeplinirea vreunui act legat de acea calitate, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Portul nelegal de decoratii sau semne distinctive

Articolul 241

Purtarea, fără drept, de decoratii, de uniforme sau de semne distinctive ale unui organ de stat, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă.
Purtarea, fără drept, de uniforme, grade sau insigne militare, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent se savirseste în timp de razboi, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 5 ani.
Sustragerea sau distrugerea de inscrisuri

Articolul 242

Sustragerea ori distrugerea unui dosar, registru, document sau orice alt inscris care se afla în pastrarea ori în detinerea unui organ sau unei institutii de stat ori a unei alte unităţi din cele la care se referă art. 145 se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 5 ani.
Distrugerea din culpa a vreunuia dintre inscrisurile prevăzute în alineatul precedent, care prezinta o valoare artistica, stiintifica, istorica, arhivistica sau o alta asemenea valoare, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Dacă faptele prevăzute în alin. 1 şi 2 sunt savirsite de un functionar public în exercitiul atribuţiilor de serviciu, maximul pedepselor prevăzute în aceste alineate se majoreaza cu un an.
Tentativa infractiunii prevăzute în alin. 1 se pedepseste.
Ruperea de sigilii

Articolul 243

Înlăturarea ori distrugerea unui sigiliu legal aplicat se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 1 an sau cu amendă.
Dacă fapta a fost savirsita de custode, pedeapsa este inchisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.
Sustragerea de sub sechestru

Articolul 244

Sustragerea unui bun care este legal sechestrat se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 1 an sau cu amendă.
Dacă fapta a fost savirsita de custode, pedeapsa este inchisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

Articolul 245

Abrogat.

Titlul VI
INFRACTIUNI CARE ADUC ATINGERE UNOR ACTIVITĂŢI DE INTERES PUBLIC SAU ALTOR ACTIVITĂŢI REGLEMENTATE DE LEGE

Capitolul I
INFRACTIUNI DE SERVICIU SAU IN LEGATURA CU SERVICIUL

Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor

Articolul 246

Fapta functionarului public, care, în exercitiul atribuţiilor sale de serviciu, cu stiinta, nu indeplineste un act ori îl indeplineste în mod defectuos şi prin aceasta cauzeaza o vatamare intereselor legale ale unei persoane se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Abuzul în serviciu prin ingradirea unor drepturi

Articolul 247

Ingradirea, de către un functionar public, a folosinţei sau a exercitiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situaţii de inferioritate pe temei de rasa, naţionalitate, etnie, limba, religie, gen, orientare sexuala, opinie, apartenenta politica, convingeri, avere, origine sociala, vârsta, dizabilitate, boala cronica necontagioasa sau infectie HIV/SIDA, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 247 a fost modificat de pct. 59 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Abuzul în serviciu contra intereselor publice

Articolul 248

Fapta functionarului public, care, în exercitiul atribuţiilor sale de serviciu, cu stiinta, nu indeplineste un act ori îl indeplineste în mod defectuos şi prin aceasta cauzeaza o tulburare insemnata bunului mers al unui organ sau al unei institutii de stat ori al unei alte unităţi din cele la care se referă art. 145 sau o paguba patrimoniului acesteia se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Abuzul în serviciu în forma calificata

Articolul 248^1

Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 şi 248 au avut consecinte deosebit de grave, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Neglijenta în serviciu

Articolul 249

Incalcarea din culpa, de către un functionar public, a unei indatoriri de serviciu, prin neindeplinirea acesteia sau prin indeplinirea ei defectuoasa, dacă s-a cauzat o tulburare insemnata bunului mers al unui organ sau al unei institutii de stat ori al unei alte unităţi din cele la care se referă art. 145 sau o paguba patrimoniului acesteia ori o vatamare importanţa intereselor legale ale unei persoane, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 2 ani sau cu amendă.
Fapta prevăzută în alin. 1, dacă a avut consecinte deosebit de grave, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 10 ani.
Purtarea abuziva

Articolul 250

Intrebuintarea de expresii jignitoare faţă de o persoană, de către un functionar public în exercitiul atribuţiilor de serviciu, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la un an sau cu amendă.
Amenintarea savarsita de către un functionar public, în condiţiile alin. 1, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.
Lovirea sau alte acte de violenta savarsite de către un functionar public, în condiţiile alin. 1, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.
Vatamarea corporala savarsita de către un functionar public, în condiţiile alin. 1, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 6 ani.
Vatamarea corporala grava savarsita de către un functionar public, în condiţiile alin. 1, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani.

Art. 250 a fost modificat de pct. 60 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Articolul 251

Abrogat.
Neglijenta în pastrarea secretului de stat

Articolul 252

Neglijenta care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce constituie secret de stat, precum şi neglijenta care a dat prilej altei persoane sa afle un asemenea secret, dacă fapta este de natura sa aduca atingere intereselor statului, se pedepsesc cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.

Articolul 253

Abrogat.
Conflictul de interese

Articolul 253^1

Fapta functionarului public care, în exercitiul atribuţiilor de serviciu, indeplineste un act ori participa la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru sine, sotul sau, o ruda ori un afin până la gradul II inclusiv, sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani sau din partea careia a beneficiat ori beneficiaza de servicii sau foloase de orice natura, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani şi interzicerea dreptului de a ocupa o functie publică pe durata maxima.
Dispozitiile alin. 1 nu se aplică în cazul emiterii, aprobării sau adoptarii actelor normative.

Art. 253^1 a fost introdus de pct. 61 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Luarea de mita

Articolul 254

Fapta functionarului care, direct sau indirect, pretinde ori primeste bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori accepta promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a intirzia indeplinirea unui act privitor la indatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor indatoriri, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.
Fapta prevăzută în alin. 1, dacă a fost savirsita de un functionar cu atribuţii de control, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Banii, valorile sau orice alte bunuri care au facut obiectul luării de mita se confisca, iar dacă acestea nu se gasesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.
Darea de mita

Articolul 255

Promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, în modurile şi scopurile aratate în art. 254, se pedepsesc cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Fapta prevăzută în alineatul precedent nu constituie infractiune atunci când mituitorul a fost constrins prin orice mijloace de către cel care a luat mita.
Mituitorul nu se pedepseste dacă denunta autorităţii fapta mai înainte ca organul de urmărire sa fi fost sesizat pentru acea infractiune.
Dispozitiile art. 254 alin. 3 se aplică în mod corespunzător, chiar dacă oferta nu a fost urmata de acceptare.
Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazurile aratate în alin. 2 şi 3.
Primirea de foloase necuvenite

Articolul 256

Primirea de către un functionar, direct sau indirect, de bani ori de alte foloase, după ce a indeplinit un act în virtutea functiei sale şi la care era obligat în temeiul acesteia, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confisca, iar dacă acestea nu se gasesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.
Traficul de influenţa

Articolul 257

Primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, savirsita de către o persoană care are influenţa sau lasă să se creada ca are influenţa asupra unui functionar pentru a-l determina sa faca ori sa nu faca un act ce intră în atribuţiile sale de serviciu, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 10 ani.
Dispozitiile art. 256 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.
Fapte savirsite de alti functionari

Articolul 258

Dispozitiile art. 246-250 privitoare la functionari publici se aplică şi celorlalţi functionari, în acest caz maximul pedepsei reducându-se cu o treime.

Capitolul II
INFRACTIUNI CARE IMPIEDICA INFAPTUIREA JUSTIŢIEI

Denuntarea calomnioasa

Articolul 259

Invinuirea mincinoasa facuta prin denunt sau plingere, cu privire la savirsirea unei infractiuni de către o anume persoana, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Producerea ori ticluirea de probe mincinoase, în sprijinul unei invinuiri nedrepte, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Dacă cel care a savirsit fapta declara mai înainte de punerea în miscare a actiunii penale faţă de persoana în contra careia s-a facut denuntul sau plingerea, ori împotriva careia s-au produs probele, ca denuntul, plingerea sau probele sunt mincinoase pedeapsa se reduce potrivit art. 76.
Marturia mincinoasa

Articolul 260

Fapta martorului care intr-o cauza penala, civila, disciplinara sau în orice alta cauza în care se asculta martori, face afirmatii mincinoase, ori nu spune tot ce stie privitor la imprejurarile esentiale asupra cărora a fost intrebat, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Fapta prevăzută în alineatul precedent nu se pedepseste dacă, în cauzele penale mai înainte de a se produce arestarea inculpatului, ori în toate cauzele mai înainte de a se fi pronuntat o hotărâre sau de a se fi dat o alta solutie ca urmare a marturiei mincinoase, martorul îşi retrage marturia.
Dacă retragerea marturiei a intervenit în cauzele penale după ce s-a produs arestarea inculpatului sau în toate cauzele după ce s-a pronuntat o hotărâre sau după ce s-a dat o alta solutie ca urmare a marturiei mincinoase, instanţa va reduce pedeapsa potrivit art. 76.
Dispozitiile alin. 1-3 se aplică în mod corespunzător şi expertului sau interpretului.
Încercarea de a determina marturia mincinoasa

Articolul 261

Încercarea de a determina o persoană prin constringere ori corupere sa dea declaratii mincinoase intr-o cauza penala, civila, disciplinara sau în orice alta cauza în care se asculta martori, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Dispozitiile din alineatul precedent se aplică şi în cazul în care fapta este savirsita faţă de un expert sau de un interpret.
Impiedicarea participării în proces

Articolul 261^1

Impiedicarea participării intr-o cauza penala, civila, disciplinara sau în orice alta cauza, a unui martor, expert, interpret sau aparator, savirsita prin violenta, amenintare sau prin orice alt mijloc de constringere indreptat împotriva sa ori a sotului sau a unei rude apropiate, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 7 ani.
Tentativa se pedepseste.
Nedenuntarea unor infractiuni

Articolul 262

Omisiunea de a denunta de îndată savirsirea vreuneia dintre infractiunile prevăzute în art. 174, 175, 176, 211, 212, 215^1, 217 alin. 2-4, art. 218 alin. 1 şi art. 276 alin. 3 se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Fapta prevăzută în alin. 1, savirsita de sot sau de o ruda apropiata, nu se pedepseste.
Nu se pedepseste persoana care, mai înainte de a se fi inceput urmarirea penala pentru infractiunea nedenuntata, incunostinteaza autorităţile competente despre acea infractiune sau care, chiar după ce s-a inceput urmarirea penala ori după ce vinovatii au fost descoperiti, a inlesnit arestarea acestora.
Omisiunea sesizarii organelor judiciare

Articolul 263

Fapta functionarului public care, luând cunoştinţa de savirsirea unei infractiuni în legătură cu serviciul în cadrul caruia îşi indeplineste sarcinile, omite sesizarea de îndată a procurorului sau a organului de urmărire penala, potrivit legii de procedura penala, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 5 ani.
Dacă fapta este savirsita de către un functionar public cu atribuţii de conducere sau de control, pedeapsa este inchisoarea de la 6 luni la 7 ani.
Favorizarea infractorului

Articolul 264

Ajutorul dat unui infractor fără o înţelegere stabilita înainte sau în timpul savirsirii infractiunii, pentru a ingreuia sau zadarnici urmarirea penala, judecata sau executarea pedepsei ori pentru a asigura infractorului folosul sau produsul infractiunii, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 7 ani.
Pedeapsa aplicata favorizatorului nu poate fi mai mare decit pedeapsa prevăzută de lege pentru autor.
Favorizarea savirsita de sot sau de o ruda apropiata nu se pedepseste.
Omisiunea de a incunostinta organele judiciare

Articolul 265

Fapta de a nu aduce la cunoştinţa organelor judiciare a unor împrejurări care, dacă ar fi cunoscute, ar duce la stabilirea nevinovatiei unei persoane trimise în judecata sau condamnate pe nedrept ori la eliberarea unei persoane tinute în arest preventiv pe nedrept, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.
Fapta prevăzută în alineatul precedent nu se pedepseste dacă prin aducerea la cunoştinţa, persoana care are aceasta obligaţie ar produce un prejudiciu pentru ea, pentru sotul sau sau pentru o ruda apropiata.
Arestarea nelegala şi cercetarea abuziva

Articolul 266

Retinerea sau arestarea nelegala, ori supunerea unei persoane la executarea unei pedepse, măsuri de siguranţă sau educative, în alt mod decit cel prevăzut prin dispozitiile legale, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Intrebuintarea de promisiuni, amenintari sau violente împotriva unei persoane aflate în curs de cercetare, ancheta penala ori de judecată, pentru obtinerea de declaratii, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi intrebuintarea de promisiuni, amenintari sau violente faţă de un martor, expert sau interpret.
Supunerea la rele tratamente

Articolul 267

Supunerea la rele tratamente a unei persoane aflate în stare de retinere, detinere ori în executarea unei măsuri de siguranţă sau educative, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Tortura

Articolul 267^1

Fapta prin care se provoaca unei persoane, cu intentie, o durere sau suferinte puternice, fizice ori psihice, indeosebi cu scopul de a obtine de la aceasta persoana sau de la o persoană terta informaţii sau marturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terta persoana l-a comis ori este banuita ca l-a comis, de a o intimida sau de a face presiuni asupra ei ori de a intimida sau a face presiuni asupra unei terte persoane, sau pentru oricare alt motiv bazat pe o formă de discriminare oricare ar fi ea, atunci când o asemenea durere sau astfel de suferinte sunt aplicate de către un agent al autorităţii publice sau de orice altă persoană care acţionează cu titlu oficial sau la instigarea ori cu consimtamintul expres sau tacit al unor asemenea persoane, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a avut vreuna din urmarile aratate în art. 181 sau 182, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani.
Tortura care a avut ca urmare moartea victimei se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 ani.
Tentativa se pedepseste.
Nici o imprejurare excepţionala, oricare ar fi ea, fie ca este vorba de stare de razboi sau de amenintari cu razboiul, de instabilitate politica interna sau de orice alta stare de excepţie, nu poate fi invocata pentru a justifica tortura; de asemenea, nu poate fi invocat nici ordinul superiorului sau al unei autorităţi publice.
Faptele prevăzute în alin. 1 nu constituie infractiunea de tortura dacă durerea sau suferintele rezultă exclusiv din sancţiuni legale şi sunt inerente acestor sancţiuni sau ocazionate de ele.
Represiunea nedreapta

Articolul 268

Fapta de a pune în miscare actiunea penala, de a dispune arestarea, de a trimite în judecata sau de a condamna pe o persoană, stiind ca este nevinovata, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Evadarea

Articolul 269

Evadarea din starea legala de retinere sau de detinere se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 2 ani.
Dacă fapta este savirsita prin folosire de violente, de arme sau de alte instrumente ori de către doua sau mai multe persoane împreună, pedeapsa este inchisoarea de la 2 la 8 ani.
Pedeapsa aplicata pentru infractiunea de evadare se adauga la pedeapsa ce se executa, fără a se putea depăşi maximul general al inchisorii.
Tentativa se pedepseste.
Inlesnirea evadarii

Articolul 270

Inlesnirea prin orice mijloace a evadarii se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani, iar dacă fapta s-a savirsit de către o persoană care avea indatorirea de a pazi pe cel care a evadat, pedeapsa este inchisoarea de la 2 la 7 ani.
Inlesnirea evadarii în condiţiile art. 269 alin. 2 se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 8 ani, iar dacă fapta este savirsita de o persoană care avea indatorirea de a pazi pe cel care a evadat, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani.
Inlesnirea evadarii unei persoane reţinute, arestate sau condamnate pentru o infractiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 10 ani, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani, iar dacă fapta este savirsita de o persoană care avea indatorirea de a pazi pe cel care a evadat, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 12 ani.
Inlesnirea evadarii savirsita din culpa, de către o persoană care avea indatorirea de a pazi pe cel care a evadat, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani.
Tentativa la faptele prevăzute în alin. 1, 2 şi 3 se pedepseste.
Nerespectarea hotărârilor judecătorești

Articolul 271

Impotrivirea la executarea unei hotărâri judecătorești, prin amenintare faţă de organul de executare, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani, iar dacă fapta a fost savarsita prin acte de violenta, pedeapsa este de la unu la 5 ani.
Impiedicarea unei persoane de a folosi o locuinta ori parte dintr-o locuinta sau imobil, deţinute în baza unei hotărâri judecătorești, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Dacă fapta prevăzută în alin. 2 se savirseste prin amenintare, pedeapsa este inchisoarea de la 6 luni la 3 ani, iar dacă fapta a fost savirsita prin acte de violenta, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 5 ani.
Nerespectarea hotărârilor judecătorești, prin sustragerea de la executarea masurilor de siguranţă prevăzute în art. 112 lit. c), d) şi g), se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă.
Nerespectarea hotărârilor judecătorești, prin neexecutarea, cu rea-credinta, a pedepselor complementare aplicate persoanelor juridice, prevăzute în art. 71^4 şi art. 71^5 alin. 2, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă*).

Alin. 1 şi 4 ale art. 271 au fost modificate de pct. 62 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Alin. 5 al art. 271 a fost introdus de pct. 63 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.
Retinerea sau distrugerea de inscrisuri

Articolul 272

Retinerea sau distrugerea unui inscris emis de un organ de urmărire penala, de o instanţa de judecată sau de un alt organ de jurisdictie, ori impiedicarea în orice mod ca un inscris destinat unuia dintre organele sus-aratate sa ajunga la acesta, când astfel de inscrisuri sunt necesare solutionarii unei cauze, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 272 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Capitolul III
INFRACTIUNI CONTRA SIGURANTEI CIRCULATIEI PE CAILE FERATE

Neindeplinirea indatoririlor de serviciu sau indeplinirea lor defectuoasa, din culpa

Articolul 273

Neindeplinirea indatoririlor de serviciu sau indeplinirea lor defectuoasa, din culpa, de către angajatii cailor ferate, dacă aceasta ar fi putut pune în pericol siguranţa circulaţiei mijloacelor de transport ale cailor ferate, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Când fapta prevăzută în alineatul precedent a avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferata sau un accident de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 7 ani, iar în cazul când s-a produs o catastrofa de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani.
Neindeplinirea cu stiinta a indatoririlor de serviciu sau indeplinirea lor defectuoasa

Articolul 274

Neindeplinirea cu stiinta a indatoririlor de serviciu sau indeplinirea lor defectuoasa, de către angajatii cailor ferate, dacă aceasta ar putea pune în pericol siguranţa circulaţiei mijloacelor de transport ale cailor ferate, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Dacă indeplinirea defectuoasa sau neindeplinirea cu stiinta aratata în alin. 1 a avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferata sau un accident de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani, iar în cazul când s-a produs o catastrofa de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Parasirea postului şi prezenta la serviciu în stare de ebrietate

Articolul 275

Parasirea postului, în orice mod şi sub orice formă, de angajatii care asigura direct siguranţa circulaţiei mijloacelor de transport ale cailor ferate, dacă prin aceasta s-ar fi putut pune în pericol siguranţa circulaţiei mijloacelor de transport, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează exercitarea atribuţiilor de serviciu în stare de ebrietate de către angajatii care asigura direct siguranţa circulaţiei mijloacelor de transport ale cailor ferate.

Când prin faptele prevăzute în alineatele precedente s-a produs o tulburare în activitatea de transport pe calea ferata sau un accident de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani, iar în cazul când s-a produs o catastrofa de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Distrugerea şi semnalizarea falsa

Articolul 276

Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neintrebuintare a liniei ferate sau a instalaţiilor de cale ferata, ori asezarea de obstacole pe linia ferata, dacă prin aceasta s-ar fi putut pune în pericol siguranţa mijloacelor de transport ale cailor ferate, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează savirsirea de acte de semnalizare falsa sau savirsirea oricăror alte acte de natura a induce în eroare personalul cailor ferate în timpul executarii serviciului, dacă aceste fapte ar fi putut expune la un pericol de accident sau de catastrofa de cale ferata.
În cazul când faptele prevăzute în alineatele precedente au avut ca urmare o tulburare în activitatea de transport pe calea ferata sau un accident de cale ferata, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă au produs o catastrofa de cale ferata, pedeapsa este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Savirsirea din culpa a faptelor aratate în alin. 1, 2 şi 3 se pedepseste în cazul alin. 1 şi 2 cu inchisoare de la unu la 5 ani, iar în cazul alin. 3, cu inchisoare de la 3 la 7 ani dacă s-a produs o tulburare în activitatea de transport pe calea ferata sau un accident de cale ferata, şi inchisoare de la 10 la 15 ani dacă s-a produs o catastrofa de cale ferata.
Dacă vreuna dintre faptele prevăzute în acest articol este savirsita de către un angajat al cailor ferate, la maximul pedepsei prevăzute pentru fapta comisa se poate adauga un spor până la 2 ani, fără a se putea depăşi maximul general al pedepsei.
Tentativa la faptele prevăzute în alin. 1-3 se pedepseste.
Accidentul şi catastrofa de cale ferata

Articolul 277

Accidentul de cale ferata consta în distrugerea sau degradarea importanţa adusa materialului rulant de cale sau altor instalaţii feroviare în cursul circulaţiei sau manevrei mijloacelor de transport ale cailor ferate.
Catastrofa de cale ferata consta în deraierea, rasturnarea sau prabusirea unui mijloc de transport al cailor ferate, sau în producerea unui alt asemenea rezultat, precum şi în ciocnirea a doua mijloace de transport ale cailor ferate sau a unui mijloc de transport al cailor ferate cu un alt vehicul, dacă s-au produs urmări deosebit de grave prin moartea sau vatamarea integritatii corporale a unor persoane, ori prin distrugerea sau degradarea mijloacelor de transport ale cailor ferate, a instalaţiilor de cale ferata sau a marfurilor încredinţate pentru transport.
Punerea în miscare a actiunii penale

Articolul 278

Actiunea penala pentru faptele prevăzute în art. 273 alin. 1, art. 274 alin. 1 şi art. 275 alin. 1 şi 2 se pune în miscare numai la sesizarea organelor competente ale cailor ferate.

Capitolul IV
INFRACTIUNI PRIVITOARE LA REGIMUL STABILIT PENTRU UNELE ACTIVITĂŢI REGLEMENTATE DE LEGE

Nerespectarea regimului armelor şi munitiilor

Articolul 279

Detinerea, portul, confectionarea, transportul, precum şi orice operaţie privind circulatia armelor şi munitiilor sau functionarea atelierelor de reparat arme, fără drept, se pedepsesc cu inchisoare de la 2 la 8 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi nedepunerea armei sau a munitiei în termenul fixat de lege la organul competent, de către cel caruia i s-a respins cererea pentru prelungirea valabilităţii permisului.
Se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani:

a) detinerea, înstrăinarea sau portul, fără drept, de arme ascunse ori de arme militare, precum şi a munitiei pentru astfel de arme;

b) detinerea, înstrăinarea sau portul, fără drept, a mai multor arme cu excepţia celor prevăzute la alit. a), precum şi a armelor de panoplie, ori munitiei respective în cantitati mari.

Portul de arme, fără drept, în localul unităţilor de stat sau al altor unităţi la care se referă art. 145, la intruniri publice ori în localuri de alegeri, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 15 ani. (Alin. 3^1)
Tentativa se pedepseste.

Alin. (1) şi (3) ale art. 279 au fost modificate de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Alin. (3^1) al art. 279 a fost introdus de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Nerespectarea regimului materialelor nucleare sau al altor materii radioactive

Articolul 279^1

Primirea, detinerea, folosirea, cedarea, modificarea, înstrăinarea, dispersarea, expunerea, transportul sau deturnarea materialelor nucleare ori a altor materii radioactive, precum şi orice alte operaţiuni privind circulatia acestora, fără drept, se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă faptele prevăzute în alin. 1 au produs pericol public, au avut vreuna dintre urmarile aratate în art. 181 sau 182 ori au cauzat o paguba materiala, pedeapsa este inchisoarea de la 4 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.
Sustragerea ori distrugerea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă faptele prevăzute în alin. 3 au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmarile aratate în art. 181 sau 182, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
În cazul în care faptele prevăzute în alin. 1 şi 3 au avut consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Amenintarea, adresata unui stat, unei organizaţii internationale sau unei persoane fizice ori juridice, cu folosirea materialelor nucleare sau a altor materii radioactive, în scopul de a provoca vatamarea corporala sau moartea unor persoane ori pagube materiale, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani.
Dacă fapta prevăzută în alin. 6 este condiţionată de indeplinirea sau neindeplinirea unui act sau când prin amenintare, sub orice formă, se pretinde a se da ori a se preda materiale nucleare sau alte materii radioactive, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Tentativa se pedepseste.
Nerespectarea regimului materiilor explozive

Articolul 280

Producerea, experimentarea, prelucrarea, detinerea, transportul sau folosirea materiilor explozive sau orice alte operaţiuni privind aceste materii fără drept se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Sustragerea materiilor explozive se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Când faptele prevăzute în alin. 1 şi 2 privesc o cantitate mai mare de 1 kg echivalent trotil sau când cantitatea de exploziv este însoţită de materiale de iniţiere, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Faptele prevăzute în alin. 1 şi 2, dacă au produs pericol public sau au avut vreuna dintre urmarile aratate în art. 181 sau 182, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi. Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi fapta prevăzută în alin. 1, dacă a cauzat o paguba materiala.
În cazul în care faptele prevăzute în alineatele precedente au avut consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane, pedeapsa este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Amenintarea, adresata unui stat, unei organizaţii internationale sau unei persoane fizice ori juridice, cu folosirea materiilor explozive în scopul de a provoca vatamarea corporala sau moartea unor persoane ori pagube materiale se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani.
Fapta de amenintare cu folosirea materiilor explozive, savirsita în condiţiile aratate în art. 279^1 alin. 7, se sancţionează cu pedeapsa prevăzută în acel alineat.
Tentativa se pedepseste.
Nerespectarea regimului de ocrotire a unor bunuri

Articolul 280^1

Înstrăinarea, ascunderea sau orice alta fapta prin care se pricinuieste pierderea pentru patrimoniul cultural naţional sau pentru fondul arhivistic naţional a unui bun care, potrivit legii, face parte din acel patrimoniu sau fond, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Dacă pierderea bunului pentru patrimoniul sau pentru fondul prevăzut în alineatul precedent a fost pricinuita prin savirsirea unei fapte care constituie prin ea insasi o alta infractiune, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru infractiunea savirsita, al carei maxim se majoreaza cu 3 ani.
Fapta prevăzută în alin. 1 nu se pedepseste, iar în cazul faptelor prevăzute în alin. 2 pedeapsa nu se majoreaza, dacă înainte ca hotărârea sa fi ramas definitivă, faptuitorul inlatura rezultatul infractiunii făcând ca bunul sa reintre în acel patrimoniu sau fond.

Exercitarea fără drept a unei profesii

Articolul 281

Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricarei alte activităţi pentru care legea cere autorizatie, ori exercitarea acestora în alte condiţii decit cele legale, dacă legea speciala prevede că savirsirea unor astfel de fapte se sancţionează potrivit legii penale, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 1 an sau cu amendă.

Nerespectarea regimului transportului rutier public

Articolul 281^1

Efectuarea transportului rutier public fără licenta de transport, fără licenta de execuţie pentru vehicul sau fără licenta de execuţie pentru traseu, după caz, ori cu licente cu valabilitatea expirată se pedepseste cu inchisoare de la o luna la un an sau amenda.

Persoana care dispune efectuarea transportului rutier public în condiţiile prevăzute la alin. 1 sau consimte la efectuarea acestuia se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani ori amenda.

Eliberarea, cu stiinta, a unei licente de transport rutier public, a unei licente de execuţie pentru vehicul sau a unei licente de execuţie pentru traseu, fără respectarea legii, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 281^1 a fost introdus de articolul unic din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 109 din 16 noiembrie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.115 din 27 noiembrie 2004.

Art. 281^1 a fost modificat de articolul unic din LEGEA nr. 85 din 7 aprilie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 303 din 12 aprilie 2005.

Titlul VII
INFRACTIUNI DE FALS

Capitolul I
FALSIFICAREA DE MONEDE, TIMBRE SAU DE ALTE VALORI

Falsificarea de monede sau de alte valori

Articolul 282

Falsificarea de moneda metalica, moneda de hirtie, titluri de credit public, cecuri, titluri de orice fel pentru efectuarea plăţilor, emise de institutia bancara ori de alte institutii de credit competente, sau falsificarea oricăror alte titluri ori valori asemanatoare, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează punerea în circulatie, în orice mod, a valorilor falsificate aratate în alineatul precedent, sau detinerea lor în vederea punerii în circulatie.

Dacă faptele prevăzute în alineatele precedente ar fi putut cauza o paguba importanţa sistemului financiar, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă au cauzat o paguba importanţa sistemului financiar, pedeapsa este inchisoarea de la 10 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Tentativa se pedepseste.

Falsificarea de timbre, marci sau de bilete de transport

Articolul 283

Falsificarea de timbre, marci postale, plicuri postale, cărţi postale, bilete ori foi de calatorie sau transport, cupoane răspuns international, ori punerea în circulatie a unor astfel de valori falsificate, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

Tentativa se pedepseste.

Falsificarea de valori straine

Articolul 284

Dispozitiile cuprinse în acest capitol se aplică şi în cazul când infractiunea priveste monede sau timbre ale altor state ori alte valori straine.

Detinerea de instrumente în vederea falsificarii de valori

Articolul 285

Fabricarea ori detinerea de instrumente sau materiale cu scopul de a servi la falsificarea valorilor sau titlurilor enumerate în art. 282-284 se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

Sanctionarea persoanei juridice

Articolul 285^1*)

Dacă una dintre faptele prevăzute în art. 282-285 a fost savarsita de o persoană juridica, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică şi pedeapsa complementara a dizolvarii persoanei juridice sau a suspendarii activităţii ori a uneia dintre activităţile persoanei juridice, după caz.

Art. 285^1 a fost introdus de pct. 64 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
*) Conform art. VIII din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006 prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor privind persoana juridica, ce intră în vigoare la 90 de zile de la data publicarii.

Capitolul II
FALSIFICAREA INSTRUMENTELOR DE AUTENTIFICARE SAU DE MARCARE

Falsificarea instrumentelor oficiale

Articolul 286

Falsificarea unui sigiliu, unei stampile sau a unui instrument de marcare de care se folosesc unitatile la care se referă art. 145 se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.
Tentativa se pedepseste.
Folosirea instrumentelor oficiale false

Articolul 287

Folosirea instrumentelor false aratate în art. 286 se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Folosirea fără drept a unui sigiliu ori a unei stampile cu stema tarii se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Capitolul III
FALSURI IN INSCRISURI

Falsul material în inscrisuri oficiale

Articolul 288

Falsificarea unui inscris oficial prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natura sa produca consecinte juridice, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Falsul prevăzut în alineatul precedent, savirsit de un functionar în exercitiul atribuţiilor de serviciu, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Sunt asimilate cu inscrisurile oficiale biletele, tichetele sau orice alte imprimate producătoare de consecinte juridice.
Tentativa se pedepseste.
Falsul intelectual

Articolul 289

Falsificarea unui inscris oficial cu prilejul întocmirii acestuia, de către un functionar aflat în exercitiul atribuţiilor de serviciu, prin atestarea unor fapte sau împrejurări necorespunzatoare adevarului ori prin omisiunea cu stiinta de a insera unele date sau împrejurări, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Tentativa se pedepseste.
Falsul în inscrisuri sub semnatura privată

Articolul 290

Falsificarea unui inscris sub semnatura privată prin vreunul din modurile aratate în art. 288, dacă faptuitorul foloseşte inscrisul falsificat ori îl incredinteaza altei persoane spre folosire, în vederea producerii unei consecinte juridice, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Tentativa se pedepseste.
Uzul de fals

Articolul 291

Folosirea unui inscris oficial ori sub semnatura privată, cunoscând ca este fals, în vederea producerii unei consecinte juridice, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani când inscrisul este oficial, şi cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă când inscrisul este sub semnatura privată.
Falsul în declaratii

Articolul 292

Declararea necorespunzatoare adevarului, facuta unui organ sau institutii de stat ori unei alte unităţi dintre cele la care se referă art. 145, în vederea producerii unei consecinte juridice, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori imprejurarilor, declaratia facuta serveste pentru producerea acelei consecinte, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Falsul privind identitatea

Articolul 293

Prezentarea sub o identitate falsa ori atribuirea unei asemenea identitati altei persoane, pentru a induce sau a menţine în eroare un organ sau o institutie de stat sau o alta unitate dintre cele la care se referă art. 145, în

vederea producerii unei consecinte juridice, pentru sine ori pentru altul, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează încredinţarea unui inscris care serveste pentru dovedirea stării civile ori pentru legitimare sau identificare, spre a fi folosit fără drept.
Falsul prin folosirea emblemei Crucii Rosii

Articolul 294

Folosirea fără drept a emblemei sau denumirii de "Crucea Rosie" ori a unei embleme sau denumiri asimilate acesteia, precum şi folosirea oricărui semn sau oricarei denumiri care constituie o imitatie a vreunei asemenea embleme ori denumiri, dacă fapta a cauzat pagube materiale, se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 1 an sau cu amendă.
Dacă fapta se savirseste în timp de razboi, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 5 ani.

Titlul VIII
INFRACTIUNI LA REGIMUL STABILIT PENTRU ANUMITE ACTIVITĂŢI ECONOMICE

Specula

Articolul 295

Savirsirea uneia dintre urmatoarele fapte:

a) cumpararea în scop de revinzare a produselor industriale sau agricole care potrivit dispoziţiilor legale nu pot face obiectul comerţului particular;

b) cumpararea de produse industriale sau agricole, în scop de prelucrare în vederea revinzarii, dacă ceea ce ar rezultă din prelucrare nu poate face, potrivit dispoziţiilor legale, obiectul comerţului particular;

c) abrogat;

d) abrogat,

se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Inselaciunea la masuratoare

Articolul 296

Inselarea prin folosirea unui instrument de masurat inexact ori prin folosirea frauduloasa a unui instrument de masurat exact se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 5 ani.
Tentativa se pedepseste.
Inselaciunea cu privire la calitatea marfurilor

Articolul 297

Falsificarea ori substituirea de marfuri sau orice alte produse, precum şi expunerea spre vanzare sau vanzarea de asemenea bunuri, cunoscand ca sunt falsificate ori substituite, se pedepsesc cu inchisoare de la unu la 7 ani.
Dacă marfurile sau produsele au devenit, prin falsificare sau substituire, vatamatoare sănătăţii, sunt aplicabile dispozitiile art. 313.
Tentativa se pedepseste.

Alin. (1) al art. 297 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 93 din 20 iunie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 27 iunie 2002.
Divulgarea secretului economic

Articolul 298

Divulgarea unor date sau informaţii care nu sunt destinate publicităţii, de către cel care le cunoaste datorita atribuţiilor de serviciu, dacă fapta este de natura sa produca pagube, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent este savirsita de altă persoană, oricare ar fi modul prin care a ajuns sa cunoasca datele sau informaţiile, pedeapsa este inchisoarea de la 6 luni la 5 ani.
Contrafacerea obiectului unei inventii

Articolul 299

Contrafacerea sau folosirea, fără drept, a obiectului unei inventii se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.
Punerea în circulatie a produselor contrafacute

Articolul 300

Punerea în circulatie a produselor realizate ca urmare a contrafacerii sau folosirii fără drept a obiectului unei inventii se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Concurenta neloiala

Articolul 301

Fabricarea ori punerea în circulatie a produselor care poarta denumiri de origine ori indicatii de provenienţă false, precum şi aplicarea pe produsele puse în circulatie de menţiuni false privind brevetele de inventii, ori folosirea unor nume comerciale sau a denumirilor organizaţiilor de comert ori industriale, în scopul de a induce în eroare pe beneficiari, se pedepsesc cu inchisoare de la o luna la 2 ani sau cu amendă.

Nerespectarea dispoziţiilor privind operaţii de import sau export

Articolul 302

Efectuarea, fără autorizatie, a oricăror acte sau fapte care potrivit dispoziţiilor legale sunt considerate operaţiuni de import, export sau tranzit, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.

Deturnarea de fonduri

Articolul 302^1

Schimbarea destinatiei fondurilor banesti sau a resurselor materiale, fără respectarea prevederilor legale, dacă fapta a cauzat o perturbare a activităţii economico-financiare sau a produs o paguba unui organ ori unei institutii de stat sau unei alte unităţi dintre cele la care se referă art. 145, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.

Dacă fapta prevăzută la alin. 1 a avut consecinte deosebit de grave, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Nerespectarea dispoziţiilor privind importul de deseuri şi reziduuri

Articolul 302^2

Efectuarea oricăror operaţiuni de import de deseuri ori reziduuri de orice natura sau de alte marfuri periculoase pentru sănătatea populatiei şi pentru mediul înconjurător, precum şi introducerea, în orice mod, sau tranzitarea acestora pe teritoriul tarii, fără respectarea dispoziţiilor legale, se pedepsesc cu inchisoare de la 2 la 7 ani.

Dacă faptele prevăzute în alineatul precedent au pus în pericol sănătatea sau integritatea corporala a unui numar mare de persoane, au avut vreuna din urmarile aratate în art. 182 ori au cauzat o paguba materiala importanţa, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi, iar în cazul în care s-a produs moartea uneia sau mai multor persoane ori pagube importante economiei naţionale, pedeapsa este inchisoarea de la 7 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Tentativa se pedepseste.

Titlul IX
INFRACTIUNI CARE ADUC ATINGERE UNOR RELATII PRIVIND CONVIETUIREA SOCIALA

Capitolul I
INFRACTIUNI CONTRA FAMILIEI

Bigamia

Articolul 303

Incheierea unei noi căsătorii de către o persoană căsătorita se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Persoana necasatorita care se casatoreste cu o persoană pe care o stie căsătorita se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

Faptele prevăzute în prezentul articol nu se sancţionează dacă prima sau cea de-a doua căsătorie este declarata nula pentru alt motiv decit bigamia.

Adulterul

Articolul 304

Abrogat.

Art. 304 a fost abrogat de pct. 65 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Abandonul de familie

Articolul 305

Savarsirea de către persoana care are obligaţia legala de întreţinere, faţă de cel indreptatit la întreţinere, a uneia dintre urmatoarele fapte:

a) parasirea, alungarea sau lasarea fără ajutor, expunandu-l la suferinte fizice sau morale;

b) neindeplinirea cu rea-credinta a obligaţiei de întreţinere prevăzute de lege;

c) neplata cu rea-credinta, timp de doua luni, a pensiei de întreţinere stabilite pe cale judecătorească, se pedepseste, în cazurile prevăzute la lit. a) şi b), cu inchisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă, iar în cazul prevăzut la lit. c), cu inchisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.*)

Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.
Dacă părţile nu s-au impacat, dar în cursul judecatii inculpatul îşi indeplineste oblibaţiile, instanţa, în cazul când stabileste vinovatia, pronunţă împotriva inculpatului o condamnare cu suspendarea condiţionată a executarii pedepsei, chiar dacă nu sunt indeplinite condiţiile prevăzute în art. 81.
Revocarea suspendarii condiţionate nu are loc decit în cazul când, în cursul termenului de incercare, condamnatul savirseste din nou infractiunea de abandon de familie.
---
*) Alin. 1 al art. 305 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 197/2000.
Relele tratamente aplicate minorului

Articolul 306

Punerea în primejdie grava, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către parinti sau de către orice persoană careia minorul i-a fost încredinţat spre crestere şi educare, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Art. 306 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 197/2000.
Art. 306 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Nerespectarea masurilor privind încredinţarea minorului

Articolul 307

Retinerea de către un parinte a copilului sau minor, fără consimtamintul celuilalt parinte sau al persoanei careia i-a fost încredinţat minorul potrivit legii, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 3 luni sau cu amendă.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează fapta persoanei careia i s-a încredinţat minorul prin hotărâre judecătorească, spre crestere şi educare, de a împiedica în mod repetat pe oricare dintre parinti să aibă legaturi personale cu minorul, în condiţiile stabilite de părţi sau de către organul competent.
Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.
Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Capitolul II
INFRACTIUNI CONTRA SĂNĂTĂŢII PUBLICE

Zadarnicirea combaterii bolilor

Articolul 308

Nerespectarea masurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor molipsitoare, dacă a avut ca urmare raspindirea unei asemenea boli, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 2 ani sau cu amendă.
Contaminarea venerica şi transmiterea sindromului imunodeficitar dobândit

Articolul 309

Transmiterea unei boli venerice prin raport sexual, prin relatii sexuale între persoane de acelasi sex sau prin acte de perversiune sexuala, de către o persoană care stie ca sufera de o astfel de boala, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.
Transmiterea sindromului imunodeficitar dobândit - SIDA - de către o persoană care stie ca sufera de aceasta boala se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 15 ani.
Instanţa de judecată va dispune măsura de siguranţă a obligarii la tratament medical.
Sustragerea de la tratament medical

Articolul 309^1

Sustragerea de la executarea masurii de siguranţă a obligarii la tratament medical, în cazul infractiunii de contaminare venerica, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă.
Raspindirea bolilor la animale sau plante

Articolul 310

Nerespectarea masurilor privitoare la prevenirea sau combaterea bolilor molipsitoare la animale sau plante ori a daunatorilor, dacă a avut ca urmare raspandirea unei asemenea boli ori a daunatorilor sau alte urmări grave, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 310 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Infectarea apei

Articolul 311

Infectarea prin orice mijloace a surselor şi retelelor de apa, dacă este dăunătoare sănătăţii oamenilor, animalelor sau plantelor, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.

Art. 311 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Traficul de stupefiante

Articolul 312

Abrogat.*)

---

*) Art. 312 a fost abrogat prin art. 32 al Legii privind combaterea traficului şi consumului ilicit de droguri, nr. 143 /2000, publicată în M. Of. nr. 362 din 3 august 2000.

Falsificarea de alimente sau alte produse

Articolul 313

Prepararea de alimente ori bauturi falsificate, alterate sau interzise consumului, vatamatoare sănătăţii, expunerea spre vanzare sau vanzarea unor astfel de alimente sau bauturi, cunoscand ca sunt falsificate sau alterate ori interzise consumului, se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează falsificarea sau substituirea altor marfuri sau produse, dacă prin falsificare sau substituire acestea au devenit vatamatoare sănătăţii.

Punerea în consum public de carne sau produse din carne, provenite din taieri de animale sustrase controlului veterinar, dacă a avut ca urmare imbolnavirea unei persoane, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani, iar dacă a avut ca urmare moartea, pedeapsa este inchisoarea de la 7 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Dacă prin faptele prevăzute în alin. 1 sau 2 s-au produs vatamari uneia sau mai multor persoane care necesita pentru vindecare ingrijiri medicale de cel mult 20 de zile, pedeapsa este inchisoarea de la 4 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă necesita ingrijiri medicale de cel mult 60 de zile, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 12 ani şi interzicerea unor drepturi.

În cazul în care prin faptele prevăzute în alin. 1 sau 2 s-au produs vatamari uneia sau mai multor persoane care necesita pentru vindecare mai mult de 60 de zile de ingrijiri medicale ori vreuna din consecintele prevăzute în art. 182 alin. 1, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi, iar dacă a avut ca urmare moartea, pedeapsa este inchisoarea de la 7 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Tentativa infracţiunilor prevăzute la alin. 1 şi 2 se pedepseste.

Alin. (1) şi (3) ale art. 313 au fost modificate de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 93 din 20 iunie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 27 iunie 2002.

Alin. (4), (5) şi (6) ale art. 313 au fost introduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 93 din 20 iunie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 453 din 27 iunie 2002.

Capitolul III

INFRACTIUNI PRIVITOARE LA ASISTENŢA CELOR IN PRIMEJDIE

Punerea în primejdie a unei persoane în neputinta de a se ingriji

Articolul 314

Parasirea, alungarea sau lasarea fără ajutor, în orice mod, a unui copil sau a unei persoane care nu are putinta de a se ingriji, de către acela care o are sub paza sau ingrijire, punandu-i în pericol iminent viaţa, sănătatea sau integritatea corporala, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 3 ani.*)

Este aparata de pedeapsa persoana care, după savirsirea faptei, îşi reia de buna-voie indatoririle.

---

*) Alin. 1 al art. 314 este reprodus astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 197/2000.

Lasarea fără ajutor

Articolul 315

Omisiunea de a da ajutorul necesar sau de a instiinta autoritatea, de către cel care a gasit o persoană a carei viaţa, sănătate sau integritate corporala este în primejdie şi care este lipsita de putinta de a se salva, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 1 an sau cu amendă.

Lasarea fără ajutor prin omisiunea de instiintare

Articolul 316

Neinstiintarea autorităţii de către cel ce găseşte o persoană abandonata sau pierduta, care are nevoie de ajutor, fiindu-i pusa în pericol viaţa, sănătatea ori integritatea corporala, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 6 luni sau cu amendă.

Capitolul IV

ALTE INFRACTIUNI CARE ADUC ATINGERE UNOR RELATII PRIVIND CONVIETUIREA SOCIALA

Instigarea la discriminare

Articolul 317

Instigarea la ura pe temei de rasa, naţionalitate, etnie, limba, religie, gen, orientare sexuala, opinie, apartenenta politica, convingeri, avere, origine sociala, vârsta, dizabilitate, boala cronica necontagioasa sau infectie HIV /SIDA se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 317 a fost modificat de pct. 66 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Impiedicarea libertatii cultelor

Articolul 318

Impiedicarea sau tulburarea libertatii de exercitare a vreunui cult religios, care este organizat şi funcţionează potrivit legii, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 6 luni sau cu amendă.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează fapta de a obliga o persoană, prin constringere, sa participe la serviciile religioase ale vreunui cult, sau sa indeplineasca un act religios legat de exercitarea unui cult.

Profanarea de morminte

Articolul 319

Profanarea prin orice mijloace a unui mormint, a unui monument sau a unei urne funerare ori a unui cadavru, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.

Tulburarea folosinţei locuinţei

Articolul 320

Fapta prin care se tulbura în mod repetat folosinţă locuinţei locatarilor dintr-un imobil, ori prin care se împiedica normala folosinţă a locuinţei, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Actiunea penala se pune în miscare la plingerea prealabila a persoanei vatamate.

Impacarea părţilor inlatura raspunderea penala.

Ultrajul contra bunelor moravuri şi tulburarea ordinii şi linistii publice

Articolul 321

Fapta persoanei care, în public, savarseste acte sau gesturi, profereaza cuvinte ori expresii, sau se deda la orice alte manifestari prin care se aduce atingere bunelor moravuri sau se produce scandal public ori se tulbura, în alt mod, linistea şi ordinea publică, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Dacă prin fapta prevăzută la alin. 1 s-au tulburat grav linistea şi ordinea publică, pedeapsa este inchisoarea de la 2 la 7 ani.

Art. 321 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.

Incaierarea

Articolul 322

Participarea la o incaierare între mai multe persoane se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 6 luni sau cu amendă.

Dacă în cursul incaierarii s-a cauzat o vatamare grava integritatii corporale sau sănătăţii unei persoane, cel care a savirsit aceasta fapta se pedepseste pentru infractiunea savirsita, al carei maxim se reduce cu un an. Ceilalti participanti la incaierare se pedepsesc cu pedeapsa prevăzută în alin. 1.

În cazul prevăzut în alin. 2, dacă nu se cunoaste care dintre participanti a savirsit faptele aratate în acel alineat, se aplică tuturor inchisoarea de la 6 luni la 5 ani, când s-a cauzat vatamarea integritatii corporale sau sănătăţii. În cazul în care s-a cauzat moartea, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 15 ani.

Nu se pedepseste cel care a fost prins în incaierare împotriva vointei sale, sau care a incercat sa desparta pe altii, sa respinga un atac ori sa apere pe altul.

Asocierea pentru savirsirea de infractiuni

Articolul 323

Fapta de a se asocia sau de a initia constituirea unei asocieri în scopul savirsirii uneia sau mai multor infractiuni, altele decit cele aratate în art. 167, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 15 ani, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea ce intră în scopul asocierii.

Dacă fapta de asociere a fost urmata de savirsirea unei infractiuni, se aplică celor care au savirsit infractiunea respectiva pedeapsa pentru acea infractiune, în concurs cu pedeapsa prevăzută în alin. 1.

Nu se pedepsesc persoanele prevăzute în alin. 1, care denunta autorităţilor asocierea mai înainte de a fi fost descoperita şi de a se fi inceput savirsirea infractiunii care intră în scopul asocierii.
Instigarea publică şi apologia infracţiunilor

Articolul 324

Fapta de a indemna publicul prin grai, scris sau prin orice alte mijloace, de a nu respecta legile, ori de a savirsi fapte ce constituie infractiuni, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea la savirsirea careia s-a instigat.
Dacă fapta prevăzută în alin. 1 este savirsita de un functionar public care indeplineste o functie ce implica exercitiul autorităţii de stat ori de către o persoană dintre cele prevăzute în art. 160, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 5 ani, fără a se putea depăşi pedeapsa prevăzută de lege pentru infractiunea la savirsirea careia s-a instigat.
Dacă instigarea publică a avut ca urmare savirsirea infractiunii la care s-a instigat, pedeapsa este cea prevăzută de lege pentru acea infractiune.
Purtarea în public a unei uniforme, embleme, insigne sau altor asemenea semne distinctive neautorizate, în scopurile aratate în alin. 1, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează laudarea în public a celor care au savirsit infractiuni sau a infracţiunilor savirsite de acestia.
Raspindirea de materiale obscene

Articolul 325

Fapta de a vinde sau raspindi, precum şi de a confectiona ori detine, în vederea raspindirii, obiecte, desene, scrieri sau alte materiale cu caracter obscen, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amendă.
Cersetoria

Articolul 326

Fapta persoanei care, având capacitatea de a munci, apeleaza în mod repetat la mila publicului, cerind ajutor material, se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 3 ani.
Vagabondajul

Articolul 327

Abrogat.

Art. 327 a fost abrogat de pct. 67 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Prostitutia

Articolul 328

Fapta persoanei care îşi procura mijloacele de existenta sau principalele mijloace de existenta, practicând în acest scop raporturi sexuale cu diferite persoane, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.
Proxenetismul

Articolul 329

Indemnul ori inlesnirea practicarii prostitutiei sau tragerea de foloase de pe urma practicarii prostitutiei de către o persoană se pedepseste cu inchisoarea de la 2 la 7 ani şi interzicerea u nor drepturi.
Recrutarea unei persoane pentru prostitutie ori traficul de persoane în acest scop, precum şi constrangerea la prostitutie se pedepsesc cu inchisoarea de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă fapta prevăzută în alin. 1 sau 2 este savarsita faţă de un minor sau prezinta un alt caracter grav, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 18 ani şi interzicerea unor drepturi.
Banii, valorile sau orice alte bunuri care au servit sau au fost destinate sa serveasca, direct sau indirect, la comiterea infractiunii prevăzute la alin. 1-3 şi cele care au fost dobandite prin savarsirea acesteia se confisca, iar dacă acestea nu se gasesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.
Tentativa se pedepseste.

Art. 329 a fost modificat de LEGEA nr. 169 din 10 aprilie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 261 din 18 aprilie 2002.
Alin. (3) al art. 329 a fost modificat de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 143 din 24 octombrie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 804 din 5 noiembrie 2002.
Jocul de noroc

Articolul 330

Organizarea sau ingaduirea jocurilor de noroc pentru public, fără autorizare, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează organizarea sau ingaduirea în mod obisnuit a jocurilor de noroc, intr-o casa particulara, în scopul de a realiza foloase materiale.

Titlul X
INFRACTIUNI CONTRA CAPACITATII DE APARARE A ROMÂNIEI

Capitolul I
INFRACTIUNI SAVIRSITE DE MILITARI

Secţiunea I
Infractiuni contra ordinii şi disciplinei militare

Absenta nejustificata

Articolul 331

Absenta nejustificata de la unitate sau serviciu, care a depasit 24 de ore dar nu mai mult de 3 zile, a militarului, în termen sau concentrat, până la gradul de sergent inclusiv, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 1 an.

Pedeapsa aplicata militarului în termen se executa intr-o inchisoare militara.

În timp de razboi, absenta nejustificata a oricărui militar de la unitate sau serviciu, care a depasit 4 ore, dar nu mai mult de 24 de ore, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Dezertarea

Articolul 332

Absenta nejustificata de la unitate sau serviciu, care depăşeşte 3 zile, a oricărui militar, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 7 ani.

În timp de razboi, absenta nejustificata a oricărui militar de la unitate sau serviciu, care a depasit 24 de ore, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 12 ani.

Calcarea de consemn

Articolul 333

Calcarea regulilor serviciului de garda, de paza, de însoţire sau de securitate, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 1 an.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează şi parasirea comenzii sau oricărui alt post de către militar.

Calcarea consemnului de către santinela aflata în serviciu de garda sau de paza pe linga depozitele de armament, munitii sau materiale explozive, la frontiera ori în alte posturi de un deosebit interes militar sau de stat, ori dacă fapta ar fi putut avea urmări grave, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Faptele de mai sus savirsite în timp de razboi se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 12 ani.

Insubordonarea

Articolul 334

Refuzul de a executa un ordin cu privire la indatoririle de serviciu se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 2 ani.

Dacă fapta este savirsita de un ofiter, de un maistru militar sau subofiter, de un militar angajat, de doi sau mai mulţi militari împreună ori în faţa trupei adunate sau dacă fapta are urmări grave, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 5 ani.

În timp de razboi, pedeapsa pentru fapta prevăzută în alin. 1 este inchisoarea de la 2 la 7 ani, iar pentru fapta prevăzută în alin. 2, de la 3 la 12 ani.

Lovirea superiorului

Articolul 335

Lovirea superiorului de către inferior sau a sefului de către subordonat se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la un an.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 a fost savarsita în timp de razboi, maximul pedepsei se sporeste cu 2 ani.

Art. 335 a fost modificat de pct. 68 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Lovirea inferiorului

Articolul 336

Lovirea inferiorului sau subordonatului de către un superior sau sef se pedepseste cu inchisoare de la o luna la un an.

Dispozitiile alin. 1 nu se aplică în timp de razboi, dacă fapta a fost determinata de o necesitate militara.

Art. 336 a fost modificat de pct. 69 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.
Punerea în miscare a actiunii penale

Articolul 337

Actiunea penala pentru infractiunile prevăzute în art. 331-334 se pune în miscare numai la sesizarea comandantului.

Art. 337 a fost modificat de pct. 70 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Secţiunea II
Infractiuni pe câmpul de lupta

Capitularea

Articolul 338

Predarea în miinile inamicului de către comandant a fortelor militare pe care le comanda, lasarea în miinile dusmanului, distrugerea sau aducerea în stare de neintrebuintare de către comandant a mijloacelor de lupta sau a altor mijloace necesare pentru purtarea razboiului, fără ca aceasta sa fi fost determinata de condiţiile de lupta, se pedepsesc cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Tentativa se pedepseste.
Parasirea câmpului de lupta

Articolul 339

Parasirea câmpului de lupta sau refuzul de a actiona, savirsite în timpul luptei, ori predarea în captivitate, sau savirsirea altor asemenea fapte de natura a servi cauza dusmanului, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Tentativa se pedepseste.

Secţiunea III
Infractiuni specifice aviaţiei şi marinei militare

Zborul neautorizat

Articolul 340

Zborul cu o aeronava apartinind fortelor armate ale statului român, fără prealabila autorizare, precum şi nerespectarea regulilor de zbor, dacă prin aceasta se pericliteaza securitatea zborului în spatiul aerian sau a aeronavei, se pedepsesc cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani.
Dacă fapta prevăzută în alineatul precedent a cauzat urmări grave, pedeapsa este inchisoarea de la unu la 5 ani, iar dacă a cauzat un dezastru, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.
Parasirea navei

Articolul 341

Parasirea unei nave militare în caz de naufragiu, de către comandant, mai înainte de a-şi fi exercitat până la capat indatoririle de serviciu, precum şi de către orice persoană ce face parte din echipajul navei, fără ordinul comandantului, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani.
Aceeasi fapta savirsita în timp de razboi se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Parasirea comenzii

Articolul 342

Parasirea comenzii de către comandantul unei nave sau al unei grupari de nave militare, în situaţii ce ar fi putut periclita nava sau navele militare ori echipajul acestora, se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.
În cazul în care parasirea comenzii s-a savirsit în timpul luptei, de către comandantul unei nave sau al unei grupari de nave militare, pedeapsa este detentiunea pe viaţa sau inchisoarea de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Neluarea masurilor necesare în operaţiile navale

Articolul 343

Fapta comandantului unei nave militare sau grupari de nave militare care fără a fi fost oprit prin vreun ordin, sau fără a fi fost impiedicat de misiunea speciala pe care o avea, nu ia masurile necesare sa atace, sa lupte împotriva dusmanului, sa ajute o nava a statului român sau a unei tari aliate urmarita de dusman ori angajata în lupta, sau nu ia masurile necesare pentru a distruge un convoi dusman, ori nu urmareste navele de razboi sau comerciale ale dusmanului, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Coborirea pavilionului

Articolul 344

Coborirea pavilionului în timpul luptei, în scopul de a servi cauza dusmanului, savirsita de către comandantul unei nave militare sau al unei grupari de nave militare, precum şi de către orice altă persoană ambarcata, se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Coliziunea

Articolul 345

Fapta comandantului unei nave militare sau a oricarei persoane aflate la bordul navei, prin care s-a cauzat, din culpa, o coliziune sau punerea pe uscat a navei, dacă fapta a avut ca urmare avarierea grava a navei sau alte urmări grave, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 3 ani.

În cazul în care fapta prevăzută în alineatul precedent a fost savirsita cu intentie, pedeapsa este inchisoarea de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

În timp de razboi, fapta prevăzută în alin. 2 se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Sanctionarea tentativei

Articolul 346

Tentativa infracţiunilor prevăzute în art. 340, 341, 342, 344 şi 345 alin. 2 şi 3 se pedepseste.

Infractiuni privitoare la aeronave

Articolul 347

Dispozitiile art. 341-346 se aplică în mod corespunzător şi în ce priveste aeronavele militare.

Capitolul II
INFRACTIUNI SAVIRSITE DE MILITARI SAU DE CIVILI

Sustragerea de la serviciul militar

Articolul 348

Fapta persoanei care îşi provoaca vatamari integritatii corporale sau sănătăţii, simuleaza o boala sau infirmitate, foloseşte inscrisuri false sau orice alte mijloace, în scopul de a se sustrage de la serviciul militar, se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la 5 ani, iar în timp de razboi cu inchisoare de la 3 la 10 ani.

Actiunea penala se pune în miscare numai la sesizarea comandantului.

Defetismul

Articolul 349

Raspindirea sau publicarea în timp de razboi de zvonuri sau informaţii false, exagerate sau tendentioase relative la situaţia economica şi politica a tarii, la starea morala a populatiei în legătură cu declararea şi mersul razboiului, precum şi savirsirea altor asemenea fapte de natura sa slabeasca rezistenta morala a populatiei, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Jefuirea celor cazuti pe câmpul de lupta

Articolul 350

Jefuirea pe câmpul de lupta a mortilor sau ranitilor de obiectele aflate asupra lor se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani şi interzicerea unor drepturi.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează fapta aratata în alineatul precedent, care, fără să fie savirsita pe câmpul de lupta, este urmarea unor operaţii de razboi.

Folosirea emblemei Crucii Rosii în timpul operaţiilor militare

Articolul 351

Folosirea, fără drept, în timp de razboi şi în legătură cu operaţiile militare, a emblemei ori denumirii de "Crucea Rosie" sau a celor asimilate acesteia, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 7 ani.

Sustragerea de la rechizitii militare

Articolul 352

Refuzul nejustificat de a pune la dispoziţia fortelor armate bunurile legal rechizitionate, sustragerea de la indeplinirea acestor obligaţii, ori nedeclararea la recensamint a bunurilor supuse rechizitionarii, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 2 ani.

În cazul când fapta se savirseste în timp de razboi, pedeapsa este inchisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Capitolul III
INFRACTIUNI SAVIRSITE DE CIVILI

Sustragerea de la recrutare

Articolul 353

Sustragerea de la recrutare în timp de razboi se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Art. 353 a fost modificat de pct. 71 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Neprezentarea la incorporare sau concentrare

Articolul 354

Neprezentarea la incorporare sau concentrare ori neprezentarea celor incorporati sau concentrati la unitatea unde au fost repartizati, în timp de mobilizare sau razboi, în termenul precizat în ordin, se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani.

Termenul de prezentare prevăzut în alineatul precedent se prelungeste cu 10 zile, în cazul în care cei chemati la mobilizare sau concentrare se afla în strainatate.

Art. 354 a fost modificat de pct. 72 al art. I din LEGEA nr. 278 din 4 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 601 din 12 iulie 2006.

Punerea în miscare a actiunii penale

Articolul 355

Actiunea penala pentru infractiunile prevăzute în prezentul capitol se pune în miscare numai la sesizarea comandantului.

Titlul XI
INFRACTIUNI CONTRA PACII ŞI OMENIRII

Propaganda pentru razboi

Articolul 356

Propaganda pentru razboi, raspindirea de stiri tendentioase sau inventate, de natura sa serveasca aţâţării la razboi, sau orice alte manifestari în favoarea dezlantuirii unui razboi, savirsite prin grai, scris, radio, televiziune, cinematograf sau prin alte asemenea mijloace, se pedepsesc cu inchisoare de la 5 la 15 ani şi interzicerea unor drepturi.

Genocidul

Articolul 357

Savirsirea în scopul de a distruge în intregime sau în parte o colectivitate sau un grup naţional, etnic, rasial sau religios, a vreuneia dintre urmatoarele fapte:

a) uciderea membrilor colectivitatii sau grupului;

b) vatamarea grava a integritatii fizice sau mintale a membrilor colectivitatii sau grupului;

c) supunerea colectivitatii ori grupului la condiţii de existenta sau tratament de natura sa duca la distrugere fizica;

d) luarea de măsuri tinzind la impiedicarea nasterilor în sinul colectivitatii sau grupului;

e) transferarea fortata a copiilor apartinind unei colectivitati sau unui grup, în alta colectivitate sau în alt grup,

se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Dacă fapta este savirsita în timp de razboi, pedeapsa este detentiunea pe viaţa.

Înţelegerea în vederea savirsirii infractiunii de genocid se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Tratamentele neomenoase

Articolul 358

Supunerea la tratamente neomenoase a ranitilor ori bolnavilor, a membrilor personalului civil sanitar sau al Crucii Rosii ori al organizaţiilor asimilate acesteia, a naufragiatilor, a prizonierilor de razboi şi în general a oricarei alte persoane cazute sub puterea adversarului, ori supunerea acestora la experiente medicale sau stiintifice care nu sunt justificate de un tratament medical în interesul lor, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.

Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează savirsirea faţă de persoanele aratate în alineatul precedent a vreuneia dintre urmatoarele fapte:

a) constringerea de a servi în fortele armate ale adversarului;

b) luarea de ostateci;

c) deportarea;

d) dislocarea sau lipsirea de libertate fără temei legal;

e) condamnarea sau execuţia fără o judecata prealabila efectuata de către un tribunal constituit în mod legal şi care să fi judecat cu respectarea garantiilor judiciare fundamentale prevăzute de lege.

Torturarea, mutilarea sau exterminarea celor prevăzuţi în alin. 1 se pedepseste cu detentiune pe viaţa sau cu inchisoare de la 15 la 25 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Dacă faptele prevăzute în prezentul articol sunt savirsite în timp de razboi, pedeapsa este detentiunea pe viaţa.
Distrugerea unor obiective şi insusirea unor bunuri

Articolul 359

Distrugerea în intregime sau în parte:

a) a cladirilor, a oricăror alte constructii sau a navelor care servesc de spitale;

b) a mijloacelor de transport de orice fel afectate unui serviciu sanitar sau de Cruce Rosie, ori al organizaţiilor asimilate acesteia, pentru transportul ranitilor, bolnavilor, materialelor sanitare sau al materialelor Crucii Rosii ori ale organizaţiilor asimilate acesteia;

c) a depozitelor de materiale sanitare,

dacă toate acestea poarta semnele distinctive reglementate, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează insusirea sub orice formă, nejustificata de o necesitate militara şi savirsita în proportii mari, a mijloacelor sau materialelor destinate pentru ajutorul ori ingrijirea ranitilor sau bolnavilor cazuti sub puterea adversarului.
Tot astfel se sancţionează distrugerea în intregime sau în parte, ori insusirea sub orice formă, nejustificata de vreo necesitate militara şi savirsita în proportii mari, a oricăror alte bunuri.
Distrugerea, jefuirea sau insusirea unor valori culturale

Articolul 360

Distrugerea sub orice formă, fără necesitate militara, de monumente sau constructii care au o valoare artistica, istorica ori arheologica, de muzee, mari biblioteci, arhive de valoare istorica sau stiintifica, opere de arta, manuscrise, cărţi de valoare, colectii stiintifice sau colectii importante de cărţi, de arhive, ori de reproduceri ale bunurilor de mai sus şi în general a oricăror valori culturale ale popoarelor, se pedepseste cu inchisoare de la 5 la 20 de ani şi interzicerea unor drepturi.
Cu aceeasi pedeapsa se sancţionează jefuirea sau insusirea sub orice formă a vreuneia dintre valorile culturale aratate în prezentul articol, de pe teritoriile aflate sub ocupatie militara.
Sanctionarea tentativei, tainuirii şi favorizarii

Articolul 361

Tentativa infracţiunilor prevăzute în prezentul titlu se pedepseste.
Tainuirea şi favorizarea privitoare la infractiunile din acest titlu se pedepsesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani.
Tainuirea şi favorizarea savirsite de sot sau de o ruda apropiata în cazul infracţiunilor prevăzute în art. 357 şi 358 alin. 3 şi 4 se pedepsesc. Limitele pedepsei prevăzute în alin. 2 se reduc la jumătate, iar în cazul celorlalte infractiuni, tainuirea şi favorizarea nu se pedepsesc.
DISPOZITII FINALE

Articolul 362

Dispozitiile din partea generală a acestui cod se aplică şi faptelor sanctionate penal prin legi speciale, afară de cazul când legea dispune altfel.

Articolul 363

Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1969.
NOTĂ:
Potrivit art. 2 alin. 1 din Legea nr. 140/1996, dispozitiile prevăzute în această lege referitoare la liberarea condiţionată nu se aplică celor condamnati definitiv înainte de intrarea în vigoare a legii, cu excepţia celor care s-au sustras de la executare.
Potrivit art. 2 alin. 2 din Legea nr. 140/1996, dispozitiile art. 39 alin. 6 din Codul penal sunt aplicabile şi în cazul în care condamnarea la pedeapsa cu moartea a fost comutata sau inlocuita cu pedeapsa detentiunii pe viaţa sau cu pedeapsa inchisorii.